

UNIVERZITA KARLOVA

Právnická fakulta

Jan Zajíc

**Nekalosoutěžní registrace a užívání
doménových jmen**

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: doc. JUDr. Daniel Patěk, Ph.D.

Katedra obchodního práva

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 20.06.2019

Prohlašuji, že jsem předkládanou diplomovou práci vypracoval samostatně, že všechny použité zdroje byly řádně uvedeny a že práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Dále prohlašuji, že vlastní text této práce včetně poznámek pod čarou má 214 432 znaků včetně mezer.

V Praze dne 20. června 2019

Jan Zajíc

Děkuji panu doc. JUDr. Danielovi Patěkovi, Ph.D., vedoucímu mé diplomové práce za cenné připomínky, účinnou pomoc při zpracování a vstřícný přístup nejenom při konzultacích, ale po celou dobu studia.

Obsah

ÚVOD	5
1. DOMÉNOVÉ JMÉNO A PRAVIDLA JEHO REGISTRACE	7
1.1. POJEM DOMÉNOVÉHO JMÉNA.....	7
1.2. STRUKTURA DOMÉNOVÉHO JMÉNA.....	8
1.2.1. Domény prvního řádu.....	9
1.2.2. Domény druhého řádu.....	11
1.2.3. Doména, jméno domény a doménové jméno	11
1.3. FUNKCE DOMÉNOVÉHO JMÉNA	12
1.4. SPRÁVA DOMÉNOVÝCH JMEN	13
1.5. PRAVIDLA REGISTRACE DOMÉNOVÝCH JMEN	14
2. PRÁVNÍ VYMEZENÍ DOMÉNOVÉHO JMÉNA A PRÁV K NĚMU PO REKODIFIKACI.....	17
2.1. PRÁVNÍ POVAHA DOMÉNOVÉHO JMÉNA	17
2.2. DOMÉNOVÁ JMÉNA A POVAHA PRÁV K NĚMU	19
2.3. STŘET PRÁV K DOMÉNOVÉMU JMÉNU S JINÝMI PRÁVY NA OZNAČENÍ.....	22
3. EVROPSKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA NEKALÉ SOUTĚŽE	25
3.1. NEGATIVNÍ VYMEZENÍ PŮSOBNOSTI EU V OBLASTI NEKALÉ SOUTĚŽE	25
3.2. POZITIVNÍ VYMEZENÍ NEKALÉ SOUTĚŽE.	27
3.2.1. Právní úprava nekalých obchodních praktik.....	28
3.2.2. Právní úprava klamavé a srovnávací reklamy	29
3.3. PŘEDPISY VYMEZUJÍCÍ PŮSOBNOST NÁRODNÍ ÚPRAVY PRÁVA PROTI NEKALÉ SOUTĚŽI.....	30
3.4. SHRNTÍ.....	30
4. PRÁVNÍ ÚPRAVA NEKALÉ SOUTĚŽE V ČR.....	32
4.1. OBECNÁ USTANOVENÍ O ZNEUŽITÍ A OMEZENÍ SOUTĚŽE	33
4.2. GENERÁLNÍ KLAUZULE.....	36
4.2.1. Jednání v hospodářském styku	36
4.2.2. Rozpor s dobrými mravy soutěže.....	37
4.2.3. Způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům.....	38
4.3. KRITÉRIUM PRŮMĚRNÉHO SPOTŘEBITELE.....	39
4.4. KRITÉRIUM PRŮMĚRNÉHO SPOTŘEBITELE VE VZTAHU K DOMÉNOVÝM JMÉNŮM V JUDIKATUŘE	40
4.5. ZÁKONNÉ PODSTATY NEKALÉ SOUTĚŽE	46
4.5.1. Obecně.....	46
4.5.2. Klamavá reklama.....	46
4.5.3. Klamavé označení zboží nebo služby.....	47
4.5.4. Vyvolání nebezpečí záměny	48
4.5.5. Parazitování na pověsti	48
4.5.6. Zlehčování	48
4.5.7. Dotěrné obtěžování.....	49
4.6. NEPOJMENOVANÉ SKUTKOVÉ PODSTATY NEKALÉ SOUTĚŽE	50
4.6.1. Porušení norem veřejného a soukromého práva.....	50
4.6.2. Skutkové podstaty podobné zákonným skutkovým podstatám.	51
4.6.3. Ostatní skutkové podstaty	51

5. NEKALOSOUTĚŽNÍ REGISTRACE A UŽÍVÁNÍ DOMÉNOVÝCH JMEN	52
5.1. CYBERSQUATTING	52
5.1.1. <i>Cybersquatting v užším slova smyslu</i>	54
5.1.2. <i>Domain grabbing</i>	55
5.1.3. <i>Typosquatting</i>	56
5.1.4. <i>Trademark Infringement</i>	56
5.1.5. <i>Plánovaný či předběžný cybersquatting</i>	57
5.1.6. <i>Reverse Domain Name Hijacking</i>	58
5.1.7. <i>Jiné formy cybersquattingu</i>	59
5.2. JINÉ NEKALOSOUTĚŽNÍ PRAKTIKY	60
5.2.1. <i>Užívání generických označení pro službu či zboží soutěžitele</i>	60
5.2.2. <i>Rozpor mezi obsahem služby a zněním doménového jména</i>	61
5.2.3. <i>Neoprávněné převzetí domény jiným soutěžitelem</i>	62
5.3. SHRNUTÍ	62
6. OCHRANA PŘED NEKALOSOUTĚŽNÍ REGISTRACÍ A UŽÍVÁNÍM DOMÉNOVÝCH JMEN.....	63
6.1. POSTIH NEKALÉ SOUTĚŽE PODLE OBČANSKÉHO ZÁKONÍKU	63
6.1.1. <i>Zdržovací nárok</i>	63
6.1.2. <i>Odstraňovací nárok</i>	64
6.1.3. <i>Bezduhodné obohacení</i>	69
6.1.4. <i>Shrnutí</i>	71
6.2. ALTERNATIVNÍ ŘEŠENÍ SPORŮ V CCTLD .CZ	72
6.2.1. <i>Průběh řízení</i>	73
6.2.2. <i>Pravidla ADR a rozhodovací praxe</i>	74
6.2.3. <i>UDRP</i>	76
6.2.4. <i>Dílčí závěr</i>	78
ZÁVĚR.....	81
POUŽITÉ PRAMENY	84
<i>Učebnice</i>	84
<i>Monografie</i>	84
<i>Články</i>	86
<i>Internetové zdroje</i>	86
<i>Právní předpisy a mezinárodní smlouvy</i>	88
<i>Judikatura</i>	91
<i>Seznam zkratk</i>	94

ABSTRAKT

ABSTRACT

Úvod

Téma doménových jmen je autorovi této práce velmi blízké, neboť se ve světě online marketingu v rámci přípravy a realizace internetových projektů pohybuje již 15 let a je přímo či nepřímo držitelem cca dvou desítek doménových jmen. Doménová jména jsou jedinečnými identifikátory a jsou předmětem práv mnohdy nevyčíslitelné hodnoty, a právě proto se s rozvojem informační sítě Internet stala terčem i prostředkem nekalosoutěžního jednání. Dobré doménové jméno je základním předpokladem úspěchu v hospodářské činnosti napříč obory podnikání. Vhodná volba doménového jména nezahrnuje pouze aspekt marketingový, ale i právní, který lze shrnout jako povinnost nezasahovat do cizích práv a zároveň učinit vše, aby třetí osoby nezasahovaly do práv k doménovému jménu a hospodářské činnosti s ním nedílně spojené.

Cílem této práce je zhodnocení stavu stávající právní úpravy proti nekalé soutěži v České republice ve vztahu k registraci a užívání doménových jmen s ohledem na vývoj a specifčnost internetového prostředí a zodpovězení otázky, zda současná právní úprava proti nekalé soutěži, spolu s rozhodovací praxí, poskytuje dostatečně účinný nástroj ochrany před nekalosoutěžní registrací a užíváním doménových jmen.

Pro naplnění tohoto cíle je nutné učinit rozbor právní povahy doménového jména a podrobit analýze důsledky rekonstrukce občanského práva na pojetí práv k doménovým jménům. Důležitý prvek představuje v diplomové práci také vymezení vztahu práv k doménovým jménům a práv k ostatním formálně chráněným označením a jménům.

Dílčím cílem práce je zjistit dopad normativního pojetí konceptu průměrného spotřebitele na posuzování nekalosoutěžních jednání ve vztahu k tématu práce a nalézt odpovědi na otázku, zda jsou soudy schopné správně interpretovat a aplikovat v praxi koncept průměrného spotřebitele, s ohledem na spletnost technické problematiky nedílně spjaté s doménovými jmény.

Pro zhodnocení, zda je právo proti nekalé soutěži účinným, nadčasovým a technologicky neutrálním prostředkem postihu nekalosoutěžních registrací a užívání doménových jmen, zejména cybersquattingu, nestačí pouhý rozbor možností subsumce těchto praktik pod generální klauzuli nekalé soutěže. Nutné je současně analyzovat, zda lze v rámci prostředků ochrany před nekalou soutěží uložit rušiteli povinnost převést doménové jméno dotčené osobě v případech, kdy lze převod doménového jména považovat za jediné účinné a spravedlivé řešení sporu o doménové jméno.

Dalším dílčím cílem je nalezení vhodné interpretace nároků z titulu ochrany před nekalou soutěží, či jiných právních institutů, v rámci kterých lze povinnost převodu doménového jména uložit. Práce se proto po dohodě s vedoucím diplomové práce nesnaží o rozbor všech prostředků právní ochrany před nekalou soutěží, zejména prostředků správních a trestně právních a omezuje se na ochranu před nekalou soutěží u jmen domén pod ccTLD .cz. Rozebrán je také rozdílný přístup v postihu cybersquattingu v řízení před soudy a v rámci alternativního řešení sporů s cílem zjistit, které řízení více reflektuje požadavky hospodářské praxe.

Práce autora je vypracována pomocí deskriptivně analytické metody a je systematicky rozdělená do šesti kapitol.

V první kapitole práce popisuje nezbytný technický základ systému doménových jmen, základní terminologii odlišující od sebe doménu a doménové jméno, funkce a význam doménového jména, principy registrace a správy doménových jmen, jejichž znalost je nezbytně nutná pro uchopení celé problematiky.

V kapitole druhé se autor práce zaměřuje na analýzu otázek právní povahy doménového jména a povahy práv k němu. Nejedná se zde o otázky akademické, nýbrž o otázky významné pro nakládání s doménovými jmény a pro správnou volbu prostředků ochrany před nekalou soutěží.

V třetí kapitole je rozebrána evropská právní úprava nekalé soutěže, její právní základ a metody harmonizace práva členských států.

Čtvrtá kapitola obsahuje nezbytný teoretický základ a východiska právní úpravy nekalé soutěže v občanském zákoníku, rozbor generální klauzule, zákonných a nepojmenovaných skutkových podstat nekalé soutěže. Podrobně je zde rozebrán institut průměrného spotřebitele v prostředí internetu a rozbor jeho interpretace v rozhodovací praxi českých soudů.

Pátá kapitola se zabývá popisem nejčastějších praktik nekalosoutěžní registrace a užívání doménových jmen, způsobilých naplnit generální klauzuli nekalé soutěže, zejména typologii cybersquattingu.

Poslední kapitola se věnuje ochraně před nekalou soutěží, rozboru nároků z titulu nekalé soutěže a jejich uplatňování v rámci soudního řízení. Porovnán je rozdílný přístup soudů s postupy alternativního řešení sporů.

1. Doménové jméno a pravidla jeho registrace

1.1. Pojem doménového jména

Komunikace v celosvětové síti Internet je založena na unikátních identifikátorech, které umožňují komunikaci mezi jednotlivými zařízeními této sítě. Těmito identifikátory jsou veřejné IP adresy, které lze přirovnat k telefonním číslům identifikujícím připojené zařízení k síti. Dle typu dělíme tyto veřejné adresy na IPv4 a IPv6, jež se liší množstvím unikátních veřejných adres, které lze v síti Internet přidělit. Aby byla zajištěna správná funkce Internetu, jsou veřejné unikátní IP adresy přidělovány neziskovou a nezávislou organizací Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (dále jen ICANN).¹ IP adresy jsou tvořeny řetězcem čísel, které jsou těžko zapamatovatelné. IPv4 je tvořena čtyřmi čísly v rozmezí mezi 0 až 255, která jsou od sebe oddělena tečkou, například 255.255.0.101.² Na těchto veřejných adresách pak mohou být poskytovány uživatelům sítě Internet různé služby od webových stránek, emailu, přenosu souborů, přes připojení ke vzdálenému počítači až po instant messaging.

Doménová jména jsou řetězce alfanumerických znaků, které umožňují zjednodušit uživatelům přístup ke službám Internetu pod snadno zapamatovatelnými názvy. Namísto číselné veřejné IP adresy zadávají uživatelé v případě služby world wide webu do prohlížeče webových stránek doménové jméno, které je snadno zapamatovatelné a na rozdíl od číselné IP adresy uživatelsky přívětivé, například: *www.fel.cvut.cz* namísto 147.32.192.13.

Překlad doménových jmen na veřejné IP adresy v síti Internet, mimo jiné funkce, zajišťuje tzv. **Domain Name System** (dále jen DNS), neboli systém doménových jmen, jež je též spravován organizací ICANN. **Podstatným společným znakem systému veřejných IP adres i systému doménových jmen je, že každá veřejná IP adresa i doménové jméno jsou zcela unikátní, neboť jejich funkcí je odlišit od sebe zařízení či služby v síti Internet.**

DNS je hierarchicky rozdělen na jednotlivé úrovně a ty jsou v doménovém jméně od sebe odděleny tečkou. Systém je tvořen jako soustava decentralizovaných databází domén různých úrovní. Hierarchická stromová struktura ve svém souhrnu tvoří tzv. domain name space, neboli jmenný prostor domén, který je členěn na jednotlivé domény.

¹The IANA Functions. *ICANN.org* [online]. 2015 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/iana-functions-18dec15-en.pdf>

²Beginner's Guide To Internet Protocol (IP) Addresses. *ICANN.org* [online]. 2010 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/domain-names-beginners-guide-06dec10-en.pdf>

Každá z domén, neboli část doménového jmenného systému, je pak spravována příslušným správcem.

Vrchol DNS je tvořen tzv. root zone, neboli kořenovou zónou, což jsou výkonné kořenové servery, kde jsou uchovávány informace o všech tzv. Top-Level Domains (dále jen TLDs), neboli doménách nejvyšší úrovně - řádu, někdy též nazývaných vrcholné domény a mnohdy jako koncovky. Kmenová doména obsahující seznam TLDs zapsaných je spravována přímo ICANN.³

Jmenný prostor reprezentovaný jednotlivými TLDs je pak svěřen do správy jednotlivých organizací. Každý držitel doménového jména může pak pod svým jménem domény spravovat tzv. subdomény. Stromovou strukturu lze nejlépe pochopit na struktuře doménového jména.

1.2. Struktura doménového jména

Struktura doménového jména bude demonstrována na doménovém jméně Českého vysokého učení technického v Praze *www.fel.cvut.cz*.

Celý řetězec *www.fel.cvut.cz* je nazýván jako doménové jméno, které je složeno z jednotlivých tzv. labels.⁴ Labels jsou překládány do českého jazyka jako „jména domény“, s tímto termínem pracuje zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC (dále jen CZ.NIC), jež je správcem ccTLD.cz⁵, popřípadě i jako tzv. návěstí.⁶ Každé návěstí může být dlouhé maximálně 63 znaků při celkové délce doménového jména 255 znaků včetně teček.

Struktura doménového jména odpovídá hierarchickému usprádaní DNS. Doménové jméno čteme odzadu a tečka představuje vždy novou úroveň v hierarchii.⁷ Doména *.cz* je doména prvního řádu, současně doména nejvyšší úrovně, neboli TLD. Doména *.cvut* je dále doména druhého řádu a doména *.fel* představuje subdoménu.

³ The IANA Functions. *ICANN.org* [online]. 2015 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/iana-functions-18dec15-en.pdf>

⁴ ICANN|ARCHIVES: Top-Level Domains (gTLDs). *ICANN.org* [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://archive.icann.org/en/tlds/>.

⁵ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD *.cz*: Účinnost od 25. 5. 2018. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

⁶ Boháč, Petr, Jan Kubr. Počítačové sítě: Systém doménových jmen a centralizované přidělování IP adres. [online]. Katedra telekomunikační techniky ČVUT v Praze, Fakulta elektrotechnická, 2017 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: https://moodle.fel.cvut.cz/pluginfile.php/70769/course/section/18682/13_prednaska.pdf s.9.

⁷ The IANA Functions. *ICANN.org* [online]. 2015, Vydáno: prosinec 2015 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/iana-functions-18dec15-en.pdf>.

Doménu nejvyšší úrovně *.cz* spravuje, jakožto národní doménu, zájmové sdružení CZ.NIC, které provozuje registr jmen domén, tj. registr, ve kterém jsou zapsána všechna jména domén, patřící pod doménu *.cz*, jinými slovy všechny domény druhého řádu.

Doménu druhé úrovně *.cvut* má České vysoké učení technické v Praze (dále jen ČVUT) jako držitel zaregistrovanu od data 10.03.1996 u registračního zprostředkovatele ONE.CZ s.r.o.⁸ na základě smlouvy o registraci internetové domény.

Subdoména v tomto případě *.fel* je doména nižšího - třetího řádu, spadající pod doménu druhého řádu *.cvut*, kdy vytváření nových subdomén je plně v moci držitele domény druhého řádu, v uvedeném případě ČVUT. V konkrétním případě subdoména *.fel* slouží k odlišení Fakulty elektrotechnické od ostatních fakult ČVUT, jež jsou reprezentovány svými vlastními subdoménami (*.fs*, *.fsv*, *.fa* a dalšími).

Část doménového jména tvořená návěstím *www.* označuje službu word wide webu, respektive webový server, na kterém tato služba běží.

Podstatné je **tedy rozlišovat termíny doménové jméno a jméno domény** (též label, návěstí, nebo doména), subdoména a návěstí označující poskytovanou službu, nebo zařízení.

1.2.1. Domény prvního řádu

Domény nejvyšší úrovně pak dělíme na tak zvané generické domény (gTLDs) a domény označující země, neboli národní domény, nazývané Country Code Top-level Domains (ccTLDs).

Generické TLDs jsou domény určené primárně pro jiný účel než národní domény. V roce 1980 bylo k dispozici pouze sedm gTLDs včetně světově nejznámější domény *.com*. Dále pak domény *.edu*, *.gov*, *.int*, *.mil*, *.net*, *.org*, z nichž pouze tři byly uvolněny pro volnou registraci domén druhé úrovně a naopak ostatní podléhaly přísným pravidlům registrace, kdy například doména *.int* je vyhrazena striktně pro mezivládní mezinárodní organizace.⁹ Po roce 2000 pak byly zavedeny další gTLDs, některé jako nesponzorované například *.biz*, *info* a některé jako sponzorované (*.aero* a jiné). K největší expanzi došlo díky programu nových gTLD. ICANN umožnil podávat žádosti o registraci dalších gTLDs za údajným účelem

⁸ Výpis z registru doménových jmen *.cz*: *cvut.cz*. CZ.NIC, z.s.p.o. [online]. 2019 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/whois/verified-record-statement-pdf/domain/cvut.cz/>.

⁹ ICANN|ARCHIVES: Top-Level Domains (gTLDs). ICANN.org. [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://archive.icann.org/en/tlds/>.

„zvýšení konkurence a inovace“ rozličným subjektům získat správu nových TLDs . TLDs můžeme třídit do několika kategorií, podle správce, nebo podle účelu TLDs.¹⁰

Podle organizace správy pak dělíme TLDs na tzv. „unsponsored“, neboli negarantované, které fungují podle pravidel vytvořených globální internetovou komunitou typicky prostřednictvím ICANN a na organizace nazývané „sponsored“, též garantované (dále jen sTLDs), kde se na tvorbě pravidel fungování domény na základě delegace podílejí tzv. „sponsores“ přeloženo nejlépe jako garanti. STLDs mají zakládací listinu, jež definuje účel, za kterým byla sTLD vytvořena. Organizace spravující doménu v pozici garanta je odpovědná za celou řadu aktivit, od tvorby pravidel registrace a správy, až po výběr správce registru¹¹.

Podle účelu dělíme gTLDs na domény označující místo, zvané též geografické (.TORONTO, .BERLIN, .AFRICA), domény pro komunity (.SKI), domény obsahující značky a části obchodních firem (.ZARA, .SONY) a zvláštní doménu zajišťující technickou infrastrukturu (.ARPA)¹²

Na rozdíl od minulosti je nyní možné zřizovat Internationalized Domain Names (IDNs), které mohou obsahovat znaky, které nepoužívá anglická abeceda. IDNs se užívají pro znakové sady jazyků jako je řečtina, čínština, arabština a mnohé další.

Za masivní rozšíření nových gTLDs byla ICANN, jakožto autorita a nezisková organizace kritizována. Přidělování nových gTLDs , kdy za pouhé posouzení žádosti zaplatí uchazeči 185 000 amerických dolarů, mnozí vnímali jako hrabání peněz a vstřícný krok pouze vůči tlaku komerčních společností, jenž není odůvodněný poptávkou ze strany uživatelů.¹³ Nutno dodat, že kritika je zcela oprávněná, neboť tím dochází k tlaku na držitele atraktivních domén, aby registrovali další a další domény druhého řádu pod novými gTLDs, aby byly na internetu tzv. vidět a zároveň zabránili vzniku obdobného doménového jména pod novou doménou nejvyšší úrovně a i v případě, že tak činí, rozměňují svoje dobré doménové jméno mezi více nových doménových jmen. Stejně tak postihuje masivní nárůst nových gTLDs vlastníky právem chráněných označení a jmen.

¹⁰ ICANN|ARCHIVES: Top-Level Domains (gTLDs). *ICANN.org*. [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://archive.icann.org/en/tlds/>.

¹¹ New gTLD Fast Facts. *ICANN.org* [online]. 2016 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://newgtlds.icann.org/en/about/program/materials/fast-facts-22dec15-en.pdf>.

¹² List of Top-Level Domains: Verze 2019042900. *IANA.org*. [online]. 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://data.iana.org/TLD/tlds-alpha-by-domain.txt>.

¹³ STILGHERRIAN. New top-level domains a money grab and a mistake: Paul Vixie. In: *ZDNet* [online]. 26.10.2015 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.zdnet.com/article/new-top-level-domains-a-money-grab-and-a-mistake-paul-vixie/>.

Tzv. národní domény nejvyššího řádu ccTLDs označující země, svrchované státy, nebo autonomní území jsou tvořeny dvěma znaky.¹⁴ Pro Českou republiku se jedná o doménu .cz. Tyto národní domény nejvyššího řádu jsou svěřeny do správy národním organizacím.

Z výše uvedených informací, lze učinit závěr, že bez ohledu na povahu TLD má každá taková doména nejvyššího řádu svého správce, který spravuje doménový prostor reprezentovaný danou doménou. Každá z takových domén může mít jiná pravidla registrace a nakládání s doménovým jménem, včetně pravidel alternativního řešení sporů o doménová jména. Tato pravidla označujeme jako soft law. Databázi všech ccTLDs i gTLDs a jejich správců vede Internet Assigned Numbers Authority (dále jen IANA).¹⁵

1.2.2. Domény druhého řádu

Doména druhého řádu (tj. label, jméno domény atd.) je část doménového jména, které je nejčastěji spojováno s konkrétní službou.

Dnes je možné registrovat i domény druhého řádu v jiných znakových sadách, popřípadě v latině včetně diakritiky. Vždy však záleží, zda správce příslušné TLD takovou možnost nabídne. U ccTLD .cz sdružení CZ.NIC tuto možnost zatím nenabízí, opírají se o pravidelné průzkumy „veřejného“ mínění. Funkční demonstrační doménové jméno v latině s českou diakritikou lze nalézt v rámci internetové adresy: <https://www.háčkyčárky.cz>, kde je k nalezení též webová prezentace věnující se IDNs, a to včetně zmíněných průzkumů.

1.2.3. Doména, jméno domény a doménové jméno

Od pojmu doménového jména musíme odlišit pojem doména, jež může mít několik významů.

Rozlišujeme **doménu ve smyslu „jména domény“**, což je termín užívaný pro doménu druhého řádu a jež je součástí doménového jména. Stejně tak slovo **doména může označovat i doménu nejvyšší úrovně TLD**.

Někdy je též slovo doména užito nesprávně ve smyslu doménového jména, a je nutné se smířit se situací, že je tak slovo **doména používáno namísto doménového jména, jakož to slovní zkratka**, ačkoli význam je odlišný.

¹⁴ Beginner's Guide to DOMAIN NAMES. *ICANN.org* [online]. ICANN, 2010 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/domain-names-beginners-guide-06dec10-en.pdf>.

¹⁵ Root Zone Database. *IANA.org* [online]. 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.iana.org/domains/root/db>

Doména může mít v určitém kontextu různý význam a u celé řady autorů dochází k zaměňování těchto pojmů. Tento jev se nevyhnul ani autorům komentáře k občanskému zákoníku.¹⁶ Právý význam slova doména je nutno zjistit z kontextu. Pojmosloví doména bývá též někdy užíváno nesprávně ve smyslu hostingu, neboli prostoru na serveru s přidělenou veřejnou IP adresou pro umístění například webové prezentace.

1.3.Funkce doménového jména

Dle Pelikánové, plní doménové jméno funkce: „*identifikační, vyhledávací, informační, propagační, soutěžní atd.*“¹⁷. Sdružení CZ.NIC dále rozlišuje vedle základní funkce technické i funkce obchodní a ekonomické.¹⁸

Funkce identifikační souvisí úzce s funkcí **technickou**, tedy s funkcí, která zajišťuje překlad doménových jmen a umožňuje tím identifikovat zařízení nebo službu na veřejné IP adrese v síti Internet pod uživatelsky přívětivým názvem doménového jména. Identifikační funkce je zajištěna pouze díky faktu, že každé doménové jméno v DNS je unikátní. Jméno domény umožňuje uživateli odlišit navzájem od sebe služby, výrobky a jednotlivé soutěžitele.

Funkce informační vychází ze sémantického významu doménového jména a obvykle koresponduje s obsahem, názvem poskytované služby, popřípadě se subjektem, který takovou službu nabízí či užívá. Každého nejspíše napadne, že na internetových stránkách pod doménou www.microsoft.com nalezneme nabídku produktů a služeb softwarového výrobce Microsoft Corporation. Stejně tak zpráva zaslaná z emailu webmaster@prf.cuni.cz nás informuje, že emailová adresa náleží zřejmě správci webových stránek Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Propagační funkce domény spočívá v zapamatovatelném názvu, který svým užíváním vchází ve známost. Vhodné znění doménového jména má též význam v online marketingu u služby www, neboli u internetových stránek. Vhodné jméno domény může být zvýhodněno ve výsledcích vyhledávání internetových vyhledávačů tím, že se umístí na lepší pozici v daných výsledcích vyhledávání, typicky díky shodě jména domény se zadanou vyhledávací frází, neboli tzv. klíčovým slovem. Ačkoli se vyhledávací algoritmy vyhledávacích služeb neustále

¹⁶ HAJN, Petr. § 2981 Vyvolání nebezpečí záměny. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2981 odst.2) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

K registraci Hajn uvádí: „*Registrace doménového jména je provedena na základě soukromoprávní smlouvy mezi přihlašovatelem domény a "registratorom". (Proto obvykle užívaná slova "registrace" a "registrator" jsou zde dána do uvozovek; přesnější by byl výraz "zařazení do databáze domén".*“

¹⁷ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě* Ostrava: KEY Publishing, 2012. ISBN 9788074181658 s. 58.

¹⁸ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o. [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

mění, vhodné znění doménového jména, délka registrace domény, její historie, klíčová slova v subdoméně a volba správné TLD jsou odborníky na online marketing stále považovány za dílčí faktory ovlivňující pozici internetové stránky ve výsledcích vyhledávací služby Google.¹⁹ Vhodná doména současně může přinést lepší výsledky v tzv. PPC (pay per click) reklamních systémech.

Je-li doménové jméno předvedeno, šířeno v souladu s podnikáním nebo povoláním a sleduje podpořit odbyt věcí, nebo služeb je považováno v souladu s díkí § 2977 zákona 89/2012 Sb. (dále jen občanský zákoník, nebo ObčZ) za reklamu, jejíž definice vychází ze směrnice 2006/114/ES²⁰.

Z výše uvedených funkcí, je zřejmé, že doménové jméno má významný soutěžní potenciál s ohledem na to, že celosvětová i česká e-commerce nezadržitelně roste. Tržby v maloobchodu učiněné v roce 2018 přes české eshopy dle Asociace pro elektronickou komerci dosáhly výše 135 mld. Kč, což je 17 % růst oproti roku 2017 a podíl na celkovém maloobchodu vzrostl na celých 11 %.²¹

Omezený počet tzv. dobrých doménových jmen, v důsledku jejich unikátnosti, činí často z práv k doménovým jménům majetek vysoké hodnoty a to nejen u doménových jmen, na kterých běží služby s vysokou návštěvností, ale i u tzv. zaparkovaných, nebo-li nevyužívaných domén pro poskytování služeb, či obsahu. Příkladem budiž koupě práv k doménovému jménu PrivateJet.com společností Nations Luxury Transportation, LLC, kde valuace dosáhla v roce 2012 částky 30,18 miliónů amerických dolarů.²²

1.4.Správa doménových jmen

Globální autoritou v oblasti správy doménových jmen je veřejně prospěšná, nezisková organizace ICANN, která vykonává funkce IANA. V důsledku vypršení smlouvy mezi IANA a United States Department of Commerce National Telecommunications and Information Administration (dále jen NTIA) se v roce 2016 završil proces privatizace a

¹⁹ MAYA, Laura. *Google Ranking Secrets: Dominate the First Page of Google Rankings*. Publisher s21598. 2018. 113 s. ISBN 9788828337331. s.41-44.

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (kodifikované znění) In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.

²¹ Česká e-commerce překonala očekávání, obraty za prodej zboží on-line dosáhly v roce 2018 na 135 miliard korun. *APEK* [online] 2019. [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <https://www.apek.cz/clanky/ceska-e-commerce-prekonala-ocekavani-obraty-za-pr>.

²² Nations Luxury Transportation, LLC Acquires <http://www.privatejet.com>. *CISON PRweb* [online]. 2012 [cit. 2019-05-01]. Dostupné z: <http://www.prweb.com/releases/2012/2/prweb9204576.htm>.

přechodu na multistakeholder.²³ Do té doby měla vliv na prostředí vláda Spojených států amerických skrze NTIA. Hlavní funkcí IANA v oblasti doménových jmen je správa kořenové zóny obsahující autoritativní záznamy všech TLDs včetně technických a administrativních údajů, které se k nim váží. Další funkcí je pak delegace správy na správce registrů jednotlivých TLDs²⁴ v souladu s pravidly a postupy ICANN a autorizace registrátorů pro jednotlivé gTLDs. U ccTLDs registrátory obvykle autorizuje národní správce registru. Vhodné je též zmínit, že entity v pozici registrátora mají různý právní základ a není zapovězeno, aby národní vlády participovaly na správě národního registru, ať již v podobě člena entity, nebo v podobě přímé správy národního registru.

Správce registru příslušného jmenného prostoru reprezentovaného konkrétní TLD je odpovědný za udržování záznamů o každém jménu domény a s ním souvisejících údajů patřících do jmenného prostoru příslušné TLD. Správce registru je též oprávněn tvořit autonomní pravidla registrace jmen domén spadajících pod danou TLDs. Soft law tvořené správci má zcela zásadní význam na obsah prvního vztahu mezi registrátorem a zájemcem, respektive držitelem doménového jména. Zvláštností tohoto právního vztahu je, že zánikem registrátora a tím i právního vztahu mezi registrátorem a držitelem doménového jména nezanikají práva držitele k příslušnému doménovému jménu. Držitel je v takovém případě oprávněn postupovat podle soft law a je pouze povinen zvolit si nového registrátora.

1.5. Pravidla registrace doménových jmen

Autonomní pravidla neboli soft law zásadním způsobem ovlivňují obsah právního vztahu, neboli vzájemná práva a povinnosti mezi držitelem doménového jména a autoritou zastoupenou příslušným registrátorem. Autonomní pravidla je vždy nutno vztáhnout na konkrétní TLDs, neboť se díky rozdílným správcům rejstříku jednotlivých TLDs mohou zásadně lišit. Pro účely této práce autor provádí rozbor pravidel registrace ccTLD .cz, k níž se vztahuje velká část diplomové práce i předložená judikatura tuzemských soudů.

Základním principem registrace doménových jmen bez ohledu na příslušnou TLD je princip časové priority. Držitelem se stává obvykle osoba, která si zaregistruje jméno domény jako první, a to bez ohledu na práva třetích osob.

²³ Stewardship of IANA Functions Transitions to Global Internet Community as Contract with U.S. Government Ends. *ICANN.org* [online] 2016 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: <https://www.icann.org/news/announcement-2016-10-01-en>.

²⁴ The IANA Functions. *ICANN.org* [online]. 2015, Vydáno: prosinec 2015 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/iana-functions-18dec15-en.pdf>.

Správce registru národní domény nejvyššího řádu ccTLD .cz je zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, které bylo založeno zakladatelskou smlouvou dne 21.5.1998 právě za účelem správy ccTLD .cz. Představenstvo CZ.NIC schvaluje Pravidla registrace jmen domén v ccTLD.cz, (dále jen pravidla registrace) dle článku 28.3 písm. a) stanov CZ.NIC.²⁵

Pravidla registrace jsou obligatorní součástí smlouvy mezi registrátorem a držitelem doménového jména. Registrátor vykonává registrace jmen domén na základě Smlouvy o spolupráci při registracích jmen domén uzavřené s CZ.NIC.²⁶

Součástí pravidel registrace jsou přílohy stanovující v příloze číslo 1 povinné údaje o záznamech o doménových jménech, sadách jmenných serverů a klíčů, v příloze číslo 2 výčet operací a oprávněných subjektů žádat změny v centrálním registru, přičemž příloha číslo 3 obsahuje „Pravidla alternativního řešení sporů“ (dále jen pravidla ADR)²⁷, kterým se věnuje závěrečná kapitola této práce. Pravidla ADR jsou významná, jako jeden z možných prostředků ochrany před nekalosoutěžní registrací a užíváním doménového jména.

I zde je registrace jmen domény dle znění článku 4.2. pravidel registrace založena na principu časové priority podle pořadí doručení žádostí CZ.NIC. Pravidla registrace však z principu časové priority registrace obsahují výjimky, a to v podobě tzv. ochranných lhůt ve smyslu článků 8 a 19 pravidel registrace.

Dnem registrace²⁸ se rozumí dle článku 2.2.4. pravidel registrace den, kdy je jméno domény zaregistrováno v centrálním registru. Předpokladem registrace, prováděné registrátorem, je poskytnutí požadovaných údajů, zejména kontaktu držitele, uhrazení platby a souhlas žadatele s pravidly registrace viz článek 4 pravidel registrace. Na základě registrace má držitel jméno domény vyhrazeno po stanovenou dobu a vznikají mu práva k doménovému jménu. Poslední den této doby nazýváme dnem expirace dle článku 2.2.5. pravidel registrace.

První výjimkou z principu časové priority registrace je tzv. ochranná lhůta ve smyslu článku 8 pravidel registrace. Uplynutím doby, pro kterou bylo jméno domény registrováno, nezanikají práva držitele k doménovému jménu, neboť pravidla registrace umožňují držiteli

²⁵ Stanovy zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2017 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/Stanovy_20170701_CJ.pdf

²⁶ Smlouva o spolupráci při registracích jmen domén. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2018 [cit. 2019-06-16]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/nic/doc/20180525_Smlouva_registrator_vzor_final.pdf

²⁷ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online] 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

²⁸ Hajn uvádí, že přesnější by bylo užití terminologie "zařazení do databáze domén" vzhledem k faktu, že se nejedná o veřejný registr. HAJN, Petr. § 2981 Vyvolání nebezpečí záměny. In: *ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2981 odst.2)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-30]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

prodloužení registrace i po dni expirace v šedesátidenní ochranné lhůtě, a to se zpětným účinkem. Držiteli náleží předností právo na prodloužení registrace. Smyslem ochranné lhůty je ochrana oprávněných zájmů držitele na pokračování smluvního vztahu a prevence ztráty práv k doménovému jménu z bagatelních důvodů. Je nutné si uvědomit, že ačkoli má držitel povinnost udržovat kontakty aktuální, může snadno dojít k situaci při registraci na deset let k opomenutí této povinnosti a z toho důvodu mu výzva na prodloužení registrace nemusí být vůbec doručena. Ochranná lhůta je rozdělena do dvou polovin, kdy po uplynutí prvních třiceti dnů ode dne expirace dochází ke zrušení delegace doménového jména. Držitel a uživatelé jeho služeb si tak mohou snadno všimnout, že poskytovaná služba není funkční pod daným doménovým jménem a držitel může zjednat nápravu.

Druhá výjimka z principu časové priority registrace, vyplývá z článku 19 pravidel registrace a souvisí s oprávněným zájmem třetí osoby, jež se úspěšně domáhala rozhodnutí zrušit registraci jména domény jejímu držiteli ve smyslu článku 18 pravidel registrace. Tato osoba má prioritní právo registrovat pro sebe předmětnou doménu po dobu jednoho měsíce. Tímto ochranným opatřením reagoval CZ.NIC na velmi nešťastný rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci „globtour.cz“²⁹, který až na výjimky vyloučil z odstraňovacího nároku nárok na převod doménového jména z titulu ochrany před nekalou soutěží a z titulu zásahu do práv k ochranné známce.

Od **registrace je nutné odlišit tzv. delegaci**. Delegace ve smyslu článku 2.2.3. a 6 pravidel registrace znamená, že je jméno domény, ke kterému je přiřazena právě jedna sada jmenných serverů zapsáno do registru jmenného serveru v zóně .cz. Teprve tímto okamžikem „odkazuje“ doménové jméno na příslušnou veřejnou IP adresu. Registrovaná doména však dle článku 6.1. pravidel registrace být delegována vůbec nemusí a ani zrušení delegace není důvodem zániku registrace domény. Odlišení delegace a registrace je základním předpokladem pro určení vhodného žalobního petitu při uplatnění zdržovacího, či odstraňovacího nároku, bez ohledu na žalobní titul.

Účelem této kapitoly není popsat pravidla registrace do nejmenších detailů, ale upozornit na základní aspekty procesu registrace jména domény. Právní povaze závazkového smluvního vztahu se věnuje autor v kapitole 2.2. Doménová jména a povaha práv k němu.

²⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>

2. Právní vymezení doménového jména a práv k němu po rekodifikaci

V českém právním řádu není k nalezení, a to ani po rekodifikaci občanského práva legální definici doménového jména. Je tedy nutné vystačit si s úpravou obecnou, obsaženou v občanském zákoníku, která vymezuje, co je věcí v právním smyslu a pro usnadnění právního styku³⁰ kategorizuje věci do párových kategorií.

Předmětem aktuální právní nauky není spor o právní pojetí doménového jména, které se s účinností občanského zákoníku stalo věcí v právním smyslu, ale spíše otázka, která práva se k doménovým jménům mohou vázat. Zodpovězení této otázky je klíčové pro způsoby nakládání s doménovým jménem, a tedy i pro volbu vhodných prostředků právní ochrany v případech doménových sporů.

2.1. Právní povaha doménového jména

Občanský zákoník definuje věc v právním smyslu v § 489 velice široce jako „*vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí.*“ Doménové jméno je nepochybně věcí v právním smyslu, neboť není ani právnickou, nebo fyzickou osobou a slouží potřebě lidí, což je zřejmé z funkčního vymezení doménového jména.

Z hlediska variability nakládání s doménovým jménem je podstatné, že se nejedná o věc *res extra commercium*, podle § 493 a 494 ObčZ, popřípadě úpravy zvláštní, tedy se nejedná o věc, která ze zákona není za věc v právním smyslu vůbec považována a u které zákon vylučuje, aby byla předmětem určitých práv.

Doménové jméno není zjevně ani věcí nemovitou ve smyslu § 498 odst.1 ObčZ, neboť jej občanský zákoník, ani zvláštní zákon za nemovitou věc neoznačuje, a tedy je věcí movitou podle § 489 odst. 2 ObčZ.

Doménové jméno je věcí nehmotnou, k dovození tohoto závěru je nutno užít logického argumentu a *contrario* k definici věci hmotné, obsažené v § 496 odst. 1 ObčZ: „*Hmotná věc je ovladatelná část vnějšího světa, která má povahu samostatného předmětu*“, neboť § 496 odst. 2 ObčZ „*Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty*“ nemá dle důvodové zprávy definiční charakter.³¹ Doménové jméno samo o sobě není právem, je tedy věcí bez hmotné podstaty, jež je sama o sobě předmětem právních vztahů.

³⁰ Důvodová zpráva k občanskému zákoníku (konsolidovaná verze). *Ministerstvo spravedlnosti ČR* [online]. 2012 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/images/pdf/Duvodova-zprava-NOZ-konsolidovana-verze.pdf>, s.124.

³¹ Op. cit. sub 30, s.123.

Pro úplnost je vhodné doplnit, že na doménové jméno nedopadá veřejnoprávní režim obecného užívání, neboť není veřejným statkem ve smyslu § 490 ObčZ, též není plodem podle § 491 ObčZ. Doménové jméno je unikátní a jedinečné, proto je věcí nezastupitelnou ve smyslu § 499 ObčZ a současně není věcí hromadnou dle § 501 ObčZ.

Doménové jméno není jménem člověka ve smyslu § 77 a 78 ObčZ ani jménem právnické osoby podle § 132 odst. 1. ObčZ, neboť jména jsou zásadně vyhrazena osobám. Nelze se proto divit, že někteří autoři plédují spíše pro používání sousloví „název domény“ či „označení domény“, jež by lépe vyjadřovalo věcný charakter doménového jména.³²

Pojetí doménového jména jako věci v právním smyslu je výrazným posunem proti velice úzkému pojetí věci v právní úpravě před rekodifikací občanského práva, neboť doktrína³³ a judikatura³⁴ za věc považovala především věci hmotné a na doménové jméno, jakož to předmět právních vztahů zbyla ve smyslu § 118 odst.1 zákona 40/1964 Sb. zbytková kategorie jiných majetkových hodnot.

Je nutné souhlasit s autory komentáře k občanskému zákoníku glosující v jeho úvodu nejvýznamnější změny rekodifikace, že velmi široké pojetí věci v právním smyslu umožňuje, aby předmětem vlastnického práva byly i nejrůznější nehmotné statky jako jsou know-how a v komentáři výslovně zmíněná internetová doména (užita ve významu doménového jména).³⁵ Taktéž je nutno přisvědčit závěru, že takové vymezení věci může vést k nápravě stavu „*kdy byly tyto dnes nejvýznamnější ekonomické statky vytlačovány na okraj soukromého práva*“³⁶. Pro učinění závěru, do jaké míry je tato možnost využita, je potřeba analyzovat povahu práv k doménovým jménům.

Bez ohledu na výše uvedené názorové proudy lze doménové jméno za splnění zákonných předpokladů kvalifikovat jako tzv. nezapsané slovní označení, což je právní pojem spjatý se známkoprávní ochranou.

I z tohoto důvodu, lze považovat termín „označení domény“ za trefný v dvojím smyslu, zaprvé vyjadřuje, že doménové jméno je věcí v právním smyslu a zadruhé, že doménové jméno může sloužit jako tzv. nezapsané označení, kterým mohou být omezeny účinky ochranné

³² TELEČEK, Ivo. Nový občanský zákoník ve společnosti sítí. *Právní rozhledy*. 2012, č. 23-24, s. 853-855

³³ KINDL, Milan. § 118-121 Věci a práva. In: FIALA, Josef, MILAN KINDL aj. *Občanský zákoník: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-24]. ASPI_ID KO40_1964CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

³⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

³⁵ ŠVESTKA, Jiří, JAN DVOŘÁK, JOSEF FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I*, (§ 1-654) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_a2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

³⁶ ŠVESTKA, Jiří, JAN DVOŘÁK, JOSEF FIALA aj. Op. cit. sub 35.

známky podle § 10 odst. 2 zákona 441/2003 Sb., o ochranných známkách³⁷. Jedná se o tzv. práva předchozího uživatele, která musí vlastník ochranné známky strpět. Právo předchozího držitele k označení je nepřevoditelné, neboť se jedná o výjimku z práva k ochranné známce, kterou nelze rozšiřovat na úkor práva k ochranné známce působícího erga omnes.³⁸

2.2. Doménová jména a povaha práv k němu

Rekodifikací občanského práva se otevřel zcela nový prostor proto, aby se doménová jména stala předmětem práv absolutních, zejména práva vlastnického.

Klíčové pro analýzu povahy práv, která se k doménovým jménům vážou, nebo mohou vázat, je rozlišení, jaká práva vznikají držiteli doménového jména smlouvou o registraci a zda je při nakládání s doménovým jménem předmětem transakčních vztahů samo doménové jméno, nebo právo k doménovému jménu ve smyslu pohledávky.

Názorové proudy se liší od vnímání práv k doménovým jménům jako smluvního závazku registrátora vést doménové jméno v centrální databázi, přes pojetí práva s trvalým a opakovaným výkonem, které má povahu držby, až k pojetí práva s účinky erga omnes.

Doménové jméno je předmětem relativního závazkového právního vztahu mezi registrátorem doménového jména a jeho držitelem. Právním důvodem vzniku závazku je uzavřená inominální soukromoprávní smlouva o registraci doménového jména, jejíž nedílnou součástí je souhlas držitele s pravidly registrace. Pro následující analýzu se autor práce bude zabývat pouze ccTLD .cz. Autonomní pravidla registrace jsou určující pro rozsah subjektivního práva držitele s doménovým jménem nakládat.

Obsahem smluvního závazku je na jedné straně povinnost registrátora zajistit, že doménové jméno bude od okamžiku registrace domény držiteli vyhrazeno po stanovenou dobu dle článku 4.4. pravidel registrace. Dále se registrátor zavazuje umožnit prodloužení registrace domény držiteli dle článku 5. pravidel registrace, a v případě přiřazení sady nameserverů delegovat doménové jméno dle článku 6.2 pravidel registrace. Pravidla registrace obsahují závazek CZ.NIC změnit držitele doménového jména na základě písemné žádosti držitele a budoucího držitele dle článku 7. pravidel registrace, dále závazek činit dle článku 15.3 pravidel registrace „registrace, převody, blokace či rušení Jmen domén, změny dalších záznamů v

³⁷ Zákon č. 441/2003 Sb., ze dne 3. prosince 2003 o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.

³⁸ BISKUPOVÁ, Eva. In: HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, ISBN: 9788074005695, s. 132.

*Centrálním registru či jakékoliv další kroky...*³⁹. Na druhé straně, smlouva obsahuje závazek zájemce o registraci či držitele uhradit cenu za registraci dle článku 4.5.7 pravidel registrace. Jedná se o klasický synallagmatický závazek.

Subjektivní právo držitele na plnění je pohledávkou za věřitelem, a právě tato pohledávka je předmětem transakčních vztahů při nakládání držitele s doménovým jménem. Pohledávka jako právo na plnění dluhu je právem, jež je ve smyslu § 496 odst. 2 ObčZ věcí, tudíž může být a je předmětem dalších práv, a to i práv absolutní povahy, včetně práva vlastnického. Dle dikce § 495 ObčZ platí, že *“[v]še, co někomu patří tvoří jeho majetek“*. Po rekonstrukci občanského práva nic nebrání tomu, aby se doménové jméno stalo přímo předmětem práva vlastnického, z toho však nelze dovodit, že takové vlastnické právo může vzniknout bez řádného právního důvodu a tím smlouva o registraci doménového jména není, neboť uzavřením smlouvy a registrací doménového jména k žádnému převodu vlastnického práva nedochází. Abychom mohli hovořit o nabytí vlastnického práva k doménovému jménu, musel by registrátor zvolit namísto inominální registrační smlouvy smlouvu zcela jinou, například smlouvu o dílo s nehmotným výsledkem, která by mohla být právním důvodem nabytí vlastnického práva k doménovému jménu.

Na podporu tohoto argumentu je nutné zrekapitulovat jednu ze základních zásad občanského práva obsaženou v § 3 písm. e) ObčZ a to, že *„vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká“*. Tento princip ochrany vlastnického práva stanovuje, že musí být dán právem aprobovaný důvod vzniku vlastnického práva. Výčet těchto právních důvodů nalezneme v občanském zákoníku v části III (absolutní majetková práva), díle třetím a oddílu druhém (nabytí vlastnického práva). Vylučovací metodou lze dojít k závěru, že jediným možným právním důvodem nabytí vlastnického práva držitelem při registraci doménového jména by mohl být převod vlastnického práva k movité věci dle § 1101 an. ObčZ. To však pouze za předpokladu, že by NIC.CZ, potažmo registrátor takovým právem disponovali.

K jinému závěru, než že se k doménovému jménu váže pouze relativní právo, lze na základě současné právní úpravy a znění autonomních pravidel stěží dojít. Ve věci má jasno i tvůrce autonomních předpisů CZ.NIC, který v pravidlech registrace jmen domén v ccTLD.cz v článku 2.2.15. za držitele výslovně označuje osobu: *„která jako **vlastník práv ke Jménu domény** má pro sebe registrováno Jméno domény a která je tak oprávněna Jméno domény po*

³⁹ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o. [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

dobu jeho registrace užívat a nakládat s ním..“⁴⁰. Zcela zřetelně CZ.NIC rozlišuje doménové jméno jako předmět relativních práv a relativní právo k doménovému jménu, které opravňuje držitele užívat a nakládat se jménem domény. Nejinak je tomu i s právem zástavním, kdy CZ.NIC na svých internetových stránkách v sekci často kladených dotazů též zřetelně rozlišuje doménové jméno a relativní právo k němu. Na dotaz, zda lze zastavit doménové jméno, odpovídá, že smluvní subjektivní právo k doménovému jménu zastavit lze, neboť se jedná o nehmotnou věc.⁴¹

Jedním z významných zastánců tohoto názorového proudu je člen rekonfigurační komise Telecom, který doménová jména též spojuje pouze s relativními právy a za disponibilní předmět označuje také pohledávku, kterou lze ocenit, vydražit i zastavit, a nikoli samotné doménové jméno.⁴²

Autor práce se s takovým pojetím práv k doménovým jménům za současné právní úpravy a zněním autonomních pravidel plně ztotožňuje. Absence zvláštní právní ochrany doménových jmen přiznáním absolutních práv k doménovým jménům není opomenutím zákonodárce, nýbrž jeho volbou.⁴³ Obecné právní předpisy, zejména právo proti nekalé soutěži, poskytují právům k doménovému jménu ochranu a koncept časové priority práva zajišťuje ochranu i před formálně chráněnými průmyslovými právy, kdy i ochranná známka, musí v určitých případech ustoupit nezapsanému označení nebo jinému označení užitým v obchodním styku.

Pro úplnost je nutno dodat, že koncept práv k doménovému jménu, jakož to práv relativních, které je pohledávkou, nečiní v praxi žádné problémy, neboť s pohledávkou lze libovolně disponovat, lze ji převést cesí, je předmětem vlastnického práva, lze ji zastavit a je též předmětem testamentární cese. Právní dispozice lze činit s právem k doménovému jménu nejen jakož to s předmětem pohledávky, ale nově též postoupením smlouvy ve smyslu § 1895 ObčZ.

Oponentura pojetí relativních práv k doménovému jménu, zastoupená zejména Pelikánovou, se věcně nevypořádává s rozlišením předmětu transakčního vztahu v podobě relativního práva k doménovému jménu a doménovým jménem samotným, a odmítá tak pojetí

⁴⁰ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o. [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

⁴¹ Často kladené dotazy. CZ.NIC, z.s.p.o [online].2019[cit. 2019-04-26]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/383/casto-kladene-dotazy/#faq25>

⁴² TELEC, Ivo. Nový občanský zákoník ve společnosti sítí. *Právní rozhledy*. 2012, č. 23-24, s. 853-855.

⁴³ TELEC, Ivo. Držba informací. *Právní rozhledy*. 2014, č. 4, s. 115-121.

relativních práv k doménovým jménům⁴⁴, aniž by však pro takový právní koncept nacházela oporu v tuzemském právním řádu a v autonomních pravidlech subjektů zajišťujících a organizujících funkční systém doménových jmen.

Dalším názorovým proudem je pojetí práva k doménovému jménu jako práva s trvalým a opakovaným výkonem, tedy držby.⁴⁵ K tomuto závěru svádí znění § 988 odst.1 ObčZ, který stanoví, že „[d]ržet lze právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon.“, což právo držitele (zde však ve významu smluvní strany smlouvy o registraci doménového jména) na první pohled splňuje. Nedochozí však k zákonnému předpokladu výkonu práv pro sebe ve smyslu § 987 ObčZ, ze kterého lze ve spojení s § 989 odst. 1 ObčZ dovodit, že předmětem držby nemůže být jakékoli právo, ale pouze právo absolutní povahy. Komentář k občanskému zákoníku navíc uvádí, že práva z nájemní smlouvy a práva ze smlouvy licenční, nemohou být předmětem držby, pro absenci tzv. „držební vůle“.⁴⁶

2.3. Střet práv k doménovému jménu s jinými právy na označení

Registrací doménového jména na držitele přechází právní odpovědnost, nezasahovat zaregistrovaným doménovým jménem do práv třetích osob. Těmito právy jsou zejména práva ke jménu člověka a jeho pseudonymu, práva k názvu právnické osoby, ochranné známce, popřípadě k jinému neregistrovanému označení, za předpokladu nabytí příznačnosti, a to včetně jiného doménového jména, práva na ochranu před nekalou soutěží atd.

Doménové jméno se může dostat do kolize s právem na ochranu jména člověka podle § 78 an. ObčZ. Jméno člověka, a v případě nabytí ve známost i jeho pseudonym, požívají právní ochrany před neoprávněným zásahem, zejména neoprávněným užitím jména, a i před zpochybněním práva ke jménu. Jedná se o právo působící erga omnes a řadíme jej do tzv. statusových práv. Dotčenému pak náleží nárok, aby se rušitel neoprávněného zásahu zdržel a odstranil následek takového rušení. Předpokladem úspěšné obrany před zásahem do tohoto statusového práva je takové neoprávněné užití jména, na jehož základě kterého lze dotčený

⁴⁴ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *(Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku*. Rekodifikace & Praxe. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. 2015, č.1. ISSN 1805-6822. s.5-13.

⁴⁵ LAVRUSHIN, Konstantin. *Doménové jméno v NOZ*. Rekodifikace a praxe, Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2013, roč. 1, č. 5., ISSN 1805-6822. s. 4-6.

⁴⁶ KINDL, Tomáš. § 988 (Předmět držby). In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek III*, (§ 976-1474) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-27]. ASPI_ID KO89_c2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

subjekt individualizovat.⁴⁷ Samotnou registraci doménového jména shodného se jménem člověka bez přistoupení dalších faktorů, zejména jeho delegace, nelze této individualizace dosáhnout. Výjimkou je registrace jména „známé osoby“. Znáмым je spor o doménové jméno „vaclavhavel.eu“.⁴⁸

Též jméno právnické osoby, neboli její název, požívá právní ochrany. Práva ke jménu právnické osoby jsou práva absolutní povahy. Právnická osoba je chráněna před utrpěnou újmu nebo i újmu hrozící, plynoucí zejména z neoprávněného užití názvu a dle § 132 odst.1 ObčZ jí náleží odstraňovací a zdržovací nárok. Obchodní firma podnikatele je pak ve smyslu §423 odst. 2 ObčZ chráněna podle ustanovení zákona na ochranu před nekalou soutěží podle § 2988 ObčZ.

Právo k ochranné známce se též může dostat do kolize s právem k doménovému jménu a naopak. Ze znění § 1a zákona 441/2003 Sb., o ochranných známkách je zřejmé, že se může doménové jméno dostat do kolize pouze s těmi ochrannými známkami, které jsou vyjádřeny slovy, písmeny či číslicemi. Zákon o ochranných známkách v § 8 odst. 1. 441/2003 Sb. stanoví, že „[v]lastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna.“ Toto výlučné právo umožňuje, že nikdo jiný nesmí užívat označení shodné, či podobné pro služby a výrobky, pro které je ochranná známka zapsána, vyjma určitých výjimek v podobě práv dřívějšího uživatele, nebo práv k všeobecně proslulé ochranné známce.

Kolize mezi označeními je řešena na základě časové priority. Rozhodujícím okamžikem pro posouzení silnějšího práva je okamžik účinnosti právní ochrany příslušného označení⁴⁹ a to jednak na základě úpravy zvláštní: Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen PUÚ)⁵⁰, zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, zákon č. 452/2001 Sb., o

⁴⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 22. 9. 2004, sp. zn. 30 Cdo 181/2004. [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>. „Za neoprávněné užití jména nelze ovšem považovat každé označení jménem, které je shodné se jménem, které někomu přísluší, nýbrž jen označení takovým jménem za okolností, jež by objektivně mohly vyvolat dojem, že jde o konkrétní fyzickou osobu. Užití jména je třeba posuzovat v kontextu s okolnostmi, které toto užití provázely. Pokud k němu dojde při komerčním využití – např. pro reklamní účely – zpravidla nepůjde o užití oprávněné.“

⁴⁸ Rozhodnutí ze dne 6. 12. 2013, č. 06573. ADR Centrum pro řešení sporů o domény .eu při Rozhodčím soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. [online]. [cit. 2019-6-8]. Dostupné z: https://eu.adr.eu/adr/decisions/decision.php?dispute_id=6573.

⁴⁹ HAJN, Petr. § 2981 Vyvolání nebezpečí záměny. In: ŠVESTKA, Jirí, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI*, (§ 2981) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁵⁰ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967 viz Vyhláška č. 64/1975 Sb. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 5. 2019]. (dále jen Pařížská úmluva).

ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele⁵¹, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství⁵², zákon č. 268/2018 Sb., a jiné. Subsidiárně je kolize řečena dle obecné právní úpravy proti nekalé soutěži, v případech naplnění generální klauzule. Doménové jméno se tak může prosadit proti obchodní firmě či ochranné známce a naopak.

⁵¹ Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

⁵² Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

3. Evropská právní úprava nekalé soutěže

Právní základ unijní regulace hospodářské soutěže nalezneme v primárním právu, tj. v člancích 101 až 109 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen SFEU)⁵³, který však dopadá pouze na regulaci veřejnoprávní větve hospodářské soutěže a nikoli na právo proti nekalé soutěži. Nekalá soutěž není upravena ani v jednotlivých sektorových politikách, proto lze konstatovat, že v primární právu Evropské unie není nekalá soutěž přímo upravena. Ani článek 169 SFEU o ochraně spotřebitele nemůže být právním základem regulace nekalé soutěže, neboť ochrana spotřebitele je pouze jedním z chráněných zájmů práva proti nekalé soutěži⁵⁴.

Absentující právní základ Evropské unii neumožňuje regulovat oblast nekalé soutěže komplexně a přímo, ale pouze v rámci oblasti souvisejících se sektorovou politikou ochrany spotřebitele a s ochranou fungování jednotného vnitřního trhu při realizaci volného pohybu osob, služeb a kapitálu. Výsledkem je pak normotvorba nebo rozhodovací praxe Soudního dvora EU, kde se ochranná opatření v nich obsažená překrývají s chráněnými zájmy nekalé soutěže, anebo naopak, jsou s nimi v přímé kontradikci.

Vymezit působnost Evropské unie regulovat nekalou soutěž a nekalé obchodní praktiky lze podle Sehnálka způsobem negativním, prostřednictvím rozhodovací praxe Soudního dvora EU a způsobem pozitivním, pomocí fragmentární úpravy nekalé soutěže v unijním právu, jejímž předmětem je klamavá a srovnávací reklama a nekalé obchodní praktiky.⁵⁵

3.1. Negativní vymezení působnosti EU v oblasti nekalé soutěže

Aplikovatelnost práva na ochranu před nekalou soutěží členských států zásadně omezila judikatura Soudního dvora EU, který shledal, že překážkou volného obchodu na vnitřním trhu mohou být i právní předpisy a tím i samotné právo před nekalou soutěží. Měřítkem pro dosah negativního vymezení vůči národní úpravě nekalé soutěže se stal přijatý **koncept průměrného**

⁵³ Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie. (dále jen SFEU) In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1560796288284&uri=CELEX:12012E/TXT>

⁵⁴ SEHNÁLEK, David In: ONDREJOVÁ, Dana a David SEHNÁLEK. *Nekalosoutěžní reklama a nekalé obchodní praktiky v české i evropské právní úpravě a judikatuře: komentář*. Praha: Leges, 2018. Praktik (Leges). ISBN 97880750220.s.20.

„Ochrana spotřebitele je totiž právní úpravou nekalé soutěže sledována, ale jen jako jeden z triády chráněných zájmů, společně s ochranou soutěžitelů a veřejného zájmu na zachování určité „kvality“ soutěže.“

⁵⁵ SEHNÁLEK, op.cit. sub 54. s.21.

spotřebitele. Kritérium průměrného spotřebitele je základním hlediskem při posuzování nekalosoutěžního jednání.

Cílem této práce není komplexní analýza judikatury Soudního dvora EU, ale rozbor základního judikaturního vývoje, který vedl k ingerenci evropského práva do práva proti nekalé soutěži členských států.

V rozsudku známém jako „Cassis de Dijon“⁵⁶ Soudní dvůr EU judikoval, že německý zákon obsahující opatření rovnocenná účinkem s kvantitativním opatřením (viz případ „Dassonville“⁵⁷) je nepřipustným omezením volného obchodu a vytvořil tak **princip vzájemného uznávání standardů**, který lze překročit pouze z důvodů tzv. **kategorických požadavků**, tj. z důvodu zejména účinného daňového dohledu, ochrany zdraví, poctivosti obchodního styku a ochrany spotřebitelů.

Obdobně se Soudní dvůr EU vyjádřil ke klamavosti označení „Clinique“ u dovážené kosmetiky v případě „Estée Lauder“⁵⁸, a to opět ve prospěch volného trhu.

Navazující judikatura v případě „tyčinky Mars“⁵⁹ je jedním z prvních rozsudků, kdy se Soudní dvůr EU přichýlil k současnému **konceptu průměrného spotřebitele**. Z Francie do Německa byla dovážena tyčinka Mars o 10 % větší, označená na obalu správně textem, grafické znázornění však odpovídalo většímu zvětšení tyčinky, současně cena byla vyšší, což zákazníka mohlo také klamat, neboť mohl očekávat cenu shodnou. Taková praktika byla klamavá podle německé úpravy proti nekalé soutěži. Soudní dvůr EU v rámci řešení předběžné otázky shledal, že spotřebitel je **přiměřeně obezřetný** na to, aby takový rozdíl poznal. Právní úpravu nekalé soutěže omezující prodej takového výrobku označil v daném případě za rozpornou s jednotným vnitřním trhem, neboť fakticky znamenala porušení principu vzájemného uznávání a nutila by výrobce pro každý trh balit zboží odlišně. Soudní dvůr EU za daných okolností takto rozhodl i přes skutečnost, že ochrana spotřebitele je jedním z kategorických požadavků. K určité korekci prosazování svobodného pohybu zboží na úkor národních úprav učinil Soudní dvůr EU

⁵⁶ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 20. února 1979, věc 120/78. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>

⁵⁷ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. července 1974, věc 8-74. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>

⁵⁸ Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 2. února 1994. Věc C-315/92. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>

⁵⁹ Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 6. července 1995. C-470/93. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>. „*Reasonably circumspect consumers may be deemed to know that there is not necessarily a link between the size of publicity markings relating to an increase in a product's quantity and the size of that increase.*“

v rozsudku „Keck a Mithouard“⁶⁰ týkající se omezení nikoliv samotného zboží, nýbrž způsobu jeho prodeje.

V judikatuře Soudního dvora EU se postupně prosadil model průměrného spotřebitele, který je **běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný** viz případ „Gut Springenheide and Tusky“⁶¹. Takový model spotřebitele nazýváme normativní, který Hajn definuje následovně: *“ Normativní model evropského spotřebitele vychází z toho, jak by se spotřebitel chovat měl, oproti dosavadnímu modelu empirickému, který se snažil postihnout skutečné spotřebitelské chování”*.⁶² Jednání posuzované podle normativního modelu je proto otázkou právní a záleží na úvaze soudu, jak si chování takového spotřebitele představí, zatímco model empirický je otázkou skutkovou a může tedy být předmětem znaleckých posudků a sociologických průzkumů.

Koncept průměrného spotřebitele adoptovala rozhodovací praxe v ČR, viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.5.2007 sp.zn. 32 Odo 229/2006: *„Hledisko „průměrného spotřebitele“, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (jak je vykládáno Evropským soudním dvorem [viz případ „lifting“⁶³ pozn. autora]), je rozhodně nutno brát v úvahu také v daném případě“*⁶⁴.

3.2. Pozitivní vymezení nekalé soutěže.

Harmonizační snahy Evropské unie regulují pouze vybrané oblasti, které lze rozdělit na oblast regulace nekalých obchodních praktik ve vztahu ke spotřebiteli a regulaci klamavé a srovnávací reklamy.

⁶⁰ Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 24. listopadu 1993. i C-267/91 a C-268-91. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.

⁶¹ Rozhodnutí soudního dvora EU ze dne 16. července 1998, věc: C-210/96. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 583.

⁶² HAJN, Petr. Oslabená ochrana spotřebitelů? K aktuálnímu výkladu směrnice o nekalých obchodních praktikách. *Obchodněprávní revue*. 2009, č. 2, s. 44-47.

⁶³ Rozsudek Soudního dvora EU ze dne 13. ledna 2000. Věc C-220/98. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>. Soud rozhodl, že je nutné v konkrétním případě přihlídnout *„k sociálním, kulturním a jazykovým faktorům pro posouzení, zda se vnímání klamavosti slova „lifting“ liší u německých spotřebitelů od spotřebitelů v ostatních členských státech.“*

⁶⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

3.2.1. Právní úprava nekalých obchodních praktik

Směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách (dále jen SNOP)⁶⁵, je přijata na základě článku 114 SFEU, který Evropské unii umožňuje přijímat „opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.“⁶⁶ **Smyslem je tedy odstranění překážek vnitřního trhu a stanovení maximálního standardu ochrany spotřebitele a vyloučit tak přísnější opatření členských států**, kdy tato opatření - překážky dle preambule SNOP: „*zvyšují náklady podniků při využívání svobod vnitřního trhu*“. **Tento přístup regulace nazýváme metodou tzv. úplné harmonizace**, která na rozdíl od metody minimální harmonizace nestanovuje minimální standard, který členské státy mohou překročit. Daný účel směrnice jen potvrzuje rozbor příslušné judikatury Soudního dvora EU, který však přesahuje téma této práce⁶⁷.

Metoda úplné harmonizace vylučuje aplikaci „přísnější“ národní úpravy práva proti nekalé soutěži na vztahy mezi unijním soutěžitelem a tuzemským spotřebitelem. Eurokonformním výkladem je tak nutno dojít k závěru, že je tím omezena působnost úpravy nekalé soutěže v občanském zákoníku na tyto právní vztahy⁶⁸. Důsledkem je tzv. obrácená diskriminace, neboť přísnější národní úprava nekalé soutěže se aplikuje na tuzemského soutěžitele ve vztahu k tuzemskému spotřebiteli.

Na druhou stranu nekalá obchodní praktika podle směrnice o nekalých praktikách, respektive podle zákona 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen ZOS)⁶⁹, který tuto směrnici provádí, bude bez dalšího považována za porušení veřejnoprávní normy a tím pádem na základě tzv. soudcovské skutkové podstaty nekalé soutěže postizitelná jako nekalosoutěžní jednání dle generální klauzule nekalé soutěže v občanském zákoníku.

⁶⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.

⁶⁶ Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie. (dále jen SFEU) In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>.

⁶⁷ Srov. ONDREJOVÁ, Dana. Nekalé obchodní praktiky uplatňované vůči spotřebitelům pohledem aktuální rozhodovací praxe (zejména) Soudního dvora EU. *Obchodněprávní revue*. 2014, č. 7-8, s. 193-199

⁶⁸ ČECH, Petr. Nedotažená revoluce v právní úpravě nekalých obchodních praktik. *Právní zpravodaj*. 2008, č. 3, s. 1 – 6.

⁶⁹ Zákon 634/1992Sb. ze dne 16. prosince 1992 o ochraně spotřebitele. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

Směrnice postihuje nekalé praktiky, a shodně jako úprava nekalé soutěže v občanském zákoníku, tak činí za pomoci tzv. velké generální klauzule viz článek 5 odst.1 SNOP, který stanovuje zakázanost nekalých obchodních praktik a v článku 5 odst. 2 SNOP je vymezuje jako obchodní praktiky v rozporu s požadavky náležité obchodní péče a **podstatně narušující, případně schopné narušit ekonomické chování průměrného** spotřebitele, anebo na **průměrného člena** takové skupiny, je-li praktika na ni změřená. Současně v článku 5 odst. 3 SNOP vymezuje tzv. zvláště **zranitelné skupiny spotřebitelů**. Podstatné narušení ekonomického chování spotřebitele je dle článku 2 písmeno e) SNOP: „*použití obchodní praktiky, která významně zhoršuje schopnost spotřebitele učinit informované rozhodnutí, což vede k tomu, že učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.*“.

Směrnice má interpretační význam, neboť na rozdíl od úpravy nekalé soutěže v občanské zákoníku připouští *expressis verbis* jistou míru klamavosti viz článek 5 odst. 3 SNOP: „*běžné a oprávněné reklamní praktiky zveličených prohlášení nebo prohlášení, která nejsou míněna doslovně*“ jsou povoleny i ve vztahu k zvláště chráněným skupinám spotřebitelů.

Směrnice o nekalých obchodních praktikách dělí tyto obchodní praktiky na klamavé a agresivní a vymezuje jejich obecné znaky za pomoci tzv. malých generálních klauzulí. V příloze obsahuje směrnice o nekalých obchodních praktikách katalog 31 obchodních praktik (tzv. „černá listina“), které budou považovány podle článku 5 odst. 5 SNOP za nekalé vždy, a to bez ohledu na naplnění znaků v generální klauzuli.

Význam černé listiny obchodních praktik dle Hajna tkví v tom, že: „*mnohé soudcovské skutkové podstaty nekalé soutěže dosud „nepojmenované“ (alespoň v právních normách) činí skutkovými podstatami pojmenovanými. Usnadňuje tak rozhodování i ve věcech nekalé soutěže.*“⁷⁰

3.2.2. Právní úprava klamavé a srovnávací reklamy

Jedním z důvodů harmonizace klamavé a srovnávací reklamy je potencialita narušit soutěž na vnitřním trhu a odstranění rozdílů v národních úpravách viz preambule bod 5. směrnice 2006/114/ES: „*Rozdíly v právních předpisech členských států o klamavé reklamě*

⁷⁰ HAJN, Petr. Směrnice o nekalých obchodních praktikách a české právo. *Právní rozhledy*. 2007, č. 22, s. II.

*brání provádění reklamních kampaní mimo území státu, a tím ovlivňují volný pohyb zboží a poskytování služeb“.*⁷¹

Směrnice volí u klamavé reklamy minimální způsob harmonizace, umožňující členským státům chránit soutěž v širším měřítku. Směrnice definuje pojem reklamy samotné a znaky klamavosti. Úprava je v zásadě souladná s pojetím klamavé reklamy dle generální klauzule nekalé soutěže a zákonných podstat v občanském zákoníku. Kritériem klamavosti je zde opět průměrný spotřebitel. Definice reklamy samotné je neutrální z hlediska jejího nosiče a lze pod ní subsumovat reklamu šířenou pomocí doménového jména, metatagů a metadat, nicméně za reklamu však není Soudním dvorem EU považována samotná registrace doménového jména bez dalšího.⁷²

Úplný standard harmonizace volí směrnice 2006/114/ES u srovnávací reklamy. Článek 4 směrnice 2006/114/ES vymezuje srovnávací reklamu pozitivně, tj. uvádí předpoklady přípustné srovnávací reklamy, shodně jako úprava v § 2988 ObčZ. Ačkoli je zkoumání mezí přípustnosti srovnávací reklamy bezpochyby zajímavým tématem, ve vztahu k tématu práce se jeví irelevantním.

3.3. Předpisy vymezující působnost národní úpravy práva proti nekalé soutěži

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II)⁷³ určuje rozhodné právo členských států práva proti nekalé soutěži, v článku 6 odst. 1 Řím II *„, podle místa skutečného nebo potencionálního narušení soutěžních vztahů, nebo společných zájmů spotřebitelů“*. Je-li postižen pouze určitý soutěžitel, užije se speciálního určení rozhodného práva.⁷⁴

3.4. Shrnutí

Lze konstatovat, že judikatura i fragmentární úprava nekalé soutěže vymezuje chování průměrného spotřebitele jako kritérium pro posuzování nekalosti obchodních praktik, včetně

⁷¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (kodifikované znění) In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.

⁷² Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 11. července 2013, věc C-657/11. In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.

⁷³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.

⁷⁴ Viz Řím II Článek 6 ods.2, op. cit. sub.72.

reklamy. Přijetí normativního modelu průměrného spotřebitele, který „**má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory**“⁷⁵, je jednotícím prvkem při posouvání nepoctivé i nekalé soutěže.

Judikatura Soudního dvora EU vymezuje negativně aplikovatelnost práva proti nekalé soutěži jednotlivých členských států ve prospěch volného trhu a má zásadní význam pro sjednocující výklad směrnic v oblasti regulace nekalých a agresivních praktik a úpravy klamavé a srovnávací reklamy.

Hranice mezi nepoctivou a nekalou soutěží je v zásadě vykládána shodně díky přijetí normativního modelu průměrného spotřebitele.

⁷⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

4. Právní úprava nekalé soutěže v ČR

Právo proti nekalé soutěži tvoří tzv. soukromoprávní větev soutěžního práva, vedle větve veřejnoprávní, neboli práva na ochranu hospodářské soutěže.

Předmětem zvláštní právní úpravy na ochranu hospodářské soutěže je především ochrana hospodářské soutěže na trhu zboží proti jejímu vyloučení, ohrožení nebo jinému narušení v důsledku dohod soutěžitelů, zneužití dominantního postavení soutěžitelů, jejich spojování nebo v důsledku postupu orgánů veřejné moci.⁷⁶ Zákodárce vylučuje *expressis verbis* věcnou působnost zákona na ochranu hospodářské soutěže před nekalou soutěží viz §7 143/2011 Sb.⁷⁷

Mezi právní prameny nekalé soutěže řadíme PUÚ obsahující v článku 10 bis odst.1 PUÚ závazek České republiky: „*zajistit příslušníkům Unie účinnou ochranu proti nekalé soutěži.*“ Nekalou soutěží podle článku 10 bis odst. 2 PUÚ se rozumí „*každá soutěžní činnost, jež odporuje poctivým zvyklostem v průmyslu a obchodě.*“⁷⁸ PUÚ má význam zejména pro přiznání aktivní legitimace dotčeného subjektu domáhat se účinné ochrany před nekalou soutěží ve státě, jež je touto úmluvou vázán.

Právní úpravu práva proti nekalé soutěži nalezneme po rekodifikaci občanského práva v občanském zákoníku systematicky zařazenou v části čtvrté (Relativní majetková práva), hlavě třetí (závazky z deliktů) díle druhém (zneužití a omezení soutěže), kam se s dílčími změnami přesunula ze zrušeného obchodního zákoníku (dále jen ObchZ)⁷⁹. Deliktní charakter nekalé soutěže je podtržen nejen systematickým řazením v občanském zákoníku, ale i změnou dikce generální klauzule. Autoři občanského zákoníku zdůvodňují zařazení nekalé soutěže do jeho osnovy zejména absencí soukromoprávních ustanovení v zákoně o ochraně hospodářské soutěže, dopadem hospodářské soutěže i na jiné soutěžitele, než podnikatele a zásahem právní úpravy do práv a povinností třetích osob.⁸⁰

⁷⁶ Zákon 143/2001 Sb. ze dne 4. dubna 2001 o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

⁷⁷ Zákon 143/2011 Sb. op. cit. sub. 75.

⁷⁸ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967 viz Vyhláška č. 64/1975 Sb. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

⁷⁹ Zákon 513/1991 Sb. ze dne 5. listopadu 1991 Obchodní zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

⁸⁰ Por. Důvodová zpráva k občanskému zákoníku (konsolidovaná verze). K § 2972 až 2975. Ministerstvo spravedlnosti ČR [online]. 2012 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/images/pdf/Duvodova-zprava-NOZ-konsolidovana-verze.pdf>.

Úpravu práva proti nekalé soutěži je nutné odlišit od právní úpravy proti nepoctivé soutěži, kterou postihuje směrnice o nekalých obchodních praktikách 2005/29/ES⁸¹, jež je u nás provedena zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. V případě práva proti nekalé soutěži jsou chráněnými statky soutěž samotná, jednotliví soutěžitelé a zákazníci, v případě postihu nepoctivé soutěže je chráněným subjektem spotřebitel a v důsledku této ochrany sekundárně a nepřímou také soutěžitelé. Hranice mezi nepoctivou a nekalou soutěží je v zásadě vykládána shodně díky přijetí normativního modelu průměrného spotřebitele.

4.1. Obecná ustanovení o zneužití a omezení soutěže

Samotná hospodářská soutěž není v občanském zákoníku blíže vymezena. Pro její vymezení je nutné upřít pozornost na odbornou literaturu, a především na judikaturu, neboť obsah pojmu hospodářská soutěž se v čase vyvíjí. Pozitivní všeobjímající definici nelze uvést. Hospodářskou soutěž můžeme definovat jako soutěž, která vzniká v důsledku výkonu práva osob svobodně podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost ve smyslu článku 26 Listiny základních práv a svobod (dále jen LZPS)⁸², typicky na poli zboží a služeb. Předpokladem soutěže je pak „pluralita osob a identita předmětu“.⁸³

Rozhodovací praxe nám však poskytuje vodítko, co hospodářskou soutěží ve smyslu ochrany proti zneužití a omezení soutěže není. Hajn v komentáři k občanskému zákoníku do negativního výčtu řadí zejména: smluvní vztahy plynoucí z ekonomických směnných vztahů, soutěž mezi zaměstnanci navzájem, mezi vnitřními složkami v rámci téhož subjektu, soutěž uměleckou, sportovní a tvůrčí, nikoliv však bezvýjimečně.⁸⁴

V obecných ustanoveních absentuje právní definice soutěžitele, což je vhodné vzhledem ke štěpení soutěžního práva na dvě větve. Definice soutěžitele veřejnoprávní větve nalezneme ve v § 2 odst.1 ZOS a zahrnuje i jiné entity, než fyzické a právnické osoby.⁸⁵

⁸¹ SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004

⁸² Zákon 2/1993. Usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

⁸³ ENGLIŠ, Karel. Soustava národního hospodářství, 1. svazek. Praha: Melantrich, 1938, str. 599.

⁸⁴ HAJN, Petr. § 2972 Zákaz zneužívání hospodářské soutěže. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI*, (§ 2972) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁸⁵ Zákon 143/2001 Sb. ze dne 4. dubna 2001 o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

Soukromoprávní větev legální definici pojmu soutěžitel neobsahuje, proto lze podle deliktního charakteru úpravy nekalé soutěže v občanském zákoníku dovodit, že tím, kdo se může dopustit soukromoprávního deliktu nekalé soutěže, je pouze takový subjekt, který má právní delikt ní způsobilost. Judikaturou (například rozsudek Vrchního soudu ze dne 15.1.2007, sp. zn. 3 Cmo 318/2006-215) je dovozeno, že takovým soutěžitelem může být i sdružení osob bez právní subjektivity připravující se na vstup na trh.⁸⁶

Soutěžitelem není pouze konkurent, ale v podstatě každý, kdo se účastní soutěže s tzv. soutěžním záměrem, bez ohledu na to, zda je podnikatelem či není. Ondřejová dělí soutěžitele na soutěžitele v užším smyslu, kam řadí především konkurenty v postavení tzv. oprávněných i neoprávněných podnikatelů a soutěžitele v širším smyslu, tj. příležitostné soutěžitele (ad hoc), kam řadí osoby pomocné, veřejnoprávní korporace, svobodně tvořící umělce, vědce atd.⁸⁷

Dovození ad hoc soutěžního záměru v prostředí internetu v praxi soudům nečiní potíže. **Za soutěžitele je považován pouhý spekulant, bez ohledu na to, zda je podnikatelem, který registruje doménová jména, aniž by pro takovou registraci měl právní důvod.** Jednáním, kterým tak činí, vstupuje do ad hoc soutěžního „vztahu“ vůči soutěžiteli, do jehož práv zasahuje, viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 4. 2007 sp. zn. 3 Cmo 461/2006 v kauze „kaufland.cz“⁸⁸.

Absence ustanovení v občanském zákoníku o právu svobodně rozvíjet svoji soutěžní činnost a sdružovat se nepřináší žádnou změnu, neboť právní úprava obchodního zákoníku opakovala pouze práva garantovaná ústavním pořádkem, zejména pak práva obsažená v čl. 26 odst. 1 LZPS a článku 27 ZLPS. Obě tato práva lze omezit na základě zákona. Těmito zákony jsou zejména: občanský zákoník a jeho ustanovení chránící soutěž před zneužitím a omezením, zákon 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně

Viz § 2 odst.1 ZOS: „Soutěžiteli podle tohoto zákona se rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.“

⁸⁶ Rozsudek Vrchního soudu ze dne 15.1.2007, sp. zn. 3 Cmo 318/2006-215 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

⁸⁷ ONDŘEJOVÁ, Dana. § 2972, *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0.

⁸⁸ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 4. 2007 sp. zn. 3 Cmo 461/2006, In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 298. **„Pokud si žalovaný předmětné označení – aniž je k prezentaci svých služeb jakkoli potřeboval a pro toto označení mu svědčil jakýkoli jiný právní důvod – registroval, vstoupil v soutěžní vztah se žalobcem, do jehož soutěžní pozice (dané mj. i možností snadného vyhledání jeho nabídky potenciálním zákazníkem na internetu) zasáhl a na jeho úkor získal svou soutěžní pozici v možnosti vlastní prezentace na internetu pod předmětným označením, zahrnující i možnost jen držet registraci jména pro sebe a případně se jménem disponovat jako předmětem obchodu. Okamžikem přihlášení označení u registrátora domén proto žalovaný vstoupil v jednání hospodářské soutěže se žalobcem.“**

spotřebitele. Účelem není nic jiného, než udržování hospodářské soutěže v obecně přijatelných mezích.⁸⁹

Územní a osobní působnost národní úpravy práva proti nekalé soutěži je vymezena v § 2973 a 2974 ObčZ. Osobní působnost ve smyslu § 2974 ObčZ dopadá i na zahraniční osoby v případě, že se účastní tuzemské soutěže, a ochrana před nekalou soutěží náleží i zahraničním osobám na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy ve Sbírce mezinárodních smluv. Takovou smlouvou je například PUÚ. Subsidiárně se lze opřít i o princip vzájemnosti.

Osobní a územní působnosti práva proti nekalé soutěži je nutné věnovat zvýšenou pozornost, neboť registrovaná doménová jména jsou přístupná každému uživateli v celosvětové síti Internet a jsou proto způsobilá zasáhnout do práv k chráněným označením, která mají teritoriální charakter.

Lze shrnout, že aplikace rozhodného práva proti nekalé soutěži je závislá na místě, ve kterém nastane nebo má nastat (delikt nekalé soutěže zahrnuje i pouhé ohrožení chráněného zájmu) tzv. soutěžní účinek soutěžního opatření.⁹⁰ To platí vyjma příkladů, kdy řádně vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je ČR vázána stanoví něco jiného. V rámci Evropské unie se užije pro určení rozhodného práva proti nekalé soutěži nařízení Řím II., vně Evropské unie pak zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém⁹¹.

Za povedené interpretační vodítko místa soutěžního účinku soutěžního opatření v prostředí Internetu, lze považovat nezávazné společné doporučení mezinárodní organizace World Intellectual Property Organization (dále jen doporučení WIPO)⁹². Doporučení WIPO v článku 3 obsahuje ukázkové případy faktorů pro určení místa soutěžního účinku soutěžního opatření (označené jako „commercial effect“) nekalé soutěže činěné prostřednictvím doménového jména obsahující chráněné označení.

⁸⁹ ONDREJOVÁ . op. cit. sub 87.

⁹⁰ HAJN, Petr. § 2973 Územní působnost práva proti nekalé soutěži. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2973)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁹¹ Zákon č. 91/2012 Sb., ze dne 25. ledna 2012 o mezinárodním právu soukromém In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

⁹² Joint Recommendation Concerning Provisions on the Protection of Marks, and Other Industrial Property Rights in Signs, on the Internet (with Explanatory Notes): 845(E) [online]. the Assembly of the Paris Union for the Protection of Industrial Property and the General Assembly of the World Intellectual Property Organization (WIPO), 2001 [cit. 2019-06-08]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/marks/845/pub845.pdf>.

4.2. Generální klauzule

Obecné vymezení nekalé soutěže nalezneme v tzv. generální klauzuli nekalé soutěže v § 2976 odst.1 ObčZ. V generální klauzuli jsou definovány obecné znaky nekalosoutěžního jednání, jejichž kumulativní naplnění je zákonným předpokladem nekalosoutěžního jednání. Klauzule též obsahuje výslovný zákaz nekalé soutěže.

Vedle obecných znaků nekalé soutěže nalezneme typové vymezení skutkových podstat nekalé soutěže v § 2976 odst. 2 ObčZ. Jedná se o výčet demonstrativní, a i k naplnění kterékoliv typové skutkové podstaty nekalé soutěže je nutné, aby byly naplněny všechny znaky generální klauzule.

Generální klauzule plní funkci rozšiřující, neboť i jednání, které nenaplnuje žádnou ze zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže, bude jednáním nekalosoutěžním, jestliže naplní obecné znaky generální klauzule. Tím se otevírá prostor pro skutkové podstaty dovozené doktrínou a judikaturou (tzv. soudcovské skutkové podstaty nekalé soutěže) reagující na bezbřehou tvořivost soutěžitelů a technologický vývoj. **Zároveň plní funkci omezující,** kdy i přes naplnění znaků zvláštních skutkových podstat nelze o nekalosoutěžním jednání vůbec hovořit, nejsou-li naplněny obecné znaky generální klauzule.⁹³

Obecnými znaky generální klauzule nekalé soutěže jsou: jednání v hospodářském styku, rozpor s dobrými mravy soutěže a způsobilost jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům.

4.2.1. Jednání v hospodářském styku

Prvním obecným znakem generální klauzule nekalé soutěže je jednání v hospodářském styku. O jednání v hospodářském styku nepůjde tam, kde absentuje soutěžní záměr jednání. Jedná se, vyjma výše uvedených případů, zejména o případy informování spotřebitelů, byť i nepravdivé, politickou diskusi a testování výrobků atd.⁹⁴ Soukromoprávní delikt **nekalé soutěže je deliktem s objektivní odpovědností rušitele,** tj. odpovědností za protiprávní stav, neboli za výsledek. Pojem soutěžní záměr nelze vykládat jako požadavek zaviněného jednání. Ve vztahu ke generální klauzuli nejsou stanoveny žádné zvláštní liberační důvody (u vybraných

⁹³ ONDREJOVÁ, Dana. § 2976. In: HULMÁK a kol.. *Občanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář. 1. vydání.* Praha: C.H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-287-8, s. 1769.

⁹⁴ HAJN, Petr. § 2976 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

typových podstat nekalé soutěže ano), proto lze jako liberační důvody uplatnit pouze okolnosti vylučující protiprávnost.

4.2.2. Rozpor s dobrými mravy soutěže

Druhým obecným znakem generální klauzule nekalé soutěže je jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Dobré mravy soutěže jsou pojmem odlišným od obecných dobrých mravů, neboť hospodářská soutěž jistou míru agrese, klamavosti a nadsázky, obzvláště ve vztahu k reklamním sdělením, unese.⁹⁵ I zde se Hajn přichyľuje k negativnímu vymezení pojmu, kdy za dobré mravy soutěže nelze považovat či zaměňovat obecné dobré mravy, soutěžní zvyklosti, zdvořilost, kultivovanost atd.⁹⁶

Za porušování dobrých mravů soutěže je považováno porušování zákona nebo jiného právního předpisu. Též zákonné skutkové podstaty nekalé soutěže dávají vodítko, jaká jednání jsou považovaná za porušení dobrých mravů soutěže.

Obsahová stránka dobrých mravů soutěže se s plynutím času v důsledku rozvoje společnosti, globalizačními trendy a rozvojem techniky mění a vyvíjí. K posunu pojmu dobrých mravů soutěže dochází i v důsledku proměny obsahu soutěžitele, jež může být představován nadnárodní společností s širokým zásahem, a na druhou stranu dochází ke sbližování světa obchodníků se světem nepodnikajících osob v důsledku tzv. sdílené ekonomiky prostřednictvím služeb jako jsou UBER, eBay, Aukro a další.⁹⁷

Základním pravidlem pro určení, zda je jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, je vždy **posuzování konkrétních okolností každého případu** a jedná se proto o otázku právní, nikoliv skutkovou.

⁹⁵ ONDREJOVÁ, Dana. § 2976 Základní ustanovení. Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0, s. 34. „Pojem „dobré mravy soutěže“ neznamená totéž, co „dobré mravy“ obecně (jak je známe například z ustanovení § 1 odst. 2, § 2 odst. 3, § 580 a dalších ObčZ). Zde je nutno zohlednit výraz „soutěže“, čímž zákonodárce dává najevo, že při konkurenčních bojích platí pravidla jiné morálky než normativní příkazy dobrých mravů v obecném slova smyslu (určitý stupeň agresivity je však tolerovatelný).“

⁹⁶ HAJN, Petr. § 2976 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

⁹⁷ ONDREJOVÁ, Dana a David SEHNÁLEK. *Nekalosoutěžní reklama a nekalé obchodní praktiky v české i evropské právní úpravě a judikatuře: komentář*. Praha: Leges, 2018. Praktik (Leges). ISBN 978-80-7502-239-4, s.54.

Kontinuitě stávajícího vymezení dobrých mravů soutěže judikaturou nebrání pouze hledisko časové, ale především zásadní změna v podobě adopce konceptu průměrného spotřebitele⁹⁸.

4.2.3. Způsobnost přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům

Třetím obecným znakem generální klauzule nekalé soutěže je jednání způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Způsobnost přivodit újmu značí, že se jedná o **delikt ohrožovací a postačí pouze hrozící újma**. Újma zahrnuje újmu materiální, neboli škodu a újmu imateriální, jež může spočívat v ohrožení dobré pověsti soutěžitele, rozmělnění soutěžitelova označení⁹⁹ nebo ztráty času soutěžitele, zákazníka atd. Újma však musí být reálně hrozící. Generální klauzule neobsahuje žádný požadavek na minimální rozsah újmy. Je bezúčelné odkazovat na § 248 odst. 1 zákona 40/2009 Sb., trestní zákoník¹⁰⁰, kde je újma většího rozsahu obecným znakem skutkové podstaty trestného činu spíše vzhledem k zásadám trestní politiky státu, než ve vztahu k samotné nekalé soutěži. Ačkoli Ondřejová odkazující na rozsudek Nejvyššího soudu 32 Cdo 139/2008¹⁰¹, jenž se ztotožnil s doktrínou na požadavku pravidla de minimis, dovozuje, že „*újmu není újma zanedbatelná a újmu není také újma vyspekulovaná nebo málo pravděpodobná*“¹⁰². Obecně však nelze dovodit, že by toto rozhodnutí založilo ustálenou rozhodovací praxi s ohledem na další procesní vývoj ve věci samé a navazující judikaturu.¹⁰³

V úpravě chráněných zájmů po rekodifikaci nedochází k obsahovému posunu dotčených subjektů, neboť pojem zákazníka zahrnuje pojem spotřebitele. Spotřebitel je i nadále vymezen jako osoba fyzická viz § 419 ObčZ. V souladu s definicí spotřebitele v občanském zákoníku je i definice v zákoně 634/1992Sb., o ochraně spotřebitele.

⁹⁸ PATĚK, Daniel. Nad aktuální podobou práva proti nekalé soutěži (nejen) v občanském zákoníku. *Obchodněprávní revue*. 2016, č. 3, s. 65-80. „S tím souvisí rána, kterou právě kontinuitě s prvorepublikovou judikaturou (a vlastně i s judikaturou relativně nedávnou) zasadila adopce konceptu tzv. evropského průměrného spotřebitele.... Při aplikaci testu tímto průměrným spotřebitelem bychom totiž mnohdy museli přehodnotit dřívější soudní verdikty deklarující nekalosoutěžnost určitého jednání“.

⁹⁹ HAJN, Petr. § 2976 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹⁰⁰ Zákon 40/2009 Sb. ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

¹⁰¹ Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2008, sp. zn. 32 Cdo 139/2008, In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

¹⁰² ONDREJOVÁ, Dana § 2976 Základní ustanovení. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0. s.34.

¹⁰³ PATĚK, Daniel. Nad aktuální podobou práva proti nekalé soutěži (nejen) v občanském zákoníku. *Obchodněprávní revue*. 2016, č. 3, s. 65-80

Zákazník pak mimo spotřebitele zahrnuje i osoby právnické, které nejsou podnikateli, typicky neziskové organizace, popřípadě i jiné osoby, jsou-li v postavení slabší strany.

4.3. Kritérium průměrného spotřebitele

Hledisko průměrného spotřebitele se stalo vzhledem k jeho normativnímu vymezení rozhodovací praxí Soudního dvora EU a tuzemských soudů hlavním kritériem při posuzování, nekalosoutěžního jednání.

Z vymezení průměrného spotřebitele, který **má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory**¹⁰⁴ a z vymezení zvláště zranitelného spotřebitele lze dovodit, že v určitých případech bude nutné posuzovat průměrného spotřebitele v rámci určité skupiny.

Při posuzování nekalé praktiky bude nejprve nutné určit, zda spotřebitel, in eventum zákazník (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. října 2001, věc C-112)¹⁰⁵, není členem právě takové skupiny. Ve vztahu k registraci doménových jmen a jejich užívání, je pak nezbytné určit, jakým způsobem bylo doménové jméno šířeno a ke komu mělo dospět, pro vyřešení otázky, zda se právě o takovou specifickou skupinu nejedná.

Všechny významné internetové reklamní systémy umožňují zacílení reklamní kampaně na specifickou cílovou skupinu. Adwords, Sklik, reklamní systém Facebooku a mnohé další systémy umožňují segmentaci publika, kdy lze na základě různých parametrů od klíčových slov, přes věk, pohlaví, bydliště a záliby přesně zacílit reklamní kampaň. Obdobného zacílení lze dosáhnout i při vytváření databází emailů uživatelů, nebo inzercí na specifických službách či internetových portálech. Jako vždy tedy budou rozhodovat konkrétní okolnosti daného případu.

Mimo segmentace zákazníků ovlivňuje normativní koncept průměrného spotřebitele i povaha nabízeného zboží a služeb. Obecně lze konstatovat, že čím náročnější a dražší produkt je nabízen, tím vyšší míra opatrnosti a informovanosti je od spotřebitele požadována.¹⁰⁶

¹⁰⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

¹⁰⁵ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. října 2001, věc C-112/99. In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/> Soudní dvůr při aplikaci institutu průměrného spotřebitele dovodil vyšší míru obezřetnosti a informovanosti u profesionálních obchodníků v pozici zákazníka, kterým byla určena srovnávací reklama, než je tomu u konečného spotřebitele.

¹⁰⁶ HAJN, Petr. § 2977 Klamavá reklama. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

Zároveň je nutné zjistit, zda-li byl spotřebitel užívající Internet rozumně opatrný a pozorný vzhledem k možnosti, že na Internetu lze nalézt celou řadu informací o soutěžiteli a jeho nabídce zboží a služeb, od informací publikovaných ve veřejných rejstřících, včetně sbírky listin obsahující účetní závěrky, přes hodnocení ostatních zákazníků na různých agregátorech nabídek či oborových serverech až přes reference o soutěžitelích z různých sdružení zaměřujících se na ochranu spotřebitele.

Takto snadno dostupné informace lze zjistit s vynaložením minimálního úsilí v krátkém čase bez vynaložení nákladů, a proto lze konstatovat, že na uživatele Internetu budou kladeny **vyšší nároky co do pozornosti a opatrnosti**, což potvrzuje i stávající judikatura.

4.4. Kritérium průměrného spotřebitele ve vztahu k doménovým jménům v judikatuře

Na otázku, zda je průměrný spotřebitel schopen odlišit od sebe doménová jména lišící se pouze v TLD (shodné jméno domény druhého řádu, odlišná TLD), nalezneme částečně odpověď v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 5. 2006 32 sp. zn. Odo 447/2006, často citovaného jako „bilezbozi.cz“¹⁰⁷. Soutěžitel B vstoupil na totožný trh jako soutěžitel A (bilezbozi.cz, s.r.o.), který měl zaregistrovanou doménu bilezbozi.cz a ochrannou známku ve shodném znění „BILEZBOZI.CZ“¹⁰⁸. Soutěžitel B vstoupil na trh později a zaregistroval si doménu bilezbozi.com, na které umístil nabídku tak, že částečně zkopíroval databázi nabídky soutěžitele A, který tuto prodejní databázi na vlastní náklady vytvořil a kterou se několik let prezentoval na českém trhu. Dle Vrchního soudu se dopustil soutěžitel B nekalé soutěže, kdy naplnil nejen generální klauzuli nekalé soutěže, ale i zákonné skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.¹⁰⁹

K otázce zaměnitelnosti pro běžného spotřebitele Nejvyšší soud uvedl: „*Pro běžného spotřebitele dovětky „cz“ a „com“ dostačující rozlišovací schopnost pro svoji nevýraznost*

¹⁰⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 3.5.2006, sp. zn. 32 Odo 447/2006. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

¹⁰⁸ Výpis z rejstříku ochranných známek: CESKÁ REPUBLIKA ÚRAD PRUMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ [online]. ÚPV [cit. 2019-04-18]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/obr/ozvyprej/224/O-162224.pdf>

¹⁰⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 3. 5. 2006, sp. zn. 32 Odo 447/2006. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>. Nejvyšší soud závěr Vrchního soudu potvrdil, když k jednání B uvedl: „*těžil z úsilí jiného podnikatele, využil jeho zkušeností, zneužil nápadů, které byly vloženy do reklamy a vývoje databáze jiného podnikatele, a tím získal výhodu nejen ve snížených nákladech, ale také v časové úspoře, tedy získal prospěch, jehož by vlastním vývojem databáze a zásadním odlišením svých internetových stránek nezískal*“.

nemají. Právě s ohledem na charakter internetového obchodu realizovaného shodně oběma účastníky pro stejné druhy výrobků je třeba dovodit, že běžný spotřebitel může být v otázce obchodní firmy a označené domény na internetové stránce uveden v omyl o tom, komu jím navštívené internetové stránky patří a se kterým podnikatelem obchod uzavírá“.¹¹⁰

Obrana soutěžitele B se opírala i o argument, že bílé zboží je běžným druhovým označením pro určitou třídu výrobků. Taková argumentace by však neobstála ani při absenci tzv. křížové obrany, neboť z faktů dostupných v rozsudku by šlo dovodit i nabytí příznačnosti označení bilezbozi.cz.

Z rozsudku však nelze dovodit, že jakékoli užití domén různých soutěžitelů lišících se pouze v TLD, je nekalou soutěží bez dalšího, a to i v případě, že by podnikali na shodném trhu, neboť zde k naplnění znaků generální klauzule přispělo více faktorů, a to zejména zkopírování databáze nabídky mezi soutěžiteli. **Dle současného stavu judikatury (viz níže) by zaměnitelnost z pohledu průměrného spotřebitele nebyla shledána u doménových jmen odlišných pouze v TLD bez dalšího** (tj. bez křížové ochrany, nabytí příznačnosti označení, zkopírování nabídky jiného soutěžitele či jiného faktoru).

K posouzení vyvolání nebezpečí záměny a distinktivnosti jediného znaku ve jménu domény se vyjádřil Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 18. 9. 2007 sp. zn. 3 Cmo 122/2007 v kauze „sprace.cz“.¹¹¹ Soutěžitel A od roku 2001 podnikal na trhu zprostředkování pracovních příležitostí a užíval ke své nabídce na základě licenční smlouvy doménové jméno prace.cz (ale i domény další: jobs.cz, hotjobs.cz) od roku 2001. Označení prace.cz bylo chráněno i ochrannou známkou. V roce 2002 si soutěžitel B (Seznam a.s.) zaregistroval doménu sprace.cz a začal ji užívat obdobným způsobem. Do té doby, a ještě dva roky poté umožňoval soutěžiteli A i třetím osobám umisťovat své nabídky práce na doméně třetího řádu prace.seznam.cz.

Vrchní soud neshledal domény zaměnitelné i s ohledem na označování jiných služeb soutěžitele B distinktivním a nezaměnitelným písmenem „S“ jako seznam.cz a shledal následující: „*Na průměrného uživatele internetu a tedy i potenciálního návštěvníka webových stránek účastníků lze pohlížet jako na věc znalého „spotřebitele“. Tento „průměrný“ uživatel internetu ze své zkušenosti je si dobře vědom důležitosti každého písmene, číslice a znaménka v označení jakékoli adresy v internetové síti, a tedy i nezbytnosti naprosto přesného užití*

¹¹⁰ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 3. 5. 2006, sp. zn. 32 Odo 447/2006. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

¹¹¹ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2007 sp. zn. 3 Cmo 122/2007, In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 324 - 330.

určitého doménového jména k otevření jím výhradně žádaných webových stránek (pokud neužije vyhledávače k nabídce adres při zadání konkrétního hesla).“¹¹²

Ke stejnému závěru dospěl Vrchní soud v Praze i v rozsudku ze dne 27. 3. 2006, sp. zn. 3 Cmo 460/2005-201, v případě „bleskove.cz“, kdy doménu jednoho soutěžitele bleskove.cz nepovažoval pro průměrného spotřebitele zaměnitelnou s doménou blesk.cz vydavatele deníku Blesk a navíc judikoval, že „[n]ení nejen možné, ale ani obvyklé, aby v prostředí internetu pro určitého držitele označení byly vyhrazeny všechny jeho možné další varianty, slovní spojení a tvary, úpravy, slova odvozená se stejným slovním základem a slova příbuzná atd., nehledě na možné užití označení v různých vrcholových doménách vedle domény národní (např. doménách .com, .org, nyní i .eu, atd.).“¹¹³

V rozsudku ze dne 21. 11. 2011, sp. zn. 3 Cmo 243/2011, známém též jako „epoptavka.cz“¹¹⁴ se Vrchní soud v Praze vyslovil k distinktivnosti pomlčky¹¹⁵ v doménovém jménu z hlediska průměrného spotřebitele. Soutěžitel A provozoval od roku 2004 server epoptavka.cz, označení epoptavka.cz měl chráněno kombinovanou ochrannou známkou od roku 2006. Soutěžitel B v roce 2005 zaregistroval podobná doménová jména: e-poptavka.cz, epoptavky.cz a e-poptavky.cz a od roku 2009 je **využíval k automatickému přesměrování na svoje stránky** pro obdobné služby provozované a propagované pod doménou gem.b2bcentrum.cz.

Soud dovodil, že žalobní nárok z titulu práva k označení barevnou kombinovanou ochrannou známkou je nepřijatelný, neboť znění jmen domén soutěžitele B není zaměnitelné s ochrannou známkou, kterou je nutné posuzovat jako celek, zejména vzhledem k jejímu celkovému dojmu. Z titulu nekalé soutěže pak posuzoval, zda jména domén soutěžitele B zasahují do práv ke jménu domény soutěžitele A. Zde dospěl k stejným závěrům a v zásadě i odůvodnění jako v případech „sprace.cz“ a „bleskove.cz“.

Rozsudek je nutné považovat vzhledem ke skutkovému stavu za zcela chybný, neboť vše nasvědčuje tomu, že se jedná o typický typosquatting obzvlášť u doménového jména

¹¹² Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2007 sp. zn. 3 Cmo 122/2007, In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 324.

¹¹³ Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 3. 2006, sp. zn. 3 Cmo 460/2005-201 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

¹¹⁴ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn. 3 Cmo 243/2011. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

¹¹⁵ Při tvorbě jmen domén, je otázkou, zda pro víceslovný název zvolit jméno domény bez pomlček, nebo s pomlčkami, jelikož mezera oddělující slova není přípustným znakem. Obecně nepanuje shoda, který přístup je lepší. Jméno domény s pomlčkou je lépe čitelné a i tzv. roboti vyhledávacích služeb v něm lépe rozeznají jednotlivá slova, na druhou stranu název s pomlčkou se hůře pamatuje i píše. Kompromisní cestou proto může být registrace obou variant. Poznámka autora.

epoptavky.cz a též distinktivnost jména domény s pomlčkou a bez pomlčky ve vyhledávání může zcela absentovat s ohledem na užití titulky stránek a jejich popis zobrazených ve výsledcích vyhledávání internetových vyhledávačů.

I v tomto judikátu soud „apeluje“ na soutěžitele, aby jednal v souladu se zásadou priority registrace doménového jména a v případě, že by podobná jména považoval za důležitá, mohl si je zajistit: *„Je věcí každého, nakolik pro něho významné a již zaregistrované označení bude si pro sebe chránit v prostředí internetu i tak, že si zajistí (registruje) i označení s ním jakkoli související.“*¹¹⁶ Tento apel je jistě cenným doporučením, obzvláště u variant umožňujících zápis s pomlčkou a bez pomlčky, typicky u víceslovných názvů. Soutěžiteli však ani takový postup nemusí být nijak ku pomoci, neboť u typosquattingu je zaměnitelných variant velké množství a doporučení navíc nereflektuje ani masivní expanzi nových TLDs ztěžující preventivní registraci, byť i jediného jména domény pod různými TLDs.

K určení, zda je pomlčka ve jménu domény dostatečně distinktivní je významný i rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2007 sp. zn. 3 Cmo 441/2006 117 o zdržení se užívání a převodu doménových jmen „nutriciadeva.cz“ a „nutricia-deva.cz“, i přes fakt, že se v něm soud kritériem průměrného spotřebitele zabývá nepřímo. Soutěžitel A (obchodní firma zapsaná do obchodního rejstříku v roce 1995, podnikající od roku 2004 pod obchodní firmou NUTRICIA DEVA, a. s.), soutěžitel B poskytoval IT služby soutěžiteli A od roku 1999. Soutěžitel B po uvolnění expirovaných doménových jmen „nutriciadeva.cz a „nutricia-deva“ v roce 2005 obě jména domén zaregistroval a delegoval je na stránky soutěžitele A dostupných na deva.cz a nabídl převod doménových jmen za úplaty výrazně převyšující registrační náklady. Soutěžitel B v řízení namítal, že soutěžiteli A žádná újma z tohoto důvodu nemůže vzniknout. Vrchní soud zcela správně dovedl zásah soutěžitele B do absolutních práv k obchodní firmě soutěžitele A, avšak pouze u doménového jména nutriciadeva.cz. K tomu Vrchní soud uvedl: *„Rozhodné v tomto směru totiž je, že tuzemský zájemce o nabídku žalobce jako zcela nejpravděpodobnější adresu zadá právě označení „nutriciadeva.cz“, nebude tedy sám hledat v jiných národních či nadnárodních doménách a rovněž nebude uvažovat o jiném označení jako nutriciadevaas.cz (je totiž obvyklé, že dodatky určující právní formu jako a. s., spol. s r.o. atd., nejsou v označení domén zahrnuty), ale také nutricia-deva.cz, či s jinými doplňky a dodatky*

¹¹⁶ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn. 3 Cmo 243/2011. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

¹¹⁷ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2007 sp. zn. 3 Cmo 441/2006. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 40-46.

jako e-, i- či s pomlčkami na různých dalších místech znění označení atd.“¹¹⁸ Dále uvedl, že nutricia-deva.cz na rozdíl od nutricia-deva.cz odpovídá technickým možnostem zápisu obchodní firmy NUTRICIA DEVA, a.s. ve jménu domény.

Rozsudek je taktéž nutné považovat za věcně zcela nesprávný, co do odepření nároku soutěžitele A na převod doménového jména nutricia-deva.cz. Soud se opět vůbec nezabýval, dostupností doménových jmen ve výsledcích vyhledávání internetových vyhledávačů, a to i za situace, kdy obě tato doménová jména byla dlouhodobě delegována na internetové stránky soutěžitele A, a zájemce o nalezení soutěžitele A mohl důvodně očekávat, že na internetových adresách obsahujících tato doménová jména nalezne nabídku soutěžitele A. S přihlédnutím ke skutkovém stavu lze jednání soutěžitele B kvalifikovat jako klasický cybersquatting, zde konkrétně v podobě zabraňovací soutěže s prvky parazitismu.

K jisté korekci názoru o distinktivnosti, byť i jediného znaku ve jménu domény pro průměrného spotřebitele došel Vrchní soud v případě „superhry2.cz“¹¹⁹ nejen s ohledem na téměř totožný obsah odkazovaných stránek a křížové ochrany soutěžitele A, který držel a užíval dříve doménu superhry.cz, která nabyla příznačnosti a k ní dvě ochranné známky superhry.cz (jednu textovou a druhou kombinovanou), nýbrž i s ohledem na pozice obou soutěžitelů ve výsledcích vyhledávání. Vrchní soud ke kritériu průměrného spotřebitele uvedl.: „*I pozornost průměrného návštěvníka internetu (jinak pozorného) je limitována, zejména tam, kde jde o naznačení sounáležitosti s určitou doménou takovou měrou, že i tento jinak pozorný návštěvník nabude oprávněného dojmu, že jde jen o novou verzi či vylepšení stránek, jež zná pod označením „původním“.* Skutečnost, že stránky „č. 2“ nabízí totéž, co stránky „základní“ nebo „č. 1“, jen tento klamavý dojem podpoří.“¹²⁰

Rozhodnutí o doménových jménech bilezbozi.cz¹²¹ a bleskove.cz¹²² lze považovat s ohledem na skutkové okolnosti za věcně správné, **a soud si je zde zcela vědom faktu, že se lze na internetové stránky jednotlivých soutěžitelů pod určitým doménovým jménem dostat i přes vyhledávání v internetových prohlížečích.** U obou judikátů však byly dány takové skutkové okolnosti, že zaměnitelnost ve vyhledávání nebylo nutné blíže zkoumat.

¹¹⁸ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2007 sp. zn. 3 Cmo 441/2006. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 40-46.

¹¹⁹ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2011 sp. zn. 3 Cmo 404/2010. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 525.

¹²⁰ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2011 sp. zn. 3 Cmo 404/2010. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 525.

¹²¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 3.5.2006, sp. zn. 32 Odo 447/2006. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

¹²² Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 3. 2006, sp. zn. 3 Cmo 460/2005-201 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

S tímto poznatkem však bohužel soudy v jiných rozhodnutích o doménových jménech viz *epoptavky.cz*¹²³ a *nutriciadeva.cz*¹²⁴ vůbec nepracují, v těchto případech přebírají mechanicky právní větu týkající se distinktivnosti jednotlivých znaků a písmen ve jménu domény, aniž by se věcně zabývaly otázkou, jakým způsobem se vyvíjejí v čase zvyky uživatelů internetu, kteří velice často i přes známost konkrétního doménového jména určitého soutěžitele, nebo jeho služby, zadávají kmen doménového jména (doménu druhého řádu) do vyhledávacího pole internetového prohlížeče a na konkrétní stránku se pak dostávají z výsledků vyhledávání. V takovém případě možnost záměny stránek soutěžitelů roste i s ohledem na fakt, že se jim služba daného soutěžitele ve výsledcích vyhledávání nemusí vůbec zobrazit.

Dokladem tohoto trendu je i skutečnost, že nejhledanějšími slovy ve vyhledávací seznam.cz za rok 2017 (ale i v jiných letech) byla slova obsahující názvy nejznámějších soutěžitelů a jejich služeb: facebook, youtube, google, bazoš, blesk, idnes, idos atd.¹²⁵ Je zřejmé, že namísto zadání známé internetové adresy například *www.facebook.com*, hledají uživatelé službu ve vyhledávání a následně klikají na ten z odkazů ve výsledcích vyhledávání, který jim vzhledem k zadané frázi přijde nejrelevantnější. Trend potvrzují i statistiky klesající tzv. přímé návštěvnosti (kdy je nutné zadat přesné znění internetové adresy obsahující doménové jméno) na úkor podílu návštěvnosti internetových stránek z organického, nebo placeného vyhledávání. Dle studie z roku 2014 činila tzv. přímá návštěvnost reprezentativního vzorku uživatelů 29 % a po očištění dat o pravděpodobné jiné zdroje **pouhých 12 % oproti 64 % návštěvnosti z organického vyhledávání**¹²⁶.

Tento trend započal již sloučením funkce adresního řádku a vyhledávacího pole v internetových prohlížečích. To samo o sobě znamenalo posun od zákazníků pamatujících si přesné znění doménového jména k zákazníkům používajících jeho část jako vyhledávací frázi. Pro mnoho lidí znamená internetová stránka Seznam.cz celý Internet a o existenci adresního

¹²³ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn. 3 Cmo 243/2011. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

¹²⁴ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2007 sp. zn. 3 Cmo 441/2006. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 40-46.

¹²⁵ Seznam.cz Vyhledávání: Rok 2017 na internetu ve znamení politiky, prezidentských voleb a televize. *Seznam.cz* [online]. 2018 [cit. 2019-05-21]. Dostupné z: <https://blog.seznam.cz/2018/01/vyhledavani-skokani-roku-2017/>.

¹²⁶ SAFRAN, Nathan. Organic Search Is Actually Responsible for 64 % of Your Web Traffic (Thought Experiment) [online]. 2014 [cit. 2019-05-21]. Dostupné z: <https://www.conductor.com/blog/2014/07/organic-search-actually-responsible-64-web-traffic/>

řádku v prohlížeči nemají vůbec tušení, popisuje trefně Kroupa v článku: „*Víte, že existuje adresní řádek prohlížeče? Vaši návštěvníci ne.*“¹²⁷

Prosadí-li se navíc v budoucnu široké užívání nových gTLDs, jejichž počet nezadržitelně roste, pak jistě dojde k situaci, kdy se stane zadávání celého doménového jména do adresního řádku internetového prohlížeče za překonané. Ani u modelu průměrného spotřebitele s „lehce nadprůměrnými“ schopnostmi a obezřetností nebude v moci si jednotlivé TLDs pamatovat a bude zadávat do vyhledávání pouze distinktivní část domény prvního nebo druhého řádu.

Otázkou je, zda klást vinu za nerefluktování rostoucího trendu užívání vyhledávání na úkor zadávání doménových jmen soudům, anebo soutěžitelům, kteří nejsou schopni tvrdit a dokázat v rámci soudního řízení parazitování a zaměnitelnost doménových jmen s ohledem na výsledky vyhledávání.

4.5. Zákonné podstaty nekalé soutěže

4.5.1. Obecně

Zákonné skutkové podstaty jsou demonstrativním výčtem typů nekalosoutěžního jednání. Dle § 1976 odst. 2 ObčZ, je zřejmé, že předpokladem nekalosoutěžního jednání podle zákonné skutkové podstaty je vždy naplnění obecných znaků generální klauzule nekalé soutěže. Zákonné skutkové podstaty usnadňují výklad a aplikaci práva a poskytují vodítko, která jednání jsou v rozporu s dobrými mravy soutěže.

V následujícím výčtu autor obecně rozebírá pouze ty skutkové podstaty, které v souvislosti s nekalosoutěžní registrací a užíváním doménových jmen připadají v úvahu. Konkrétní techniky nekalosoutěžních jednání spojených s registrací a užíváním doménových jmen a jim odpovídající skutkové podstaty popisuje autor v kapitole páté této diplomové práce.

4.5.2. Klamavá reklama

Definice klamavé reklamy v § 2977 odst. 1 ObčZ vychází ze směrnice 2006/114/ES, o klamavé a srovnávací reklamě. Z kumulativní definice klamavé reklamy je zřejmé, že se jedná o tzv. „komerční reklamu“¹²⁸, která k dotčené osobě může dospět jakýmkoli způsobem. Kritériem klamavosti je **hledisko průměrného spotřebitele** ve vztahu ke způsobilosti takové

¹²⁷ KROUPA, Josef. Víte, že existuje adresní řádek prohlížeče? Vaši návštěvníci ne. *Josefkroupa.cz* [online]. 2013 [cit. 2019-05-24]. Dostupné z: <https://www.josefkroupa.cz/vite-ze-existuje-adresni-radek-vasi-navstevnici-ne>

¹²⁸ ONDREJOVÁ, Dana. § 2977. In: HULMÁK a kol.. *Občanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář.1.vydání*. Praha: C.H. Beck, 2014. *ISBN 978-80-7400-287-8*, s. 1789.

reklamy **zřejmě** ovlivnit jeho hospodářské chování. Z požadavku ovlivnění hospodářského chování dotčené osoby lze dovést, že i nadále je jistá míra klamavosti a nadsázky dovolená. Ona zřejmost není myšlena ve smyslu prosté potenciality, nýbrž spíše ve smyslu jakéhosi minimálního prahu, tj. očividnosti a zřejmosti.¹²⁹ Takový závěr lze učinit i s ohledem na judikaturu Soudního dvora EU ve věci Nissan¹³⁰.

4.5.3. Klamavé označení zboží nebo služby

Klamavost označení se vztahuje ke způsobilosti vyvolat mylnou domněnku v hospodářském styku o tom, že zboží či služba pochází z určité oblasti, od určitého výrobce, nebo že vykazuje nějakou zvláštní kvalitu, či charakteristický znak, včetně dodatků označujících druh a jakost viz § 2978 ObčZ.

Skutková podstata podle § 2978 ObčZ je klamavou obchodní praktikou ve smyslu směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách, a proto musí být souladně s ní aplikována.¹³¹ Kritérium klamavosti je tedy opět nutné posuzovat s ohledem na koncept průměrného spotřebitele s ohledem na schopnost vyvolání podstatného narušení ekonomického chování spotřebitele. S přihlédnutím k širokému pojetí reklamy ve smyslu propagace bude naplněním této skutkové podstaty velmi často naplněna současně i skutková podstata klamavé reklamy.

Ve vztahu popisu zboží a služeb nabízených na internetových stránkách se Ondřejová taktéž přiklání ke kumulativnímu naplnění obou skutkových podstat, neboť popis plní funkci označení i funkci propagační.¹³² **Ten samý závěr lze učinit i pro samotné doménové jméno.** Dle dikce odst. 1 § 2978 ObčZ je nerozhodné, kde a jakým způsobem je označení zboží a služeb uvedeno. Z informační a propagační funkce doménového jména lze dovést způsobilost doménového jména být označením zboží a služeb ve smyslu § 2978 ObčZ, a současně i reklamou ve smyslu § 2977 ObčZ. Za takový případ (pro účely této práce zcela smyšlený) lze

¹²⁹ ONDREJOVÁ, Dana a David SEHNÁLEK. *Nekalosoutěžní reklama a nekalé obchodní praktiky v české i evropské právní úpravě a judikatuře: komentář*. Praha: Leges, 2018. Praktik (Leges). ISBN 978-80-7502-20, s.59.

¹³⁰ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. 1. 1992, věc C-373/90. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.

„15 It is for the national court, however, to ascertain in the circumstances of the particular case and bearing in mind the consumers to which the advertising is addressed, whether the latter could be misleading in so far as, on the one hand, it seeks to conceal the fact that the cars advertised as new were registered before importation and, on the other hand, **that fact would have deterred a significant number of consumers from making a purchase, had they known it.**“

¹³¹ HAJN, Petr. § 2978 Klamavé označení zboží nebo služby. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹³² ONDREJOVÁ, Dana. § 2978 Klamavé označení zboží nebo služby. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0, s. 108.

označit nekalosoutěžní jednání, kdy soutěžitel na internetových stránkách pod doménovým jménem bio.cz bude nabízet výrobky, které pocházejí z běžné produkce a jsou chemicky ošetřeny.

4.5.4. Vyvolání nebezpečí záměny

Tato skutková podstata je založená na kombinaci parazitismu a klamavosti.¹³³ I zde musí být klamavost posuzována na základě kritéria průměrného spotřebitele. Doménové jméno lze zaměnit se zvláštním označením závodu či jménem osoby podle § 2981 odst. 1 ObčZ, kam řadíme především jméno fyzické a právnické osoby, včetně obchodní firmy, formálně chráněná označení a jejich výluky. Vyvolat nebezpečí záměny lze u zvláštního označení závodu, výrobku a výkonu podle § 2981 odst. 2 ObčZ, které nabyly v zákaznických kruzích určité příznačnosti. Právě mezi tato zvláštní označení řadí Hájň doménová jména, která dle něho mohou nabývat své příznačnosti až samotným užíváním, nikoli pouhou registrací.¹³⁴ Ve spojení s delegací doménového jména na určitou službu pak lze uvažovat o záměně v důsledku napodobení výkonu jiného soutěžitele ve smyslu § 2981 odst. 3 ObčZ. Ve všech třech případech postačuje vyvolat i klamnou představu o spojení s jiným soutěžitelem, jeho výrobkem, výkonem atd. (spojení pouze s § 2981 odst. 3 ObčZ je nutné považovat za legislativní chybu)¹³⁵.

4.5.5. Parazitování na pověsti

Cizopasné jednání je spojeno podle § 2982 ObčZ s existencí pověsti soutěžitele, výrobku či služby, což je nutné v prostředí internetu vykládat velice široce zejména vzhledem k existenci tzv. ad hoc soutěžitelů. Pověstí se rozumí i dobrá známost domény určitého soutěžitele. Dalším znakem skutkové podstaty je zneužití této pověsti a možnost získání neoprávněného prospěchu.

4.5.6. Zlehčování

Tato skutková podstata postihuje rozšiřování nepravdivých, nebo pravdivých údajů o poměrech jiného soutěžitele, jeho výkonech nebo výrobcích, pokud jsou způsobilé způsobit tomuto soutěžiteli újmu viz § 2984 ObčZ. Liberačním důvodem je pouze uvedení a šíření

¹³³ HAJN, Petr. § 2981 Vyvolání nebezpečí záměny. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-30]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹³⁴ HAJN, Petr. § 2981 Vyvolání nebezpečí záměny. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-30]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹³⁵ HAJN, Petr., op. cit. sub 134.

pravdivých údajů z důvodu oprávněné obrany. Další zákonem aprobovaným jednáním je šíření pravdivých údajů v rámci přípustné srovnávací reklamy ve smyslu § 2980 odst. 2 ObčZ. Kritika takto přísného pojetí deliktního chování v případě šíření pravdivých informací jiným soutěžitelem ve srovnání se zahraniční úpravou je nepochybně namístě¹³⁶, na druhou stranu je nutné zachovat určitou úroveň hospodářské soutěže a vystříhat se agresivního šíření takových informací v masivním měřítku. Praktika zlehčování soutěžitele za pomoci využití informační funkce jména domény není v zahraničí nijak neobvyklá, v mnoha případech se o zlehčování ve smyslu § 2984 ObčZ nejedná, neboť není splněn předpoklad, aby se tohoto jednání dopouštěl jiný soutěžitel popsané případy v kapitole 5.1.7. *jiné formy cybersquattingu*.

4.5.7. Dotěrné obtěžování

Tato nekalosoutěžní praktika postihuje jednání spočívající v obtěžování v podobě sdělování údajů o soutěžiteli, zboží či službách a to v případě, že si to příjemce zjevně nepřeje, nebo v případě anonymní reklamy, a to bez možnosti jejího ukončení bez zvláštních nákladů. Praktika je v § 2986 odst. 2 ObčZ vymezena i negativně. Praktika míří na distanční obtěžování pomocí demonstrativně uvedených prostředků komunikace, zejména tedy pomocí telefonu, faxu a elektronické pošty. Nevyžádaná sdělení šířená elektronickou cestou jsou však i předmětem veřejnoprávní úpravy zejména § 7 zákona 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti¹³⁷, který je v mnohém ohledu přísnější, než dotěrné obtěžování ve smyslu § 2986 ObčZ a lze z něj dovodit, že porušením takové veřejnoprávní normy je možné naplnit generální klauzuli nekalé soutěže.

Dle §2 písm. f) zákona 480/2004 Sb., ve znění účinném do 31.7.2006¹³⁸, nebylo za obchodní sdělení považováno doménové jméno a emailová adresa. To vedlo k obcházení zákona tím, že byla zneužívána informační funkce doménového jména.

¹³⁶ PATĚK, Daniel. Nad aktuální podobou práva proti nekalé soutěži (nejen) v občanském zákoníku. *Obchodněprávní revue*. 2016, č. 3, s. 65-80. „*Oproti předchozí skutkové podstatě nalézáme v úpravě zlehčování v § 50 ObchZ a § 2984 ObčZ naprostou shodu. Bohužel tím byla promarněna jedinečná příležitost k nápravě naprosto nevyhovující regulace soutěžního chování spočívajícího v hodnocení jiných soutěžitelů.*“

¹³⁷ Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

¹³⁸ Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), § 2 ve znění účinném do 31.7.2006. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019]. „*Za obchodní sdělení se nepovažují údaje umožňující přímý přístup k informacím o činnosti fyzické či právnické osoby nebo podniku, zejména doménové jméno nebo adresa elektronické pošty*“

K této praxi uvádí Bartík a Janečková: „Někteří podnikatelé začali vytvářet svá doménová jména jako přístup k informacím ve formě, která byla sama o sobě obchodním sdělením. Takže vznikala unikátní doménová jména typu: *KupujtebotyNovákjsounejlepší a podobné ‚perly‘*.“¹³⁹

4.6. Nepojmenované skutkové podstaty nekalé soutěže

Nepojmenovanými skutkovými podstatami nekalé soutěže rozumíme taková typová jednání, která zákonodárce neuvádí v demonstrativním výčtu skutkových podstat nekalé soutěže v § 2976 odst. 2 ObčZ., ale přitom obecné znaky generální klauzule nekalé soutěže naplňují. Nepojmenované skutkové podstaty nekalé soutěže lze členit na „soudcovské“, tedy ty které jsou dovozeny soudní praxí, a doktrinární.

Dle Hajna lze rozdělit nepojmenované skutkové podstaty do několika příbuzných skupin jednání: porušení norem veřejného práva, porušení norem soukromého práva, tzv. induktivní skutkové podstaty, tedy skutkové podstaty podobné zákonným skutkovým podstatám, agresivní praktiky včetně zabraňovací soutěže a ostatní případy.¹⁴⁰

4.6.1. Porušení norem veřejného a soukromého práva

Do těchto norem řadíme zákon o ochraně spotřebitele¹⁴¹, včetně všech dvaceti tří klamavých a osmi agresivních praktik obsažených na tzv. black listu, které jsou považovány za nekalé vždy. Zneužití informační funkce jména domény ve vztahu k obsahu internetové stránky, na které je doménové jméno delegováno, může naplnit hned několik klamavých praktik a agresivních praktik z této listiny.¹⁴²

Dalším často zmiňovaným zákonem je zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy¹⁴³, který doznal v důsledku implementace směrnice o nekalých praktikách značných změn. Byl z něho například vypuštěn absolutní zákaz skryté a podprahové reklamy, jejíž nekalost musí

¹³⁹ JANČKOVÁ, Eva a Václav BARTÍK. Zasilání obchodních sdělení v souladu se zákonem o některých službách informační společnosti. *Daně a právo v praxi*. Wolters Kluwer, 2011(11), s. 2.

¹⁴⁰ HAJN, Petr. § 2976 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-30]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹⁴¹ Zákon 634/1992Sb. ze dne 16. prosince 1992 o ochraně spotřebitele. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

¹⁴² Zákon 634/1992Sb. ze dne 16. prosince 1992 o ochraně spotřebitele. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019]. Může se jednat zejména o klamavé praktiky obsažené v Příloze č. 1 v písmenu a, b, c, e, f, h, j, l, p, s, u, v. a agresivní praktiky v písmenech e, h.

¹⁴³ Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

být opět vykládána v intencích SNOP. Dále do veřejných norem řadíme zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže¹⁴⁴, zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání¹⁴⁵, zákony upravující průmyslové vlastnictví, chránící veřejné zdraví a mnohé další právní normy s dopadem na hospodářskou soutěž.

Za porušení norem soukromého práva lze považovat především právo na ochranu jména fyzické a právnické osoby a právo autorské.

4.6.2. Skutkové podstaty podobné zákonným skutkovým podstatám.

Do těchto skutkových podstat doktrína řadí především tzv. katalogové podvody, parazitování z výkonů soutěžitelů, praktiky podobné porušení obchodního tajemství a mnohé další.^{146 147}

Ve vztahu k doménovým jménům za takové skutkové podstaty můžeme považovat různé formy cybersquattingu, které sice mnohdy naplňují znaky zákonných skutkových podstat, lze je ale pro jejich specifickou a možnost jednoznačného definování považovat za nepojmenovanou skutkovou podstatu.

4.6.3. Ostatní skutkové podstaty

Vyjma specifických marketingových metod řadíme do ostatních skutkových podstat agresivní praktiky, zejména zabraňovací soutěž. Zabraňovací soutěž a další agresivní praktiky lze postihnout pomocí generální klauzule obsažené v zákoně o ochraně spotřebitele, a to i ve vztahu mezi soutěžiteli, jedná se tedy fakticky o porušení norem veřejného práva. Jako zabraňovací soutěž lze též posoudit některé formy cybersquattingu. Mezi nežádoucí formy lákání řadíme obchodní praktiky těžící z pocitu vděčnosti, soucitu, strachu a záliby ve hře. Jako příklad těžení z pocitu soucitu uvádí Polčák případ soutěžitele, který nabízí prodej textilu pod doménou www.pomozte-trpicim-detem.cz.¹⁴⁸

¹⁴⁴ Zákon 143/2001 Sb. ze dne 4. dubna 2001 o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

¹⁴⁵ Zákon 231/2001 Sb. ze dne 17. května 2001 o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

¹⁴⁶ ONDREJOVÁ, Dana. § 2976 Základní ustanovení. In: ONDREJOVÁ, Dana. Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 34.

¹⁴⁷ HAJN, Petr. § 2976 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-5-31]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

¹⁴⁸ POLČÁK, Radim. Domény a právo proti nekalé soutěži (3): Typové případy nekalosoutěžního jednání [online]. *IT Právo server o internetovém a počítačovém právu*, 2003 [cit. 2019-05-31]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=118490#4>

5. Nekalosoutěžní registrace a užívání doménových jmen

Nekalosoutěžní registraci doménových jmen a jejich užívání lze členit podle toho, zda dochází k naplnění generální klauzule nekalé soutěže: a) samotnou registrací doménového jména, b) v důsledku registrace doménového jména a jeho užívání, c) pouze v důsledku jeho užívání, avšak doménové jméno nemá podíl na nekalosoutěžním jednání.

Diplomová práce se nezabývá případy, kdy je nekalosoutěžního jednání dosaženo pouze samotným obsahem služby, na kterou doménového jméno odkazuje, přičemž znění doménového jména se nepodílí na naplnění obecných znaků generální klauzule, neboť šíření informací pomocí služby, kde je doménové jméno ve vztahu k nekalosoutěžnímu jednání zcela irelevantní se nijak neliší od informací šířených jiným způsobem.

Nekalosoutěžní registrace doménových jmen a jejich užívání můžeme členit podle jednotlivých praktik. K tomuto členění se přiklání i struktura této kapitoly.

5.1. Cybersquatting

Jednou z praktik je tzv. spekulativní registrace doménových jmen označovaných slovem cybersquatting. Cybersquatting označuje registraci jména domény ve zlé víře, který Pelikánová přílehlavě nazývá „doménovým parazitismem“¹⁴⁹. Existuje celá řada definic cybersquattingu, definice dle Jansy: „*Cybersquattingem se rozumí spekulativní registrace doménového jména, a to např.: a) shodného s obchodní firmou, názvem výrobku nebo ochrannou známkou jiné osoby, a to s jakoukoliv koncovkou, např. .cz, .com nebo .net; b) zaměnitelného s obchodní firmou, názvem výrobku nebo ochrannou známkou jiné osoby, kdy podobnost bráno z pohledu běžného uživatele internetu je evidentní; to vše s cílem získání jakéhokoliv majetkového či nemajetkového prospěchu na úkor jiné osoby*“.¹⁵⁰

Definice povětšinou volně vycházejí z tzv. Anticybersquatting Consumer Protection Act (dále jen ACPA) přijatého v USA již v roce 1999¹⁵¹. Spojené státy americké se vydaly při ochraně práv před cybersquattingem vlastní cestou a pojem cybersquatting v nich nabyl normativního významu. ACPA definuje pojem cybersquatting jako: „*registrace, kupčení, nebo užívání doménových jmen ve zlé víře, jež jsou shodné, nebo zaměnitelné s ochranou známkou, jiným označením, jež nabylo příznačnosti, s všeobecně známou známkou, a nebo s ochranou*

¹⁴⁹ PELIKÁNOVÁ, Radka. K novým rozhodnutím ohledně doménových jmen. *Právní rozhledy*. 2002, č. 11, s. 534 – 542.

¹⁵⁰ JANSÁ, Lukáš. Cybersquatting a jeho podoby. In: *Právo IT* [online]. 22. 9. 2008. [cit. 18-05-2019]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/novinka/cybersquatting-a-jeho-podoby>.

¹⁵¹ 15 U.S.C. § 1125(d) Anticybersquatting Consumer Protection Act z roku 1999[online]. 1999 Dostupné na : <https://www.govtrack.us/congress/bills/106/s1255/text>

známkou, jménem či slovem chráněným zvláštním zákonem s cílem z takového jednání těžit nebo poškozovat práva jiného“.¹⁵²

Z výše uvedené definice je zřejmé, že cybersquatting se dostává do střetu s právy na označení a zahrnuje v sobě určitou formu parazitismu, klamavosti a prvky agrese spočívající v zabraňovací soutěži.

Ve vztahu k definici cybersquattingu v ACPA a úpravě nekalé soutěže v občanském zákoníku je nutné uvést, že nekalá soutěž je deliktem objektivní povahy a „zlá víra“, tedy zavinění, není obecným znakem generální klauzule nekalé soutěže.

Ačkoli se ochraně před nekalosoutěžní registrací a užíváním doménových jmen věnuje šestá kapitola této diplomové práce, je důležité již zde předestřít, že cybersquattingu se lze bránit různými nástroji, v rámci jednotlivých jurisdikcí pomocí zvláštních zákonů, viz ACPA, nebo v rámci alternativního řešení sporu dle pravidel UDRP¹⁵³.

Soukromé právo je svázáno zásadou nikomu neškodit a každá osoba je povinna jednat dostatečně obezřetně, aby nepůsobila újmu jinému. Je proto čistě na zájemci o registraci jména domény, aby před registrací jména domény prověřil, zda registrovaným jménem domény může zasáhnout do práv třetích osob, zejména do práv k názvu právnické osoby, jména člověka, včetně jeho pseudonymu a práv k označení atd.

Cybersquatting však obsahuje i rozměr sociologický. Telec popisuje cybersquatting jako sociálně-patologický jev protiprávního zabírání kyberprostoru, kde útočníci snadno zneužívají nových technických prostředků k újmě jiných osob v tomto novém krimogenním prostředí.¹⁵⁴ Jev je doprovázen právním nihilismem útočníků odmítajících ochranu právních statků a nutno dodat, že útočníci velice často „trpí“ pocitem absence možné odpovědnosti za takové jednání.

Cybersquatting nabývá mnoha podob a dle cílů a metod jednotlivých praktik cybersquatterů jej lze členit na několik druhů. Rozhraničení není nijak pevné a jednotlivé množiny se mohou překrývat. Dle Janstý jej lze dělit na cybersquatting v užším smyslu, domain

¹⁵² 15 U.S.C. § 1125(d) Anticybersquatting Consumer Protection Act z roku 1999[online]. 1999 Dostupné na : <https://www.govtrack.us/congress/bills/106/s1255/text>

¹⁵³ ICANN. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy *ICANN.org* [online]. 1999 [cit. 2019-05-22]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>

¹⁵⁴ TELEC, Ivo. Cybersquatting formou neoprávněného útoku na název obce prostřednictvím doménového označení. *Časopis pro právní vědu a praxi*. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2000, 8(3). ISSN 1210-9126. s.317

grabbing, typosquatting, plánovaný či předběžný cybersquatting, trademark infringement a reverse domain name hijacking.¹⁵⁵

5.1.1. Cybersquatting v užším slova smyslu

Cílem tzv. klasického cybersquattingu je dosáhnout přímého majetkového prospěchu registrací doménového jména shodného či obdobného jako je právem chráněné označení, nebo jméno. Monetizace může dosáhnout cybersquatter mnoha způsoby.

Typicky cybersquatter nabídne převod práva k doménovému jménu osobě, které zasáhl do jejích práv registrací doménového jména, spoléhajíc na skutečnost, že celá řada takto dotčených osob raději za převod práva k doménovému jménu zaplatí, než aby se domáhala svých práv soudní cestou či skrze alternativní řešení sporů. Pro urychlení transakce přistupují někdy útočníci k delegaci doménového jména na stránky se závadným obsahem.

Cybersquatter, též může nabídnout delegaci domény na internetové stránky dotčené osoby za pravidelný poplatek nebo delegovat doménové jméno na internetovou stránku s reklamou generující příjem nebo na internetovou stránku, která jej za každou „akci“ (návštěva, registrace emailu do newsletteru, provedený nákup atd.) odmění provizí (tzv. affiliate program), nebo může doménové jméno delegovat na internetovou stránku, kde nabízí shodné či obdobné služby a zboží jako uživatel chráněného označení. Za nejzávažnější metody získávání majetkového prospěchu lze považovat vysloveně kriminální jednání, kdy je doménové jméno delegováno na internetovou stránku typicky podobnou stránce předchozího držitele doménového jména za účelem krádeže identity, získání přístupu k bankovnímu účtu, údajů platebních a kreditních karet uživatelů, instalace škodlivého softwaru a další.

Dle ACPA lze současně do pravého cybersquattingu řadit ta jednání, jejichž cílem je poškozovat práva jiného, a to tedy bez nutnosti získat majetkový či nemajetkový prospěch. Sem lze optikou práva proti nekalé soutěži v občanském zákoníku zařadit zejména zabraňovací soutěž a zlehčování.

Pod klasický cybersquatting lze zahrnout i některé speciální praktiky jako je domain kiting a domain testing, zneužívající tzv. add grace period (dále jen AGP)¹⁵⁶. Obě praktiky umožňují užívat doménové jméno po omezenou dobu bez jakéhokoli poplatku.

¹⁵⁵ JANSÁ, Lukáš. Cybersquatting a jeho podoby. In: Právo IT [online]. 22. 9. 2008. [cit. 18-05-2019]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/novinka/cybersquatting-a-jeho-podoby>.

¹⁵⁶ AGP (Add Grace Period) Limits Policy *ICANN.org* [online]., 2008 [cit. 2019-05-24]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/agp-policy-2008-12-17-en>. „Doba, typicky 5 dní po kterou je doménové jméno rezervováno, aniž by došlo k platbě. Je obsahem smluvních podmínek pouze u některých TLDs.“

Domain testing spočívá v registraci domény za účelem zjištění její atraktivity a možnosti výnosu. Spekulant testuje během AGP návštěvnost doménového jména pomocí umístěné PPC reklamy nebo měřicího kódu.

Domain kiting znamená registraci domény, zrušení registrace v „add grace period“ a její následnou opětovnou registraci. Příjem plyne obvykle z umístěné reklamy.

Obě praktiky se zaměřují především na domény vhodné pro typosquatting anebo na Domain name drop-catching.

Domain name drop-catching spočívá v registraci čerstvě exspirovaných doménových jmen třetí stranou a nejedná se v žádném případě o okrajovou záležitost, viz studie CANDAs¹⁵⁷. 100% registrace internetových domén v TLD.com není náhodná, neboť zisky z domain name drop-catching jsou velice lukrativní a existuje kolem této metody celé odvětví společností specializujících se na tuto činnost.¹⁵⁸

5.1.2. Domain grabbing

Domain grabbing je též metoda spekulativní registrace domén, která však na rozdíl od klasického cybersquattingu obvykle **nezasahuje do právem chráněných jmen a označení**. Cílem je taktéž dosažení majetkového prospěchu, typicky z prodeje práv k doménovému jménu, než jeho vlastní užívání. Než se daného cíle podaří spekulantovi dosáhnout, velice často držení doménového jména monetizuje způsoby popsány u cybersquattingu. Z definice samé je zřejmé, že se tedy bude jednat především o registraci obecných a druhových názvů, které nenabývaly příznačnosti pro konkrétního soutěžitele a velmi často se budou shodovat s nejhledanějšími klíčovými slovy v internetových vyhledávacích. Druhovým označením je označení pro určitý druh zboží nebo služby, dané označení se nemůže stát pro svoji obecnost ochrannou známkou či označením původu.¹⁵⁹

¹⁵⁷ CADNA Releases Study on Domain Name Drop-Catching. *CANDA* [online]. 2008 [cit. 2019-05-24]. Dostupné z: <https://cadna.org/press-releases/2008130cadna-releases-study-on-domain-name-drop-catching/>
Dle výzkumu CANDAs (The Coalition Against Domain Name Abuse, Inc.) na náhodném vzorku 17000 doménových jmen bylo zjištěno, že 100% bylo po vypršení znovu registrováno, z toho přes 39% jmen domén v TLD.com bylo užito pro domain testing, či domain kiting, z toho plných 87% doménových u těchto dvou praktik delegováno na stránky s pay-per-click reklamou.

¹⁵⁸ Drop-Catching. *ICANN.org* [online]. 2015 [cit. 2019-05-27]. Dostupné z: <https://icannwiki.org/Drop-Catching>.

¹⁵⁹ HORÁČEK, Roman. Oddíl 6. Označení nezpůsobilá zápisu do rejstříku ochranných známek. In: HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví. 3. vydání*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017. ISBN: 978-80-7400-655-5, s. 9.

5.1.3. Typosquatting

Typosquatting většinou lze podřadit pod klasický cybersquatting. Spočívá v registraci jména domény, které se jen nepatrně liší od jména existujícího jiného chráněného označení, anebo doménového jména, jehož návštěvnost je obvykle vysoká. Využívá omylu uživatele při zadávání (psaní) internetové adresy v prohlížeči internetových stránek. V důsledku chybně zadané internetové adresy se uživateli nezobrazí chybová hláška, že „nelze nalézt danou internetovou stránku“, nýbrž je delegován na internetovou stránku, kterou určí typosquatter v záznamech zaregistrované domény.

Typosquatting využívá nejčastěji překlepu, kdy uživatel zadá jiný znak nebo znak úplně vynechá nebo prohodí znaky po sobě jdoucí atd. (namísto facebook.com zadá například facebok.com, wwwfacebook.com, racebook.com) nebo se uživatel dopustí chyby v psaní v důsledku zapnuté klávesnice s jinou znakovou sadou (namísto plzen.cz zadá např. plyn.cy). Typosquatting též využívá toho, že uživatel nezná přesné znění doménového jména (namísto epoptavka.cz zadá epoptavky.cz), nebo faktu, že uživatel nezná správnou gramatiku cizích slov (namísto facebook.com zadá feisbuk.com).

Typosquatting není okrajovou záležitostí a z výsledků studií vyplývá smutný fakt, že se z velké části zaměřuje na děti a mládež.¹⁶⁰ Na Internetu existují nástroje pro generování typosquattingových variant doménových jmen¹⁶¹, které mohou sloužit jako nástroj prevence i jako nástroj na usnadnění realizace této nekalé praktiky.

5.1.4. Trademark Infringement

Porušení práv k ochranné známce je praktikou, která tvoří pouze užší podmnožinu klasického cybersquattingu. Tuto praktiku lze mimo ACPA a UDRP postihovat i pomocí zvláštních zákonů na ochranu průmyslových práv. K trademark infringementu může docházet i mimo nekalosoutěžní registraci jmen domén a jejich užívání. Jednu z metod představuje zneužívání ochranné známky pomocí tzv. meta tagů, jež jsou pro běžného uživatele neviditelnou součástí internetové stránky a zajišťují lepší pozice ve výsledcích vyhledávání.

¹⁶⁰ MOORE, Tyler a Benjamin EDELMAN. Measuring the Perpetrators and Funders of Typosquatting. *benedelman.org* [online]. 2010 [cit. 2019-05-03]. Dostupné z: <http://www.benedelman.org/typosquatting/typosquatting.pdf>

¹⁶¹ Domain Name Typo Generator [online]. [cit. 2019-06-19]. Dostupné z: <https://tools.seoachat.com/tools/domain-typo-generator/>.

5.1.5. Plánovaný či předběžný cybersquatting

Cílem této praktiky je klasický cybersquatting, avšak spekulant v době registrace jména domény obvykle nezasahuje do práv chráněných zájmů třetích osob, ale počítá s tím, že do daných práv zasahovat bude. Nejčastěji spekulant předvídá vstup určitého produktu, služby či soutěžitele na trh, jehož označení nebo jméno na takovém trhu nepožívá právní ochrany, a pro tento případ předem spekulativně registruje jméno domény, jež je totožné se jménem či označením soutěžitele nebo jeho služby či zboží. Takové jednání lze právně klasifikovat jako zabraňovací soutěž a parazitismus.

Z české judikatury lze zmínit Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15.1.2007, sp. zn. 3 Cmo 318/2006-215, známý též jako „tcpa.cz“¹⁶². Automobilka Toyota Motor Corporation a Peugeot Citroën Automobiles, S.A. oznámila v lednu 2002 záměr vstoupit na český trh a vybudovat zde výrobní závod. V době oznámení záměru si doménové jméno registroval soutěžitel B, aniž by jej dlouhodobě užíval (po předběžném opatření delegoval doménové jméno na internetové stránky s erotickým obsahem, a navíc označil erotický obsah slovním spojením TCPA, jež svojí podobou evokovalo logo soutěžitele A.). V době registrace jména domény tcpa.cz neměl soutěžitel A založenou obchodní firmu a ani nedržel ochrannou známku daného jména. K zápisu jeho obchodní firmy „Toyota Peugeot Citroën Automobile Czech, s.r.o.“ do obchodního rejstříku došlo až v březnu 2002, k zápisu ochranné známky s právem přednosti pak 25.10.2002. Soutěžitel B reagující na výzvu soutěžitele A, aby převedl práva k tcpa.cz, požadoval úhradu 500 000 Kč.

Soud správně dovedl existenci ad hoc soutěžního vztahu mezi soutěžitelem B a osobami připravujícími založení obchodní společnosti a následně i soutěžitelem A. Jednání soutěžitele B označil za nekalosoutěžní, neboť se jednalo o zabraňovací soutěž.

Zlou víru soutěžitele B a jeho nakládání s doménovým jménem posoudil soud zcela správně jako jednání odporující dobrým mravům soutěže. Právě nedostatek dobré víry je jedním ze základních kritérií posuzování cybersquattingu podle pravidel ADR, UDRP i ACPA. Na tomto rozsudku lze demonstrovat, že při správné interpretaci a aplikaci generální klauzule nekalé soutěže je nutné cybersquatting kvalifikovat jako nekalosoutěžní jednání.

¹⁶² Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15.1.2007, sp. zn. 3 Cmo 318/2006-215 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019]. Právní věta: „Zjištění ohledně časové návaznosti registrace domény a oznámení investičního záměru, obsah webových stránek domény, nedostatek jiného důvodu, pro který by žalovaný oprávněně vyjma spekulace doménové jméno registroval, dobrovolné nepředání domény za odpovídající úplaty, to vše svědčí o zlé víře a úmyslu znemožnit žalobci označení (dnes shodně s ochrannou známkou a pro žalobce příznačné) užívat, a je třeba považovat za jednání odporující dobrým mravům soutěže.“

Shodně hovoří také rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 4. 2007 sp. zn. 3 Cmo 461/2006 ve věci „kaufland.cz“¹⁶³.

5.1.6. Reverse Domain Name Hijacking

Tato praktika spočívá v jednání soutěžitele, který se snaží získat pro sebe již zaregistrované jméno domény a vyloučit z užívání tohoto jména osobu, která si toto jméno domény zaregistrovala dříve. Útočník tak činí pomocí zápisu ochranné známky ve stejném či obdobném znění, popřípadě pomocí zápisu obchodní firmy a uplatnění nároku na zdržení se užívání a převod doménového jména z držitele jména domény na „soutěžitele“. Nárok je velmi často uplatňován soudní cestou a k „doménovému únosu“ bývá zneužíván institut předběžného opatření¹⁶⁴. V některých případech však k podání žaloby vůbec nedojde, neboť pro mnoho převážně menších subjektů může být výzva k převodu jména domény, opírající se o ochrannou známku s pohružkou soudního sporu či postupu dle pravidel ADR, dostatečným motivem převést i po právu a v dobré víře držené a užívané jméno domény.

Dle pravidel UDRP je metoda reverse domain name hijacking definována jako „*užití pravidel UDRP ve zlé víře, usilující o zbavení držitele jeho doménového jména*“.¹⁶⁵

Z české judikatury lze zmínit spor o doménu kariera.cz viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 5. 2012 sp. Zn. 23 Cdo 3607/2010.¹⁶⁶ Soutěžitel A (Kariéra, spol. s r. o. zapsaná v roce 1994), držící ochranné známky „KARIÉRA PERSONÁLNĚ VZDĚLÁVACÍ AGENTURA“, "PERSONÁLNĚ VZDĚLÁVACÍ AGENTURA KARIÉRA" a "Kariéra servis" a užívající doménu "karierasro.cz" od 1998, žaloval z titulu nekalé soutěže a požadoval, mimo jiné, aby soutěžitel B (Portál práce KARIERA.CZ s. r. o. zapsaný v roce 2005) změnil svoji obchodní firmu tak, aby neobsahovala kmen „KARIERA“, a aby soutěžitel C (LASTMINUTE.CZ s. r. o a držitel ochranné známky „KARIERA“ s právem přednosti od roku 1994) převedl na soutěžitele A doménové jméno „kariéra.cz“ registrované v roce 1997, které soutěžitel B užíval na základě licenční smlouvy se soutěžitelem C od roku 2005.

¹⁶³ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 4. 2007 sp. zn. 3 Cmo 461/2006, In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 298.

¹⁶⁴ 24. JANSÁ, Lukáš. Cybersquatting a jeho podoby. In: Právo IT [online]. 22. 9. 2008. [cit. 18-05-2019]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/novinka/cybersquatting-a-jeho-podoby>.

¹⁶⁵ Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (the "Rules") ICANN.org [online]. 2015 [cit. 2019-05-23]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/rules-be-2012-02-25-en> „Reverse Domain Name Hijacking means using the Policy in bad faith to attempt to deprive a registered domain-name holder of a domain name“

¹⁶⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.5.2012, sp. zn. 23 Cdo 3607/2010. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

Nekalá soutěž nebyla soudem shledána s ohledem na fakt, že obecné označení „kariéra“ ani v jednom případě nenabýlo příznačnosti, tento termín užívá v doménovém jménu celá řada subjektů a nemá distinktivní charakter. Zaměnitelnost logotypů též nebyla soudem shledána, a proto není možné, aby takové označení ve jménu domény naplnilo generální klauzuli nekalé soutěže. Zmíněna byla též prioritita známkoprávní ochrany soutěžitele C oproti soutěžiteli A.

Usnesení Nejvyššího soudu, který se ztotožnil se závěry odvolacího soudu jen potvrzuje, že ochrana z titulu nekalé soutěže obchodní firmy nebo ochranné známky obsahující generické slovo je možná jen tehdy, nabude-li jméno či označení určité příznačnosti. V opačném případě se uplatní princip priority.

5.1.7. Jiné formy cybersquattingu

Ne všechny formy cybersquattingu jsou z pohledu práva nežádoucí a některé registrace doménových jmen právními nástroji proti nekalé soutěži nelze postihnout, a nelze je postihnout ani v rámci alternativního řešení sporů podle pravidel ADR či UDRP. Jedná se o registrace a užívání doménových jmen v dobré víře.

Časté jsou případy, kdy fyzická osoba registruje doménové jméno obsahující chráněné označení soutěžitele a šíří o něm, jeho službách nebo výrobcích rozličné informace, není výjimkou i velice silná kritika či hanění soutěžitele. Je-li však taková kritika prostá špatné víry a je nekomerční¹⁶⁷, není právními nástroji ani dle pravidel ADR a UDRP postižitelná. Nekomerčnost je nutné chápat jako absenci soutěžního momentu, jež brání postihu podle práva proti nekalé soutěži.

V rozhodovací praxi dle UDPR je znám případ tzv. „sucks“ případů označovaných též jako cybergripping. Jedná se o případy, kdy fyzická osoba registruje doménové jméno obsahující chráněné označení soutěžitele a vyjadřuje se kriticky, velmi často i hanlivě k jeho činnosti. Je-li kritika prostá špatné víry a je-li nekomerční (wallmartcanadasucks.com¹⁶⁸, wizzairsucks.com¹⁶⁹), není tato praktika postižitelná podle UDRP, navíc panelisté neshledávají

¹⁶⁷ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy ICANN.org [online]. 1999 [cit. 2019-05-22]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>.

Legitimní výkon práv je vnímán podle § 4(c)(iii) jako: *“you are making a legitimate noncommercial or fair use of the domain name, without intent for commercial gain to misleadingly divert consumers or to tarnish the trademark or service mark at issue.”*

¹⁶⁸ WIPO Arbitration and Mediation Center: ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Case No. D2000-1104 [online]. 23--11-2000 [cit. 2019-06-19]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-1104.html>

¹⁶⁹ WIPO Arbitration and Mediation Center: ADMINISTRATIVE PANEL DECISION ze dne 22-9-2009, Case No. D2009-1105 [online]. [cit. 2019-06-19]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-1105.html>

v těchto případech ani zaměnitelnost doménového jména s chráněným označením. Cybergripping lze však zneužít i ke komerčním účelům, a to například tím, že kritika je vytvářena naprosto účelově s cílem vyvolávat nespokojenost u zákazníků, agregovat zákazníky na jednom místě a přesměrovat je k jinému soutěžiteli. Takové nekalé praktiky lze považovat za zlehčování a parazitismus.

5.2. Jiné nekalosoutěžní praktiky

Jedná se především o praktiky, kde k samotné registraci jména domény musí přistoupit jiná skutečnost, která ve spojení se zněním jména domény naplní znaky generální klauzule nekalé soutěže.

5.2.1. Užívání generických označení pro službu či zboží soutěžitele

Užívání druhových označení pro zboží či služby soutěžitele v doménovém jménu, která nejsou jménem soutěžitele, nepodléhají známkoprávní ochraně, ani nenabyla příznačnosti, je v praxi velice rozšířené. Příkladem budiž *advokat.cz*, *eurovikendy.cz* atd. Vzhledem k neexistenci lepších práv třetích osob k takovému jménu domény, zde nelze bez dalšího dovést parazitismus ani vyvolání nebezpečí záměny. Otázkou zůstává, zda je možné dovést zabraňovací soutěž.

V praxi německých soudů se dle MACGREGOR uplatňují dva proudy: realistický a liberální.¹⁷⁰ Často citovaný rozsudek Zemského soudu v Mnichově v kauze „*rechtsanwaelte.de*“¹⁷¹ uvádí, že užívání obecného jména „advokáti“ v doménovém jménu může za určitých okolností naplnit obecné znaky nekalé soutěže: „*Užití doménové adresy „www.advokati.de“ stanovuje nedovolenou překážku odbytu spoluuchazečů na trhu advokátních služeb a je z tohoto důvodu jako porušení § 1 UWG a § 43b BRAO protisoutěžní.*“¹⁷². Optikou české úpravy proti nekalé soutěži se jedná o zabraňovací soutěž. Rozsudek je často citovaný, neboť vytyčil jeden názorový proud. Je řazen do tzv. realistického proudu, který v určitých případech vnímá užití obecného názvu v názvu domény jako monopolizaci služeb a zboží s tímto názvem spjatých. Důsledkem monopolizace je vyloučení

¹⁷⁰ MACGREGOR, Radka. Pravda o druhových doménových jménech. *Právní rozhledy*. 2004, č. 14, s. 542 - 545

¹⁷¹ Rozsudek LG München (Zemský soud München) ze dne 16. 11. 2000, sp. zn. 7 O 5570/00 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

¹⁷² Rozsudek LG München (Zemský soud München) ze dne 16. 11. 2000, sp. zn. 7 O 5570/00 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

ostatních soutěžitelů, a proto je taková praktika považována za nekalosoutěžní. Liberální proud se pak přiklání k zásadě priority registrace doménového jména. Kritérium průměrného spotřebitele je hlavním argumentem zastánců liberálního proudu, neboť tento průměrný spotřebitel, který má „dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný“ **je schopen si uvědomit, že nabídka zboží či služeb na takové internetové doméně není výlučná.**¹⁷³

V rozsudku Spolkového soudního dvora ze dne 17. 5. 2001 sp.zn. I ZR 216/99 v případě „Mitwohonzentrale.de“¹⁷⁴ převážil proud liberální. MACGREGOR v souvislosti s tímto rozsudkem hovoří o třech limitech liberálního proudu, tj. praktik, které je nutné považovat za nekalosoutěžní: soutěžitel blokuje druhová jména plošně, soutěžitel klame věcně (je dán rozpor mezi informační funkcí jména domény a nabízenými službami, či produkty), anebo soutěžitel vytváří dojem, že stránka nabízí výlučnou nabídku zboží a služeb v dané lokalitě.¹⁷⁵

Vítězství liberálního proudu odpovídá v obecné rovině správné interpretaci a aplikaci normativního modelu průměrného spotřebitele. Jako vždy bude třeba posoudit konkrétní skutkové okolnosti, zejména zda k samotnému užívání druhového označení v doménovém jménu nepřistupuje další prvek v podobě plošné blokace (zabraňovací soutěž), rozporu v názvu doménového jména a obsahu služby (klamavá reklama, klamavé označení zboží a služeb a jiné) nebo vytváření klamného dojmu o výlučné nabídce (klamavá reklama, klamavé označení zboží a služeb, zabraňovací soutěž a jiné).

Lze shrnout, že každá ze tří praktik tvořící limit užívání druhového označení v názvu doménového jména je způsobilá naplnit znaky generální klauzule nekalé soutěže v občanském zákoníku. Otázkou zůstává, jaké míry zabraňovací soutěže, tj. plošné registrace jmen domén, je nutné dosáhnout, aby byla taková praktika způsobilá naplnit znaky nekalé soutěže.

5.2.2. Rozpor mezi obsahem služby a zněním doménového jména

Tato praktika spočívá ve zneužití informační funkce doménového jména ve vztahu k obsahu internetové stránky, jenž působí klamavě. Danou praktiku včetně příkladů předkládá autor v kapitole 4.6.3, její způsobilost naplnit některé klamavé a agresivní praktiky v příloze číslo 1. zákona 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele uvádí autor v kapitole 4.6.1.

¹⁷³ (MACGREGOR, Radka. Pravda o druhových doménových jménech. Právní rozhledy. 2004, č. 14, s. 542 - 545) „Například rozhodnutí Zemské soudu v Hamburgu: LG Hamburg, MMR 2000, 763, 765: „lastminute.com“.“

¹⁷⁴ Rozsudek Spolkového soudního dvora, usnesení ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. I ZR 216/99 Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 5. 2019]. Dostupné z: <https://beck-online.beck.de/>.

¹⁷⁵ (MACGREGOR, Radka. Pravda o druhových doménových jménech. Právní rozhledy. 2004, č. 14, s. 542 - 545)

5.2.3. Neoprávněné převzetí domény jiným soutěžitelem

Tento koncept značí nabytí práva k doménovému jménu, jenž předtím užíval jiný soutěžitel, a to od osoby, která zneužila své dispoziční právo k doménovému jménu, vyplývající ze zápisu své osoby na místo držitele, či administrativního kontaktu k doménovému jménu v centrálním registru doménových jmen. Typicky k jevu dochází u právnických osob, u kterých je zapsaným držitelem práv v centrálním registru (administrativním kontaktem) k doménovému jménu namísto právnické osoby její zaměstnanec, člen orgánu právnické osoby a velmi často i jiný soutěžitel poskytující tomuto soutěžiteli IT služby.¹⁷⁶

Příklad této praktiky lze nalézt v rozsudku Vrchního soudu Praze ze dne 23. 4. 2005 sp. zn. 3 Cmo 221/2004.¹⁷⁷ Vrchní soud shledal užívání domény, kterou na soutěžitele B převedl bývalý člen představenstva soutěžitele A bez jeho vědomí, za nekalosoutěžní, neboť soutěžitel A užíval po dlouhou dobu doménové jméno k delegaci na své internetové stránky, na kterých nabízel své služby. Užívání doménového jména pro internetovou prezentaci vlastních služeb soutěžitelem B shledal soud v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť **znemožňuje soutěžiteli A dále nabízet své služby pod danou doménou a jinému soutěžiteli přináší neoprávněnou výhodu.**¹⁷⁸ Takové jednání lze považovat za zabraňovací soutěž a současně v sobě nese prvky parazitismu.

5.3. Shrnutí

Není v možnostech této práce postihnout veškeré formy nekalosoutěžní činnosti ve vztahu k registraci a užívání doménových jmen, stejně jako není v možnostech zákonodárce kazuisticky pojmenovat všechny skutkové podstaty nekalé soutěže. Právě proto se jeví koncepce generální klauzule nekalé soutěže jako univerzální a nadčasová. Definice nekalé soutěže za pomoci neurčitého právního pojmu dobrých mravů soutěže, širokého pojetí hospodářského styku a kritérií nekalosti v podobě konceptu průměrného spotřebitele je ideálním prostředkem pro postih nových, nejen cybersquattingových, praktik.

¹⁷⁶ Srov. Rozhodnutí dle pravidel ADR ze dne 19.12.2017, Případ č.: 00503. Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. [online]. [cit. 2019-5-8]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00503.pdf>.

¹⁷⁷ Rozsudek Vrchního soudu Praze ze dne 23. 4. 2005, sp. zn. 3 Cmo 221/200 In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 228 - 233

¹⁷⁸ Rozsudek Vrchního soudu Praze ze dne 23. 4. 2005, sp. zn. 3 Cmo 221/200 In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 228 - 233.

6. Ochrana před nekalosoutěžní registrací a užíváním doménových jmen

V této části práce autor analyzuje prostředky ochrany před nekalou soutěží, či jiných právních institutů, za účelem nalézt odpověď na otázku, zda lze uložit rušiteli povinnost převést doménové jméno u jmen domén pod ccTLD .cz. Zkoumána je též otázka postihu nekalé soutěže v řízení před soudy a v rámci alternativního řešení sporů.

6.1. Postih nekalé soutěže podle občanského zákoníku

Osoba, do jejíž práv bylo nekalou soutěží zasaženo, je oprávněná podle § 2988 ObčZ uplatňovat vůči rušiteli nároky zdržovací, odstraňovací a kompenzační (přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení).¹⁷⁹

Dílčím cílem analýzy prostředků ochrany před nekalou soutěží je nalézt odpověď na zásadní otázku, **zda lze v rámci těchto nároků uplatnit právo na převedení práva k doménovému jménu z rušitele na dotčenou osobu**. Diplomová práce proto hlouběji rozebírá zejména nároky na zdržení se nekalosoutěžního jednání, odstranění závadného stavu a na vydání bezdůvodného obohacení. Ostatní kompenzační nároky, jež se ve vztahu k dílčímu cíli irelevantní ponechává tato práce stranou.

6.1.1. Zdržovací nárok

*„Zdržovací nárok má především preventivní povahu.“*¹⁸⁰ Účelem tohoto nároku je, aby rušitel upustil od nekalosoutěžního jednání anebo v něm nepokračoval, pakliže nesoutěžní jednání trvá, hrozí jeho opakování nebo při existenci důvodné obavy, že takové jednání hrozí.¹⁸¹ K problematice správné formulace žalobního petitu jakožto obtížné disciplíny, Ondřejová uvádí *„Problematické je pojetí zdržovacího petitu jak příliš široké (tedy neurčité), tak příliš úzké (umožňující obcházení zákazu vysloveného soudem jednoduchou modifikací zakázaného jednání).“*¹⁸²

Lze souhlasit, že formulace žalobního petitu je obtížná, u doménových sporů z titulu nekalé soutěže je formulace o to náročnější, že musí žalobní petit vyplývat nejen ze skutkového stavu nekalosoutěžního jednání, nýbrž navíc i z technických možností správce domény. Při soudním uplatňování nároků je vhodné, aby stranou žalovanou byl vyjma rušitele i správce

¹⁷⁹ Zákon 89/2012 Sb. ze dne 3.2.2012 občanský zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].

¹⁸⁰ ONDŘEJOVÁ, Dana. § 2988 []. In: ONDŘEJOVÁ, Dana. Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 244.

¹⁸¹ ONDŘEJOVÁ, Dana. op. cit. sub 180.

¹⁸² ONDŘEJOVÁ, Dana. op. cit. sub 180.

TLD, a to pro zajištění splnění povinnosti z jeho strany v případě, že uloženou povinnost rušitel nesplní dobrovolně.

U ccTLD .cz uvádí správce domény „nejčastější varianty používané v rozhodnutích“ a činnosti, které může správce domény provést včetně jejich důsledků.¹⁸³

Lze shrnout, že správce ccTLD .cz může pouze zrušit delegaci domény, zablokovat možnost změny držitele, zablokovat změnu jakýchkoli údajů o jménu domény a změnit držitele jména domény. Nemůže však zajistit samostatně bez dalšího „zdržení se publikace pouze určitých informací prostřednictvím jména domény, včetně odstranění www stránky pod jménem domény, ani se zdržet zřízení zástavního práva či zdržet se poskytování jména domény k užívání ve prospěch třetí osoby.“¹⁸⁴

Smutným zjištěním je, že ve čtyřech případech z devíti nejčastějších rozhodnutí, která má správce domény ccTLD .cz vykonat, nemůže vůbec vyhovět.¹⁸⁵ Z tohoto faktu lze učinit závěr, že řádná formulace žalobního petitu je téměř nemožná bez elementární znalosti pravidel registrace a užívání doménových jmen a pochopení technického aspektu doménových jmen.

6.1.2. Odstraňovací nárok

Zatímco nárok na zdržení se určitého jednání působí preventivně, odstraňovací nárok působí zpětně a „spočívá primárně v odstranění příčin a nikoliv následků nekalosoutěžního jednání.“¹⁸⁶

Zásadní otázka, ve vztahu k nekalosoutěžní registraci a užívání doménových jmen zní, zda uložení povinnosti rušiteli převést právo k doménovému jménu dotčené osobě může být součástí odstraňovacího nároku, a zda není uložení takové povinnosti překročena restituční povaha odstraňujícího nároku.

Judikatura převod práv k doménovým jménům z titulu nekalé soutěže v rámci odstraňovacího nároku běžně umožňovala až **do zlomového rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. dubna 2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010 ve věci „globtour.cz“**¹⁸⁷. Rozsudek je

¹⁸³ Pravidla a postupy: Řešení sporů o jména domén – úkony. CZ.NIC, z.s.p.o. [online] [cit. 2019-06-02]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>

¹⁸⁴ Pravidla a postupy: Řešení sporů o jména domén – úkony. CZ.NIC, z.s.p.o. [online] [cit. 2019-06-02]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>

¹⁸⁵ Pravidla a postupy: Řešení sporů o jména domén – úkony. CZ.NIC, z.s.p.o. [online] [cit. 2019-06-02]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>

¹⁸⁶ ONDREJOVÁ, Dana. op. cit. sub 180.

¹⁸⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>

nezbytné rozebrat a analyzovat pro zjištění jeho dopadu na praxi doménových sporů a zhodnotit, zda závěry v něm učiněné mohou obstát i za účinné právní úpravy.

Soutěžitel A (GLOBTOUR GROUP, a. s.) činný v oblasti cestovního ruchu a vlastník ochranných známek „globtour PRAHA s. r. o.“ s právem priority od roku 1994 (jejímž vlastníkem byl GLOBTOUR PRAHA, s. r. o. od roku 1996 do roku 2004) a „globtour“ s právem přednosti od roku 2007, nabízející své služby na doménových jménech www.globtour.cz až do roku 2005 (kdy si neobnovil její registraci v důsledku probíhajícího konkursu) a na www.ckglobtour.cz. od roku 2006. Soutěžitel B (Globtour, spol. s r. o. - dříve Agentura 2001 spol. s r. o.) si registroval uvolněné doménové jméno www.globtour.cz v roce 2008 a delegoval jej na internetové stránky personálně spjatého soutěžitele C (Agentura Zájezdy.cz, a. s), který na dané stránce nabízel zájezdy a posléze doplnil internetové stránky o text „hledáte-li GLOBTOUR, hledejte jinde, ale dovolenou najdete zde“¹⁸⁸.

V roce 2008 navíc soutěžitel B účelově změnil svoji obchodní firmu na Agentura Globtour, spol. s r. o. a zaregistroval si ochrannou známku „Globtour“, avšak na jinou třídu služeb než je poskytování služeb cestovní kanceláře.

Odvolací soud správně potvrdil rozhodnutí prvního stupně, který dané jednání soutěžitele B označil za nekalosoutěžní a naplňující hned tři skutkové podstaty nekalé soutěže: klamavé označení zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti. Taktéž uložil soutěžiteli B povinnost převodu práv k doménovému jménu podle § 4 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví v rámci odstraňovacího nároku.

Nejvyšší soud však odstraňující nárok z titulu nekalé soutěže i z titulu ochrany průmyslových práv vyložil restriktivně, neboť jeho primárním určením je návrat do předchozího stavu, za které lze považovat pouze uložení povinnosti odhlásit registraci jména domény. Tento výrok učinil s ohledem na skutečnost, že soutěžitel A (do jehož práva k obchodní firmě i ochranné známce bylo zasaženo) nikdy držitelem předmětného doménového jména nebyl. Z tohoto důvodu Nejvyšší soud ČR v daném případě pokládá uložení povinnosti převést právo k doménovému jménu za rozhodnutí konstitutivní a nepřípustné. Je nutné zmínit, že obdobný názor, tj. že převod jména domény je samostatný nárok mimo rámec odstraňovacího nároku, vyslovil již Telec v rozhodčím nálezu č. 00059 ze dne 20.9.2011, zcela

¹⁸⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>

si vědom faktu, že v některých případech je převod práva k jménu domény nezbytný.¹⁸⁹ Hlavním argumentem Nejvyššího soudu pro restriktivní výklad odstraňovacího nároku tkví v pojetí práva ke jménu domény jako práva relativního, k němuž se nevází žádná absolutní práva jako u ochranných známek a obchodní firmy. Doménová jména nepovažuje soud za věc v právním smyslu, jež by byla předmětem vlastnického práva. Ze závěrů v rozsudku lze dovodit, že Nejvyšší soud ČR ve velmi úzkém okruhu nekalosoutěžních jednání připouští uplatnění práva na převod práva k doménovému jménu v rámci odstraňovacího nároku. Do těchto případů s použitím argumentu a contrario lze řadit pouze ty případy, ve kterých soutěžitel již byl držitelem (respektive uživatelem) doménového jména. Nepochybně lze k takovým případům zařadit neoprávněné převzetí domény jiným soutěžitelem.

Judikátu bylo vytýkáno, že je formalistický v rozporu s „*potřebou hospodářské praxe*“¹⁹⁰ a že soud „*nepochopil podstatu doménového jména*“¹⁹¹. Se všemi těmito argumenty je nutné souhlasit, neboť potřeba „*hospodářské praxe*“ je zcela zřejmá. Výsledkem řešení sporu o doménové jméno podle ACPA, pravidel ADR a UDRP je v případě zásahu do práva k chráněnému označení a úspěchu ve věci (včetně odpovídajícího vzneseného nároku na převod) **uložení povinnosti převést právo k doménovému jménu** z rušitele na dotčenou osobu. Důvod je zřejmý, odstraňovací nárok v podobě zrušení registrace doménového jména v určitých případech nevede a nemůže vést k účinnému odstranění závadného stavu. Po zrušení registrace může jiná osoba (a s pravděpodobností blízké jistotě tak i učiní viz Domain name drop-catching) toto doménové jméno registrovat a v nesoutěžním jednání dále pokračovat.

K nepochopení podstaty internetových domén lze uvést, že soud se vůbec nevypořádal s otázkou, zda zrušením registrace doménového jména závadný stav způsobený nekalosoutěžní registrací doménového jména netrvá i nadále. Internetovou doménu lze dohledat ve výsledcích internetových vyhledávačů i po zrušení registrace. Faktickým důsledkem zrušení registrace doménového jména je, že uživatelé hledající nabídku soutěžitele A se dostanou přes internetové vyhledávače (případně přes tzv. pevné odkazy z jiných internetových stránek) na stránku s chybovým hlášením, že doménové jméno neexistuje, anebo na stránky nového držitele. Takový stav zcela jistě poškozují dobré renomé soutěžitele a určité procento potenciálních či skutečných zákazníků soutěžitele A odradí od dalšího vyhledávání jeho služeb.

¹⁸⁹ Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. září 2011. Spor č. 00059 *RSPHKAK* [online]. 2011. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00059.pdf> s.10

¹⁹⁰ TOMSA, Miloš. Převod doménového jména rozhodnutím soudu. *Právní rozhledy*. 2012, č. 19, s. 678 - 681

¹⁹¹ MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *Pojetí doménových jmen ve vybraných perspektivách a jejich důsledky*. Ostrava: Key Publishing, 2014. Monografie (Key Publishing). ISBN 978-807-4182-273. s.110-111

Takový stav je nepřijatelný a jistě nenaplnuje účel odstraňovacího nároku, ba dokonce ani nároku na uvedení v předchozí stav, jež je nárokem užším. **Představa soudu, že záznamy (včetně odkazů, popisů atd.) o doménovém jménu zmizí ze sítě Internet samotným zrušením registrace jména domény, je neprosto mylná.**

Proto lze dovodit, že v případě, že samo zrušení registrace jména domény neodstraňuje účinně protiprávní stav vzniklý v důsledku nekalosoutěžního jednání a převod práva ke jménu domény ano, je nutné umožnit jeho uplatnění v rámci postihu nekalé soutěže.

Nabízí se hned několik možností uplatnění nároku na převod práva k doménovému jménu, a to zejména v rámci „extenzivně“ vykládaného odstraňovacího nároku. Jak již bylo výše uvedeno, tuto praxi až na výjimky vyloučil Nejvyšší soud ČR ve věci „globtour.cz“¹⁹², shodně i Telec¹⁹³, kdy odstranění závadného stavu má sledovat především navrácení v předchozí stav. K tomuto pojetí se přichyluje i Husovec s argumentem, že: „*odstraňovací nárok nemůže sloužit k převodu majetkových hodnot, neboť tuto funkci plní především nároky kompenzační*“¹⁹⁴. Tento zužující výklad nerozlišující od sebe odstranění závadného stavu a navrácení v předchozí stav se zcela oprávněně stal předmětem kritiky.¹⁹⁵

Argumentem pro nezužující výklad odstraňovacího nároku je právě situace, kdy zrušení registrace nevede k obnovení původního stavu a odstranění protiprávního stavu. Avšak i při důsledné interpretaci odstraňovacího nároku, jako nároku na návrat v předchozí stav, jej není možné interpretovat v duchu: doménové jméno neexistuje, doménové jméno existuje, doménové jméno nebude existovat. To zcela odporuje teleologickému výkladu právní úpravy nekalé soutěže, jejímž účelem je ochrana před nekalou soutěží. Předmětem interpretace tedy musí být, zda protiprávní stav způsobený nekalosoutěžním jednáním je či není odstraněn.

Hajn uvádí, že odstranění závadného stavu nezahrnuje pouze likvidaci pramene nekalosoutěžního jednání, nýbrž „*i povinnost určitým způsobem tato soutěžní opatření doplnit,*

¹⁹² Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>

¹⁹³ Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. září 2011. Spor č. 00059 RSPHKAK [online]. 2011. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00059.pdf> s.10

¹⁹⁴ HUSOVEC, Martin. Je (ešte stále) možné žalovat o převod doménového mena? Revue pro právo a technologie. [Online]. 2012, č. 6, s. s. 3-10. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/revue/article/view/4129>

¹⁹⁵ TOMSA, Miloš. Převod doménového jména rozhodnutím soudu. Právní rozhledy. 2012, č. 19, s. 678 - 681 „*Právo na odstranění závadného stavu je širší než prosté uvedení do předchozího stavu, jak podle mého názoru z rozdílné formulace daných nároků vyplývá.*“

*a tím odstranit jejich klamavost nebo jiný protiprávní charakter.*¹⁹⁶ Z uvedeného plyne, že i v jiných případech nekalosoutěžního jednání prostý návrat v předchozí stav nepostačuje.

I kdyby se rozhodovací praxe přichýlila k „extenzivnímu“ výkladu odstraňovacího nároku, z praktického hlediska by to znamenalo pro dotčeného soutěžitele nákladné a složité dokazování, proč zrovna v jeho případě uplatnění jiného nároku k odstranění závadného stavu nevede.

Dílčí otázkou je, zda lze vykládat nárok na odstranění závadného stavu z důvodů rekodifikace občanského práva odlišně, a může dojít k převodu práv k doménovému jménu z titulu absolutních práv k doménovému jménu. Doménové jméno je ve světle občanského zákoníku po rekodifikaci bez pochyby věcí v právním smyslu (na rozdíl od předchozí právní úpravy, kterou se řídil Nejvyšší soud ČR). Odlišné právní pojetí doménového jména, jakož to věci v právním smyslu, „*otevívá prostor pro přehodnocení této judikatury a návrat k předchozí praxi*¹⁹⁷“, je ale nutné dodat, že pouze za předpokladu změny povahy práv ke jménu domény. Jak vyplývá ze závěrů učiněných v kapitole 2.2 *doménová jména a povaha práv k němu*, na povaze práv k doménovým jménům se rekodifikací občanského práva nic nemění, a i nadále je nutné taková práva k doménovému jménu považovat za práva relativní. Důvody přehodnocení judikátu je tedy nutné hledat po rekodifikaci jinde.

Význam pro doménové spory mohou mít nově kodifikované zásady občanského práva. Kodifikované zásady jen utvrzují v přesvědčení, že právo nepřiznává ochranu subjektivním právům rušitele, jakož to původci nekalosoutěžního jednání podle zásady vyjádřené v § 8 ObčZ obsahující zákaz zjevného zneužití práva. Tuto zásadu lze interpretovat jako situaci „*kdy je vykonáno právo, ačkoliv nositel tohoto práva nemá žádný skutečný nebo jen nepatrný zájem na jeho výkonu; výkon práva se pak jeví spíše jako záminka k dosažení účelu právem nepředpokládaného nebo nekalého.*“¹⁹⁸ Přičemž „zjevnost“ zneužití má pouze vyloučit pochybnost, aby tento zákaz nebyl zneužíván v neprospěch toho, komu subjektivní právo svědčí.¹⁹⁹ Otázkou zůstává, zda lze touto zásadou odůvodnit zásah do základního práva na ochranu vlastnictví garantovaného čl. 11 LZPS. K této problematice se vyjadřuje Ústavní soud

¹⁹⁶ HAJN, Petr. § 2988 (Druhy ochrany proti nekalé soutěži). In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-6-6]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

¹⁹⁷ PATĚK, Daniel. Nad aktuální podobou práva proti nekalé soutěži (nejen) v občanském zákoníku. Obchodněprávní revue. 2016, č. 3, s. 65-80

¹⁹⁸ LAVICKÝ, Petr. § 8 In Lavický a kol.. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654)*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, ISBN: 978-80-7400-529-9 s. 86.

¹⁹⁹ LAVICKÝ, Petr op. cit. sub 198.

ČR v usnesení ze dne 6. 3. 2014 sp. zn. III.ÚS 2912/12²⁰⁰, vydaného v důsledku podání ústavní stížnosti soutěžitele B. ve věci „globtour.cz“. Ústavní soud přisvědčil soutěžiteli B, že „*předmětné doménové jméno "globtour.cz" bylo majetkem ve smyslu citovaných článků Listiny a Úmluvy*²⁰¹“, avšak shledal zásah do práva na pokojné užívání takového majetku za přiměřený, oprávněný a v obecném zájmu za nezbytný. Přiměřenost pak posuzoval právě při vážení subjektivního práva jednotlivce vůči obecnému zájmu. Přiměřenost odůvodnil faktem, že se nejednalo pro rušitele o „*zvláštní a nadměrné břemeno*“²⁰².

Ústavní soud bohužel od sebe nerozlišil doménové jméno a právo k doménovému jménu, přičemž mylně považuje za majetek doménové jméno a nikoli právo k němu. I tak lze ve světle účinné právní úpravy učinit závěr o aktuálnosti usnesení co do přípustnosti zásahu do majetku, který je předmětem vlastnictví ve smyslu čl. 11 LZPS a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě²⁰³ s korekcí nepřiměřeného břemena. Nutno dodat, že s přihlédnutím k zásadě zakazující zjevné zneužití práva viz § 8 ObčZ je nutné zvláštní a nadměrné břemeno vykládat restriktivně ve prospěch obecného zájmu na odstranění závadného stavu vzniklého v důsledku nekalosoutěžního jednání. Zásada má význam pouze výkladový a aplikační.

6.1.3. Bezdůvodné obohacení

Nývltová přichází s originální myšlenkou uplatnit nárok na převod práva k doménovému jménu v rámci nároku na vydání bezdůvodného obohacení v případech, kdy rušitel **registruje jméno domény obsahující právem chráněné označení nebo jméno**. Nývltová subsumuje toto neoprávněné užití chráněného označení pod typový případ bezdůvodného obohacení spočívajícího **v protiprávním užití cizí hodnoty**.²⁰⁴ Podřazení neoprávněného užití právem chráněných označení a jmen pod protiprávní užití cizí hodnoty se jeví jako rozumné a v souladu s doktrínou, která za hodnotu označuje „*nejen věci, ale i hodnoty spjaté s ochranou osobnosti (a to jak osobnosti člověka, tak právnické osoby) a tomu*

²⁰⁰ Usnesení Ústavního soudu ČR, zde dne 6. 3. 2014, sp. zn. III. ÚS 2912/12 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

²⁰¹ Usnesení Ústavního soudu ČR, zde dne 6. 3. 2014, sp. zn. III. ÚS 2912/12 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

²⁰² Usnesení Ústavního soudu ČR, zde dne 6. 3. 2014, sp. zn. III. ÚS 2912/12 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

²⁰³ Sdělení č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících, Článek 1 společnosti In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 05. 2019].

²⁰⁴ NÝVLTOVÁ, Petra. *Nekalá soutěž: (koncepte právní úpravy, vybrané skutkové podstaty)*. Praha, 2015. Diplomová práce. Karlova Univerzita v Praze, Právnická fakulta. Vedoucí práce Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.s. 294-295

*odpovídající statky*²⁰⁵. Z toho je možné dovodit, že pojem hodnota je mnohem širší než věc a lze souhlasit, že právem chráněná označení a jména jsou v tomto smyslu hodnotami.

Problematické se však jeví ve vztahu k této originální myšlence toliko to, zda lze zaregistrovanou doménu za všech okolností považovat za „obohacení“, které doktrína vykládá jako „rozšíření majetkové sféry konkrétní osoby, nebo kdy se její majetková sféra nezmenšila, ač se zmenšit měla“²⁰⁶, tedy shodně s termínem majetkový prospěch, který je nezbytným předpokladem užití toho institutu ve smyslu tzv. generální klauzule bezdůvodného obohacení.²⁰⁷ S touto otázkou se autorka nevypořádává.

Autor této diplomové práce je přesvědčen, že k obohacení rušitele (obohaceného) dochází již samotnou registrací doménového jména obsahující cizí hodnotu. Rušitel, může užívání doménového jména monetizovat pomocí technik užívaných u cybersquattingu, zejména pak s takovým doménovým jménem nakládat a za úplatu jej zcizit. V mnoha případech bude majetková hodnota takového doménového jména nejen kladná, ale bude i převyšovat vynaložené registrační náklady, právě v důsledku užití cizí hodnoty.

Z výše uvedených závěrů lze dovodit, že rušitel (obohacený) bude povinen vydat předmět bezdůvodného obohacení ochuzenému viz § 2999 an. ObčZ.

Užití institutu bezdůvodného obohacení považuji za nejvhodnější postih **nekalosoutěžní registrace jmen domén zasahující do právem chráněných názvů a jmen**. Důkazní břemeno dotčeného soutěžitele se vyjma prokázání obecných znaků generální klauzule nekalé soutěže může omezit na prokázání práv k chráněnému označení či jménu a jeho neoprávněného užití ve jménu domény rušitelem.

V případě uplatnění nároku na převod práva ke jménu domény v rámci odstraňovacího nároku je dotčený soutěžitel povinen prokázat, že právě tento nárok může vést k nápravě závadného stavu a nepředstavuje vzhledem k okolnostem případu nepřiměřené břemeno pro držitele jména domény.

²⁰⁵ ELIÁŠ, Jan, ADAMOVÁ, Hana § 2991-3005. Díl 1 Bezdůvodné obohacení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-6-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

²⁰⁶ ELIÁŠ, Jan, ADAMOVÁ, Hana op. cit. sub 204

²⁰⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., ze dne 3. února 2012 Občanský zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019]. § 2991 Srov. § 2991odst.1. „Kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil.“

6.1.4. Shrnutí

V mnoha případech je nárok na převedení doménového jména jediným spravedlivým a účinným řešením, které vede k odstranění protiprávního stavu vyvolaného nekalosoutěžním jednáním. Této skutečnosti si byl velmi dobře vědom²⁰⁸ i správce ccTLD .cz, který právě v reakci na rozsudek Nejvyššího soudu ČR v případě „globtour.cz“²⁰⁹ **změnil pravidla registrace** a zavedl výjimku z pravidla časové priority registrace jmen domén, **aby umožnil osobě oprávněné z rozhodnutí registrovat jméno domény pro sebe pro případ, že bylo rozhodnuto pouze o povinnosti zrušit registraci jména domény a zároveň nebyla uložena povinnost jiné osobě jméno domény převést** viz článek 19. pravidel registrace.²¹⁰

Snaha o analýzu, jak dosáhnout převodu práv k doménovému jménu soudní cestou, nemůže být považována za řešení neexistujícího akademického problému. Článek 19. pravidel registrace je na jednu stranu vítězstvím rozumu nad právním formalismem reflektujícím potřeby hospodářské praxe, a na druhou stranu tvoří překážku pro uplatňování nároku na převod práv ke jménu domény. Soutěžitel usilující o převod práv k doménovému jménu si je vědom skutečnosti, že mu pro získání práv ke jménu domény stačí vznést nárok pouze na zrušení registrace jména domény a následně pro sebe toto jméno domény v ochranné lhůtě zaregistrovat.

Je zřejmé, že uplatnění nároku na převod domény soudní cestou opírající se o rozsáhlou argumentaci prolamující praxi zavedenou Rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR ve věci „Globtour.cz“²¹¹ postrádá ratio, při vědomí možnosti postupu podle článku 19 pravidel registrace, nebo využití možnosti alternativního řešení sporů podle pravidel alternativního řešení sporů pro ccTLD .cz (dále jen pravidel ADR²¹²).²¹³

²⁰⁸ PRAVIDLA A POSTUPY: POSTUP V PŘÍPADĚ, ŽE NENÍ ROZHODNUTO O POVINNOSTI PŘEVÉST JMÉNO DOMÉNY NA ŽALOBCE. CZ.NIC, z.s.p.o [online] [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>.

„Protože prosté zrušení registrace může vést k tomu, že jméno domény zaregistruje subjekt odlišný od žalobce a začne porušovat jeho práva, čímž bude nutit žalobce k nové žalobě, přistoupilo sdružení CZ.NIC k tomu, že pokud žalobce dosáhne soudního rozhodnutí ukládajícího zrušení registrace jména domény, má právo (nikoliv povinnost) požádat ve stanovené lhůtě o registraci tohoto jména domény a sdružení CZ.NIC mu přednostně vyhoví.“

²⁰⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

²¹⁰ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o. [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

²¹¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

²¹² Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

²¹³ Statistika soudních rozhodnutí k 31. 12. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/nic/doc/20181231_disputes_stats.xlsx

Pro dosažení převodu práv k doménovému jménu soudní cestou považuje autor diplomové práce za nejvhodnější institut bezdůvodného obohacení v případě postihu **nekalosoutěžní registrace jmen domén zasahující do právem chráněných názvů a jmen.**

Taktéž správná interpretace a aplikace odstraňovacího nároku nemůže vést bez dalšího k závěru, že uložením povinnosti převést právo k doménovému jménu je překročena restituční povaha odstraňovacího nároku.

Pro úplnost je nutno dodat, že Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky v rozhodčích nálezích uložil povinnost převést doménové jméno na základě postupu per analogiam. Tento postup autor práce shledává za nesprávný a předkládá jeho rozbor v kapitole 6.2.2 diplomové práce.

6.2. Alternativní řešení sporů v ccTLD .cz

Pravidla ADR slouží k zajištění ochrany chráněných označení, mezi která řadí, mimo jiných právem chráněných jmen a označení, i předměty práva duševního vlastnictví.²¹⁴

Alternativní řešení sporů je alternativou k soudnímu řízení se všemi jeho výhodami (rychlé, levné, expertní) a nevýhodami. V současné podobě²¹⁵ není alternativní řešení sporů dle pravidel registrace rozhodčím řízením ve smyslu zákona 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.²¹⁶ Mezi nevýhody alternativního řešení sporů patří fakt, že **rozhodnutí nevytváří překážku litispendence, ani překážku res iudicata.**

Navrhovatel může uplatnit „pouze“ nárok na **zrušení registrace nebo převod práv ke jménu domény na navrhovatele.**²¹⁷ V rámci řízení **nelze uplatnit typické kompenzační nároky z titulu postihu nekalé soutěže** (náhrady škody, vydání bezdůvodného obohacení, nárok na přiměřené zadostiučinění), tedy i náklady řízení.

Ze statistiky lze vyčíst, že za poslední 4 roky roste meziročně podíl nápadu alternativního řešení sporů vůči nápadu u obecných soudů. V roce 2018 činí nápad v rozhodčím řízení 100 % celkového nápadu. Pozn. autora.

²¹⁴ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů [online]. CZ.NIC, 2018 [cit. 2019-05-02]. článek 2.3. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.

²¹⁵ PRAVIDLA A POSTUPY: Řešení sporů mezi držitelem jména domény a třetí osobou formou rozhodčího řízení CZ.NIC, z.s.p.o [online]. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/> „Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 zpochybnil možnost uzavření rozhodčí smlouvy výše popsaným způsobem [míněno rozhodčí veřejná nabídka, pozn. autora] a tedy možnost řešit spory o jména domén u Rozhodčího soudu. Od 1. 3. 2015 není v souvislosti se spuštěním nového systému alternativního řešení sporů možné projednávat spory o jména domén v rozhodčím řízení u Rozhodčího soudu.“

²¹⁶ Zákon č. 216/1994 Sb. ze dne 1. listopadu 1994 o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 06. 2019].

²¹⁷ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-05-02]. článek 3.5. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

Právním základem postupu podle pravidel ADR je smlouva o registraci jména domény, v rámci které držitel jména domény souhlasí s pravidly registrace a pravidly ADR.

Článek 24.2. pravidel registrace zavazuje držitele podřídit se řešení sporu dle pravidel ADR. Procesní postup ADR upravuje řád pro řešení sporů o domény .cz (dále jen řád ADR)²¹⁸

6.2.1. Průběh řízení

Ačkoli cílem diplomové práce není rozbor procesních otázek uplatňování nároků z titulu nekalé soutěže, je vhodné stručně rozebrat základní průběh řízení pro ilustraci jeho rychlosti a jednoduchosti oproti řízení soudnímu. K rozhodování je příslušný Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen Rozhodčí soud), který je tzv. správcem sporu.

Dle řádu ADR je řízení zahájeno podáním formálně správného návrhu a uhrazením poplatku. Účel řízení může být snadno zmařen převodem jména domény v jeho průběhu, **proto je nezbytné současně požádat správce domény ccTLD .cz, aby v souladu s článkem 20 pravidel registrace²¹⁹ provedl blokaci jména domény vylučující držitele s ní nakládat.**

Dle řádu ADR probíhá řízení po registraci prostřednictvím online platformy provozované správcem sporu a zcela výjimečně s ústním jednáním, je-li nezbytné. Spory rozhodují experti určení správcem sporu, popřípadě panel expertů, kdy každá ze stran sporu jmenuje po jednom expertovi, a předsedajícího pak určí správce sporu.

Řízení je vázáno procesními lhůtami a je velmi rychlé. Rozhodčí soud uvádí informaci, že délka řízení činí zpravidla 4 měsíce²²⁰, v praxi je však ještě o měsíc kratší²²¹. Délka řízení je podstatná ve vztahu k době blokace jména domény, která činí 4 měsíce. Riziko, že překročí délka řízení dobu blokace je tedy minimální, a proto není nutné zajistit blokaci domény návrhem předběžného opatření v soudním řízení.

²¹⁸ Řád pro řešení sporů o domény .cz: platný od 1.3.2015 [online]. 2015 [cit. 2019-06-05]. Dostupné z: https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/adr_rules/rad2015.pdf

²¹⁹ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o. [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf. Dle článku 20.2. „*Osoba, která o provedení blokace žádá, musí doložit zahájení sporu, a to předložením kopie návrhu na zahájení řízení (řešení sporu) s originálem podacího razítka nebo potvrzení soudu, rozhodčího soudu, rozhodce či správce nebo experta dle Pravidel alternativního řešení sporů, že řízení (řešení sporu) bylo zahájeno, případně souhlasným prohlášením Držitele o takovém zahájení.*“

²²⁰ Náповěda: Často kladené otázky. Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky [online]. [cit. 2019-06-05]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/adr/faq/index.php>

²²¹ Rozhodnutí. Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, [online]. 2019 [cit. 2019-06-05]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/adr/decisions/index.php>
U pěti posledních publikovaných rozhodnutí č. 00493 - 00577 nepřesahuje délka řízení 3 měsíce. Pozn. autora.

Rozhodnutí sděluje správce sporu oběma stranám sporu a současně správci registru jmen domén.

6.2.2. Pravidla ADR a rozhodovací praxe

Povinnost držitele podřídit se rozhodnutí vydaného v rámci alternativního řešení sporů podle pravidel ADR a řádu ADR, je dána podle článku 3. pravidel ADR při kumulativním splnění tří předpokladů: zahájení řízení navrhovatelem, který má právo k chráněnému označení; existence jména domény, které je shodné, nebo zaměnitelné s chráněným označením navrhovatele; držitel získal či registroval jméno domény bez práva k chráněnému označení, nebo při absenci dobré víry při registraci nebo užívání jména domény.²²²

Stručná pravidla ADR v článku 3.3. a 3.4. uvádějí demonstrativní výčet příkladů, kdy lze považovat právo držitele k chráněnému označení za prokázané (zejména existence práva k chráněnému označení, dřívější poctivé užívání, nebo příprava k užívání doménového jména, je-li pod označením držitel obecně znám atd.) a naopak, kdy dobrá víra držitele není dána (zejména spekulativní registrace, zabraňovací soutěž, záměr narušit soutěž, vytvoření zaměnitelnosti s cílem získat návštěvnost, či zisk).²²³ Dle článku 3.4.2 pravidel ADR též není dobrá víra dána v případě zabraňovací soutěže, pakliže držitel takto jednal opakovaně, nebo jméno domény řádně neužíval po dobu 2 let.²²⁴

*„Od 1. 8. 2004 do 1. 3. 2015 byla součástí smluvních dokumentů tzv. „rozhodčí veřejná nabídka“, na jejímž základě bylo možné spor týkající se jména domény vést proti jeho držiteli u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen Rozhodčí soud)“.*²²⁵

Na tuto rozhodovací praxi rozhodčího soudu navázalo řešení sporů o domény v podobě alternativního řešení sporů. Pro porovnání odlišnosti rozhodovací praxe v rámci ADR a v rámci soudního řízení, uvádím několik rozhodčích nálezů a rozhodnutí.

²²² Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-05-02]. článek 3. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

²²³ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

²²⁴ Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf

²²⁵ PRAVIDLA A POSTUPY: Řešení sporů mezi držitelem jména domény a třetí osobou formou rozhodčího řízení [online]. NIC.cz [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>

V rozhodčím nálezu Rozhodčího soudu č. 00060 ze dne 8. 6. 2011 Polčák v pozici rozhodce pomocí logického výkladu a použití argumentu per analogiam z důvodu absence odpovídající právní úpravy subsumuje skutkový stav pod „*spekulativní a zneužívající registrace*“²²⁶, viz článek 21. odst. 1 Nařízení Komise (ES) č. 874/2004²²⁷, a to i přes skutečnost, že je jeho věcná působnost omezena pouze na doménu TLD .eu. Držitel se nedopustil nekalé soutěže a současně ani zásahu do práv k chráněnému označení či obchodní firmě, a i přesto na základě prokázání subjektivních práv k distinktivní části doménového jména byla uložena povinnost držiteli převést doménové jméno.

Těž Telecom v pozici rozhodce v rozhodčím nálezu č. 00059 Rozhodčího soudu ze dne 20.9.2011 posoudil **nárok na převod jména domény jako nárok samostatný, stojící mimo nárok odstraňovací**. Odstraňovací nárok vyložil restriktivně ve smyslu návratu v předešlý stav. Nárok na převod jména domény v ccTLD .cz opřel o **analogický výklad s nárokem na převod jména domény v TLD.eu podle článku 22 odst. 11 věta druhá Nařízení Komise (ES) č. 874/2004**²²⁸ „*to na základě podobnosti při sledování podobného účelu*“²²⁹. Důvodem převodu byl zásah do práva k obchodní firmě a nekalosoutěžní jednání držitele předmětného jména domény.

²²⁶ ROZHODČÍ NÁLEZ Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky: ze dne 8.6.2011 ve sporu č. 00060. RSPHKAK [online]. 2011 [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00060.pdf> s.4-5

²²⁷ Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Text s významem pro EHP), In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>

Srovnej. článek 21: „*Spekulativní a zneužívající registrace*

1. *Registrované jméno domény může být odebráno vhodným mimosoudním nebo soudním postupem, pokud je totožné se jménem nebo zavádějícím způsobem podobné jménu, pro které existuje takové právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství, jako jsou práva uvedená v čl. 10 odst. 1, a pokud toto jméno domény:*

a) jeho držitel zaregistroval, aniž by měl na toto jméno právo nebo oprávněný zájem, nebo
b) bylo zaregistrováno nebo užíváno nikoli v dobré víře.“

²²⁸ Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Text s významem pro EHP), In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>

Srov. článek 22 odst. 11.: „*V případě řízení proti držiteli jména domény rozhodne rozhodčí soud, že jméno domény bude odebráno, pokud zjistí, že registrace je spekulativní nebo zneužívající ve smyslu článku 21. Jméno domény se převede na stěžovatele, pokud stěžovatel o toto jméno domény požádá a pokud splňuje obecná kritéria způsobilosti stanovená v čl. 4 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 733/2002.*“

²²⁹ Rozhodčí náleží Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. září 2011. Spor č. 00059 RSPHKAK [online]. 2011. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00059.pdf> s.10

Uplatnění postupu per analogiam považují za nepřijatelné, neboť podle článku 22 ods.7. Nařízení Komise (ES) č. 874/2004²³⁰ je právním základem mimosoudního řešení sporu nejen samo nařízení a jednací řád, ale i Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002, které v preambuli *expressis verbis vylučuje věcnou působnost na ccTLDs členských států.*²³¹

K distinktivnosti, byť i jediného znaku, se vyjadřuje zcela správně Horáček v rozhodčím nálezu č. 00292 Rozhodčího soudu ze dne 19.6.2014. K zaměnitelnosti doménového jména uvádí následující: *„Je nesporné, že doménové jméno, které se liší jen pomlčkou mezi slovy, je zaměnitelné. Konstantní judikatura národní i mezinárodní potvrzuje, že rozlišení domény v jednom znaku, např. pomlčce, písmenu, číslici nepostačuje k rozlišení doménových jmen.*“²³² S takovým závěrem lze jediné souhlasit, neboť závěr odpovídá i správné aplikaci kritéria průměrného spotřebitele, pro kterého jsou taková doménová jména zaměnitelná zejména s ohledem na výsledky jejich vyhledávání v internetových vyhledávacích. Právě zaměnitelnost, byť i v jediném znaku je základem nekalosoutěžních praktik jako je typosquatting.

Zajímavým rozhodnutím ve vztahu k soudnímu rozhodnutí ve věci „epoptavka.cz“²³³ je Rozhodnutí v případě č.: 00481 ze dne 4. 1. 2018. Z rozhodnutí v rámci ADR vyplývá, že za řádné užívání doménového jména nelze považovat pouhé přesměrování jména domény na internetové stránky „provozované“ pod jiným doménovým jménem, tak jako tomu bylo v uvedeném případě.²³⁴

6.2.3. UDRP

Cílem této práce není rozbor rozhodovací praxe dle UDRP. Je však třeba mít na paměti, že právě UDRP a jejich výklad a aplikace v rámci bohaté rozhodovací praxe panelistů nebo

²³⁰ Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Text s významem pro EHP), In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>

²³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002 ze dne 22. dubna 2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně .eu. Text s významem pro EHP., In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 6. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu> V preambuli bodě 11 nařízení uvádí: *„Cílem tohoto nařízení je stanovit podmínky pro zavádění TLD .eu, zříditi rejstřík a vymezit obecný politický rámec pro práci rejstříku. Toto nařízení se nevztahuje na ccTLD jednotlivých států.“*

²³² Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 19.6.2014. Spor č. 00292. *RSPHKAK* [online]. 2014. [cit. 2019-06-05]. Dostupné na: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00292.pdf>. s.10.

²³³ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn 3 Cmo 243/2011. In: *CODEXIS* [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

²³⁴ Rozhodnutí experta Rozhodčího soudu v rámci ADR č. 00481, ze dne 4.1.2018 *RSPHKAK* [online]. 2018 [cit. 2019-06-12]. Dostupné na: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00481.pdf> s.3.

panelů jsou hlavním inspiračním zdrojem rozhodovací praxe alternativního řešení sporů dle pravidel ADR pro ccTLD. cz. To platí o to více, že rozhodnutí expertů podle pravidel ADR jsou přísně anonymizovaná, a proto nemohou, na rozdíl od rozhodnutí podle UDPR, zcela plnit roli generální prevence.

Sdružení CZ.NIC vycházelo při tvorbě svých pravidel ADR z Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy (dále jen UDRP)²³⁵, tj. jednotných pravidel pro rozhodování sporů z doménových jmen. Pravidla UDRP jsou v zásadě souladná s pravidly ADR pro ccTLD .cz.²³⁶

I v pravidlech UDRP se uplatňuje tříkrokový test: i) shodnost nebo zaměnitelnost doménového jména s chráněným označením, ii) absence práv držitele nebo oprávněného zájmu k doménovému jménu, iii) užívání doménového jména ve zlé víře.²³⁷

Pravidla UDRP vytvořila organizace ICANN jako závazná pravidla pro držitele doménových jmen z důvodu, aby ochránila vlastníky chráněných označení před registrací a užíváním chráněného označení v rámci doménových jmen bez jejich souhlasu. Pravidla byla vytvořena za účelem postihu spekulativních a zneužívajících registrací doménových jmen s cílem zajistit dostupné řešení sporů bez průtahů provázejících soudní řízení a s cílem odstranit překážky v praxi složitě řešitelné příslušnosti soudu a volby rozhodného práva.

Pravidla jsou součástí registračních pravidel gTLDs, kam spadá i nejznámější gTLD .com, tato pravidla byla přijata i pro alternativní řešení sporů u několika desítek ccTLDs.²³⁸

Spory jsou řešeny u pěti akreditovaných poskytovatelů služeb pro řešení těchto sporů, přičemž potěšující je fakt, že jedním z nich je i Rozhodčí soud při HK ČR a AK ČR.²³⁹ Řízení samotné je pak upraveno v Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (dále jen RUDRP)²⁴⁰.

²³⁵ ICANN. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy *ICANN.org* [online]. 1999 [cit. 2019-05-22]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>.

²³⁶ Rozhodnutí experta Rozhodčího soudu v rámci ADR č. 00347, ze dne 9.7.2015 *RSPHKAK* [online]. 2015 [cit. 2019-06-12]. Dostupné na: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00347.pdf> s.7.

„Pravidla ADR nově stanoví jednoznačné podmínky, kdy bude návrhu vyhověno (čl. 3.1 až 3.4 Pravidel ADR) a dále uvádějí, jakých nároků se navrhovatel může domáhat (čl. 3.5 Pravidel ADR). Taková úprava odpovídá dlouhodobou praxí ověřeným pravidlům Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP), která upravují řešení sporů o generické domény typu .com, .net, info. a řady dalších.“

²³⁷ ICANN. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy *ICANN.org* [online]. 1999 [cit. 2019-05-22]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>

²³⁸ Domain Name Dispute Resolution Service for Country Code Top Level Domains (ccTLDs) *WIPO .or g* [online] 2019 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/cctld/>.

²³⁹ List of Approved Dispute Resolution Service Providers. *ICANN.org* [online]. 2019 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/providers-6d-2012-02-25-en>.

²⁴⁰ ICANN. Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy. Účinnost od 31.7.2015 *ICANN.org* [online]. 2013 [cit. 2019-05-22]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/udrp-rules-2015-03-11-en>.

První rozhodnutí podle UDRP bylo vydáno World Intellectual Property Organization Arbitration and Mediation Center (dále jen WIPO Center) již v roce 2000.²⁴¹ WIPO se podílela na přípravě pravidel UDRP²⁴² a její WIPO Center byl prvním poskytovatelem služeb v oblasti řešení sporů dle UDRP, který k dnešnímu dni rozhodl přes 34 000 doménových sporů.²⁴³

Vyčerpávající rozbor výkladových otázek UDRP lze nalézt v Přehledu stanovisek WIPO panelů na vybrané otázky UDRP (dále jen přehled WIPO)²⁴⁴, který je nyní k dispozici ve třetím vydání, a k výkladovým otázkám nabízí i odkazy na více než 1000 reprezentativních rozhodnutí. Přehled WIPO je aktuálním pohledem na problematiku doménových sporů a zároveň jistým apelem na ICANN, aby přizpůsobil **pravidla UDRP** rozhodovací praxi, neboť se mnohdy **rozchází s doslovným výkladem UDRP. Zároveň je tento přehled právně nezávazným vodítkem pro sjednocení rozhodovací praxe.**

Rozhodovací praxi dle UDRP je vytýkáno jisté nadržování vlastníkům chráněných označení. Akreditovaní poskytovatelé služeb pro řešení těchto sporů z nich profitují a mohou proto vybírat panelisty nakloněné držitelům chráněných označení, tj. té straně sporu, která hradí jeho náklady. Tuto skutečnost dokládá Geist na rozdílu procentuální úspěšnosti stěžovatelů při rozhodování sporů jedním panelistou (83 % úspěšnost) a panelem složeného ze tří panelistů (60 % úspěšnost), kde se na výběru panelistů podílí i držitel doménového jména.²⁴⁵

Excesy v rozhodovací praxi nejsou nijak korigovány, neboť se jedná o proceduru jednoinstanční bez možnosti přezkumu rozhodnutí.

6.2.4. Dílčí závěr

Lze shrnout, že právo proti nekalé soutěži sleduje ochranu soutěžitelů, spotřebitelů a hospodářské soutěže samotné. Alternativní řešení sporů o doménová jména slouží „pouze“ na

²⁴¹ ADMINISTRATIVE PANEL DECISION World Wrestling Federation Entertainment, Inc. v. Michael Bosman Case No. D99-0001 [online]. 1999 [cit. 2019-05-23]. Dostupné z <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/1999/d1999-0001.html>

²⁴² WIPO Internet Domain Name Process: The management of internet names and addresses: Intellectual Property Issues. Final Report of the WIPO Internet Domain Name Process WIPO.int [online]. 1999 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/processes/process1/report/finalreport.html>

²⁴³ Case Outcome (Consolidated): All Years: Alternative Dispute Resolution - Domain Name Disputes - Statistics WIPO.int [online]. 2019 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: [https://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/decision_rate.jsp?year=.](https://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/decision_rate.jsp?year=)

²⁴⁴ WIPO Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Third Edition (“WIPO Jurisprudential Overview 3.0”): “WIPO Jurisprudential Overview 3.0” [online]. WIPO.int, 2017 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/overview3.0/#item11>

²⁴⁵ GEIST, Michael A., Fair.Com?: An Examination of the Allegations of Systemic Unfairness in the Icannd Udrp *Brook. J. Int'l L.* [online] 2002 [cit. 2019-05-26]. Dostupné z: <http://brooklynworks.brooklaw.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1379&context=bjil. s.935,936>.

ochranu práv vlastníků a oprávněných uživatelů chráněných označení před zásahem do těchto práv ze strany držitelů doménových jmen. Z toho vyplývá i odlišná procesní legitimize dotčených subjektů, která se u alternativního řešení sporů omezuje jen na vlastníky chráněných označení a jejich oprávněné uživatele.

Z právního hlediska alternativní řešení sporů dle pravidel ADR postihuje jen určitý výsek nekalosoutěžního jednání, v praxi však jde o drtivou většinu případů nekalosoutěžního jednání spojeného s registrací a užíváním doménových jmen.

Je zjevné, že v rámci alternativního řešení sporů podle pravidel ADR (UDRP) by došli experti k zcela odlišným závěrům, než učinily soudy v rozhodnutích, která rozebírá tato práce. V případě „nutriciadeva.cz“²⁴⁶, by jistě byl experty uznán nárok na převod pomlčkové varianty jména domény z důvodů její zaměnitelnosti a zlé víry držitele. Skutkový stav ve věci „epoptavka.cz“²⁴⁷, by byl též posouzen odlišně, kdy o zaměnitelnosti pomlčkové varianty jména domény by opět nebylo pochyb, podobně jako o absenci řádného užívání typosquattingových jmen domén z důvodu jejich přesměrování na internetové stránky rušitele. K převodu doménového jména by dle pravidel ADR došlo nepochybně i za skutkového stavu, který byl základem pro rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010 ve věci „globtour.cz“.²⁴⁸ Ve výčtu rozhodnutí by šlo zajisté pokračovat.

Alternativní řešení sporů je v současné době z výše uvedených důvodů téměř výhradním prostředkem ochrany před nekalosoutěžní registrací a užíváním doménových jmen zasahujících do chráněných označení v ccTLD. cz. V roce 2018 byl nápad všech 22 případů v rámci alternativního řešení sporů a nikoli v rámci řízení před soudy. Tato statistika je více než výmluvná²⁴⁹.

ADR je účinným nástrojem všude tam, kde existuje zájem na rychlém převedení práva k doménovému jménu nebo na zrušení registrace doménového jména. Náklady řízení dle sazebníku začínají na 34 000 Kč u jedné až pěti sporných domén mezi týmiž stranami u jednoho experta, na 81 000 Kč začínají náklady v případě varianty panelu expertů.

²⁴⁶Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2007 sp. zn. 3 Cmo 441/2006. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 40-46.

²⁴⁷ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn. 3 Cmo 243/2011. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

²⁴⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.

²⁴⁹ Statistika soudních rozhodnutí k 31. 12. 2018. CZ.NIC, z.s.p.o [online]. 2018 [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/nic/doc/20181231_disputes_stats.xlsx.

Otázkou zůstává, zda za celkově nízkým nápadem návrhů na zahájení řízení nestojí právě cena nákladů řízení, která může zejména u sporu o jediné jméno domény, nahraovat cybersquatterům. Za vhodné se proto jeví doplnit alternativní řešení sporů dle pravidel ADR o velmi neformální proces conciliace způsobem, jakým je tento proces zaveden u ccTLD .ch a ccTLD. li. Náklady conciliace jsou o více než dvě třetiny nižší, než u alternativního řešení sporu²⁵⁰, nelze však zamlčet jeho relativně nízkou úspěšnost²⁵¹. Ke kultivaci cybersquattingové „scény“ pod TLD .cz by též mohla přispět participace CZ.NIC na nákladech řízení alternativního řešení sporů a snížení nákladů pro vlastníky práv k chráněným označením.

Jednoinstančnost ADR je jeho hlavní předností (rychlost) a zároveň i jeho nevýhodou, neboť neumožňuje v rámci řízení postihnout excesy jednotlivých expertů a panelistů. Nedostatek v podobě absence orgánu sjednocujícího rozhodovací praxi je velmi omezeně kompenzován pravidelně vydávanými přehledy WIPO.

Lze učinit závěr, že alternativní řešení sporů poskytuje velmi účinný nástroj postihu nekalých praktik cybersquattingu.

²⁵⁰ WIPO Schedule of Fees for .CH and .LI *WIPO.int* [online]. 2017 [cit. 2019-06-13]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/fees/ctlds/li/index.html>

²⁵¹ Srov. Expert's decisions for .li domain names: Statistics about the dispute resolution procedure for .ch and .li. *NIC.LI* [online] 2019 [cit. 2019-06-15]. Dostupné z: <https://www.nic.li/disputes/decisions/>.

Závěr

Za cíl práce je stanoveno zhodnocení, zda právní úprava proti nekalé soutěži nabízí efektivní nástroj ochrany před nekalosoutěžní registrací a užíváním doménových jmen.

Právní úprava nekalé soutěže je díky univerzálnímu konceptu generální klauzule nekalé soutěže nadčasová a technologicky neutrální. Proměna obsahu dobrých mravů soutěže v čase umožňuje postihovat nové nekalé praktiky, a naopak jiné, dříve zapovězené, shledat za právem aprobované. Generální klauzule nekalé soutěže a jednotlivé skutkové podstaty umožňují subsumpci celé řady nekalosoutěžních jednání včetně cybersquattingu, jehož techniky tato práce rozebírá.

Správná interpretace a aplikace generální klauzule nekalé soutěže činí tuzemským soudům u nekalých praktik činěných prostřednictvím registrace a užívání doménových jmen problémy. Soudy nezřídka selhávají v účinném postihu cybersquattingu, u kterého je naplnění obecných znaků generální klauzule nekalé soutěže často evidentní.

Nesprávná aplikace právní úpravy je dílem restriktivního výkladu práva proti nekalé soutěži ve prospěch svobody podnikání ve smyslu článku 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, s ohledem na respektování zásady časové priority při registraci doménových jmen²⁵² a především dílem nesprávné aplikace generální klauzule a normativního modelu průměrného spotřebitele, jakož to hlavního kritéria při posuzování nekalosti těchto praktik.

Právě rozbor a analýza soudních rozhodnutí přispěly k odhalení faktu, že soudní rozhodovací praxe mnohdy nereflektuje zásadní změnu zpřístupňování informací uživatelům v síti Internet, spočívající v posunu od zadávání přesného znění doménového jména v adresním poli internetových prohlížečů k zadávání jeho části ve vyhledávacím poli. Průměrný spotřebitel si při vyhledávání soutěžitelů, jejich produktů a služeb jistě není vědom rozdílu, byť i jediného rozdílného znaku v doménovém jménu, který se mu objeví ve výsledcích vyhledávání. Důsledkem nereflektování tohoto trendu soudy je nesprávné posouzení nekalosti praktik.

Dílčí cíl práce představovalo posouzení právní povahy doménového jména a povahy práv k němu po rekodifikaci občanského práva. Doménové jméno je bezpochyby věcí v právním smyslu. Autor této práce se ztotožňuje s názorovým proudem pojetí relativního práva k doménovému jménu jako k pohledávce, jež je sama předmětem vlastnického práva. Široké pojetí věci v právním smyslu sice otevírá prostor pro pojetí tohoto práva, jako práva

²⁵² Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn 3 Cmo 243/2011. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019]. Soud apeluje na soutěžitele zajistit si včas registraci pro ně významných jmen domén i přes zjevné parazitování ze strany rušitele.

absolutního. Proti absolutizaci tohoto práva však stojí absentující právní důvod vzniku vlastnického práva, ať již v podobě speciální zákonné úpravy doménových jmen nebo jiného, právem předvídaného důvodu, kterým smlouva o registraci doménového jména není.

Dílčím cílem práce bylo nalézt odpověď, zda lze v rámci prostředků ochrany před nekalou soutěží uložit rušiteli povinnost převést doménové jméno dotčené osobě v případě nekalých praktik, zejména cybersquattingu. Autor této práce je přesvědčen, že v případě cybersquattingu lze dosáhnout převodu doménového jména při správné interpretaci a aplikaci nároků sloužících k ochraně před nekalou soutěží. Jako optimální se jeví převod doménového jména v rámci nároku na odstranění závadného stavu nebo v rámci nároku na vydání bezdůvodného obohacení v případě zásahu do chráněného označení a jeho neoprávněným užitím v doménovém jménu. Aplikace skutkové podstaty bezdůvodného obohacení, spočívající v neoprávněném užití cizí hodnoty u klasického cybersquattingu může účinně suplovat aplikaci stručných a funkčních pravidel ADR (UDRP). Na obhajobu tohoto názorového proudu reflektujícího požadavky hospodářské praxe, spravedlivé uspořádání společenských vztahů i zaběhnuté rozhodovací praxe panelistů a expertů v rámci alternativního řešení sporů dle pravidel ADR a UDPR, je v práci rozsáhle argumentováno. Autor se vypořádává i s názory zcela odlišnými, zejména s restriktivním výkladem odstraňovacího nároku Nejvyššího soudu v případě „Globtour“, který nárok na převod jména domény až na výjimky vyloučil²⁵³ a zasadil tím „poslední“ ránu efektivní soudní ochraně před nekalými cybersquattingovými technikami. Účinné soudní ochraně před nekalou soutěží nenapomáhá ani samotná povaha dvojinstančního soudního řízení, které je pro dynamicky se měnící prostředí internetu nevyhovující.

Selhání soudní ochrany před nekalými praktikami cybersquattingu vedlo k přesunu sporů o doménová jména na platformu alternativních řešení sporů dle pravidel ADR²⁵⁴ (a u jiných TLDs dle UDRP).

Alternativní řešení sporů poskytuje účinnou, rychlou a expertní ochranu před zásahem držitelů doménových jmen do právem chráněných označení, tím dochází k průniku chráněných zájmů s chráněnými zájmy práva proti nekalé soutěži. Neumožňuje však postihovat nekalé praktiky ve vztahu k zákazníkovi, které spočívají zejména v rozporu informační funkce doménového jména a obsahu služby typicky internetových stránek. Limitem pravidel ADR je

²⁵³ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>

²⁵⁴ Ze statistiky lze vyčíst, že za poslední 4 roky roste meziročně podíl nápadu alternativního řešení sporů vůči nápadu u obecných soudů. V roce 2018 činí nápad v rozhodčím řízení 100% celkového nápadu. Pozn. autora. Statistika soudních rozhodnutí k 31. 12. 2018 [online]. NIC.cz, 2018 [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/nic/doc/20181231_disputes_stats.xlsx

i nemožnost postihu plošné blokace druhových označení, která dosáhla úrovně zabraňovací soutěže.

V rámci alternativního řešení sporů lze uplatnit „pouze“ nárok na převod doménového jména nebo zrušení jeho registrace, nelze však uplatnit nároky kompenzační, typické pro nekalou soutěž. Alternativní řešení sporů dle pravidel UDPR sehrává zásadní roli při ochraně chráněných označení před cybersquattingem napříč právními kulturami a jeho role je i přes oprávněnou kritiku jeho nedostatků nezastupitelná. Rozsáhlá rozhodovací praxe sporů o doménová jména podle UDRP je inspirativním zdrojem posuzování nekalých praktik i pro právo proti nekalé soutěži, neboť rozdílnými prostředky sledují shodný cíl, kterým je férová hospodářská soutěž v prostředí Internetu.

Kvalitní soft law v podobě pravidel registrace a pravidel alternativního řešení sporů tvořené ICANN nebo jednotlivými správci TLDs a jeho následná aplikace prostá excesů, se jeví tím nejúčinnějším nástrojem postihu nekalých cybersquattingových praktik a zároveň poskytuje vodítka soudům, která jednání lze považovat za jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže.

Použité prameny

Učebnice

- HORÁČEK, Roman. Oddíl 6. Označení nezpůsobilá zápisu do rejstříku ochranných známek. In: HORÁČEK, Roman, ČADA, Karel, HAJN, Petr. *Práva k průmyslovému vlastnictví. 3. vydání.* Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017. ISBN: 978-80-7400-655-5, s. 9.

Monografie

- BISKUPOVÁ, Eva. In: HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání. 3. vydání.* Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, ISBN: 9788074005695, s. 132.
- ELIÁŠ, Jan, ADAMOVÁ Hana § 2991-3005. Díl 1 Bezdůvodné obohacení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-6-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]
- ENGLIŠ, Karel. *Soustava národního hospodářství*, 1. svazek. Praha: Melantrich, 1938, str. 599.
- HAJN, Petr. § 2973 Územní působnost práva proti nekalé soutěži. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2973) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- HAJN, Petr. § 2976 Základní ustanovení. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- HAJN, Petr. § 2977 Klamavá reklama. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- HAJN, Petr. § 2978 Klamavé označení zboží nebo služby. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-5-9]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- HAJN, Petr. § 2981 Vyvolání nebezpečí záměny. In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2981 odst.2) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- HAJN, Petr. § 2988 (Druhy ochrany proti nekalé soutěži). In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek VI, (§ 2521-3081) [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-6-6]. ASPI_ID KO89_f2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- KINDL, Milan. § 118-121 Věci a práva. In: FIALA, Josef, Milan KINDL aj. *Občanský zákoník: Komentář [Systém ASPI].* Wolters Kluwer [cit. 2019-4-24]. ASPI_ID KO40_1964CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

- KINDL, Tomáš. § 988 (Předmět držby). In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek III, (§ 976-1474) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-27]. ASPI_ID KO89_c2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.
- LAVICKÝ, Petr. § 8 In Lavický a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, ISBN: 978-80-7400-529-9 s. 86.
- MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě* Ostrava: KEY Publishing, 2012. ISBN 9788074181658 s. 58.
- MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. Pojetí doménových jmen ve vybraných perspektivách a jejich důsledky. Ostrava: Key Publishing, 2014. Monografie (Key Publishing). ISBN 978-807-4182-273. s.110-111
- MAYA, Laura. *Google Ranking Secrets: Dominate the First Page of Google Rankings*. Publisher s21598. 2018. 113 s. ISBN 9788828337331. s.41-44.
- NÝVLTOVÁ, Petra. Nekalá soutěž: (koncepce právní úpravy, vybrané skutkové podstaty). Praha, 2015. Diplomová práce. Karlova Univerzita v Praze, Právnická fakulta. Vedoucí práce Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.s. 294-295
- ONDREJOVÁ, Dana. § 2972, Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0.
- ONDREJOVÁ, Dana. § 2976 Základní ustanovení. Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0, s. 34.
- ONDREJOVÁ, Dana. § 2976. In: HULMÁK a kol.. Občanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář.1.vydání. Praha: C.H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-287-8, s. 1769.
- ONDREJOVÁ, Dana. § 2977. In: HULMÁK a kol.. Občanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář.1.vydání. Praha: C.H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-287-8, s. 1789.
- ONDREJOVÁ, Dana. § 2978 Klamavé označení zboží nebo služby. *Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-522-0, s. 108.
- ONDREJOVÁ, Dana. § 2988 . In: ONDREJOVÁ, Dana. Nekalá soutěž v novém občanském zákoníku. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 244.
- ONDREJOVÁ, Dana a David SEHNÁLEK. *Nekalosoutěžní reklama a nekalé obchodní praktiky v české i evropské právní úpravě a judikatuře: komentář*. Praha: Leges, 2018. Praktik (Leges). ISBN 978-80-7502-239-4, s.54.
- ONDREJOVÁ, Dana a David SEHNÁLEK. *Nekalosoutěžní reklama a nekalé obchodní praktiky v české i evropské právní úpravě a judikatuře: komentář*. Praha: Leges, 2018. Praktik (Leges). ISBN 978-80-7502-20. s.59.
- SEHNÁLEK, David In: ONDREJOVÁ, Dana a David SEHNÁLEK. *Nekalosoutěžní reklama a nekalé obchodní praktiky v české i evropské právní úpravě a judikatuře: komentář*. Praha: Leges, 2018. Praktik (Leges). ISBN 978-80-7502-20.s.20.

- ŠVESTKA, Jiří, Jan DVORÁK, Josef FIALA aj. Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654) [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-4-3]. ASPI_ID KO89_a2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

Články

- ČECH, Petr. Nedotažená revoluce v právní úpravě nekalých obchodních praktik. Právní zpravodaj. 2008, č. 3, s. 1 – 6.
- HAJN, Petr. Oslabená ochrana spotřebitelů? K aktuálnímu výkladu směrnice o nekalých obchodních praktikách. *Obchodněprávní revue*. 2009, č. 2, s. 44-47.
- HAJN, Petr. Směrnice o nekalých obchodních praktikách a české právo. Právní rozhledy. 2007, č. 22, s. II.
- JANČKOVÁ, Eva a Václav BARTÍK. Zásílání obchodních sdělení v souladu se zákonem o některých službách informační společnosti. *Daně a právo v praxi*. Wolters Kluwer, 2011(11), s. 2.
- LAVRUSHIN, Konstantin. *Doménové jméno v NOZ*. Rekodifikace a praxe, Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2013, roč. 1, č. 5., ISSN 1805-6822. s. 4-6.
- MACGREGOR PELIKÁNOVÁ, Radka. (Ne)jasné pojetí doménových jmen a jejich režimu v novém občanském zákoníku. Rekodifikace & Praxe. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. 2015, č.1. ISSN 1805-6822. s.5-13.
- ONDREJOVÁ, Dana. Nekalé obchodní praktiky uplatňované vůči spotřebitelům pohledem aktuální rozhodovací praxe (zejména) Soudního dvora EU. *Obchodněprávní revue*. 2014, č. 7-8, s. 193-199
- PATĚK, Daniel. Nad aktuální podobou práva proti nekalé soutěži (nejen) v občanském zákoníku. *Obchodněprávní revue*. 2016, č. 3, s. 65-80.
- PELIKÁNOVÁ, Radka. K novým rozhodnutím ohledně doménových jmen. *Právní rozhledy*. 2002, č. 11, s. 534 – 542.
- TELEC, Ivo. Držba informací. *Právní rozhledy*. 2014, č. 4, s. 115-121.
- TELEC, Ivo. Nový občanský zákoník ve společnosti sítí. *Právní rozhledy*. 2012, č. 23-24, s. 853-855.
- TELEC, Ivo. Cybersquatting formou neoprávněného útoku na název obce prostřednictvím doménového označení. *Časopis pro právní vědu a praxi*. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2000, 8(3). ISSN 1210-9126. s.317
- TOMSA, Miloš. Převod doménového jména rozhodnutím soudu. *Právní rozhledy*. 2012, č. 19, s. 678 - 681

Internetové zdroje

- AGP (Add Grace Period) Limits Policy *ICANN.org* [online]., 2008 [cit. 2019-05-24]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/agp-policy-2008-12-17-en>.
- Beginner's Guide to DOMAIN NAMES. *ICANN.org* [online]. 2010 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/domain-names-beginners-guide-06dec10-en.pdf>.
- Beginner's Guide To Internet Protocol (IP) Addresses. *ICANN.org* [online]. 2010 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/domain-names-beginners-guide-06dec10-en.pdf>.
- Boháč, Petr, Jan Kubr. Počítačové sítě: Systém doménových jmen a centralizované přidělování IP adres. *Katedra telekomunikační techniky ČVUT v Praze, Fakulta*

- elektrotechnická*. [online]. 2017 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: https://moodle.fel.cvut.cz/pluginfile.php/70769/course/section/18682/13_prednaska.pdf.
- CADNA Releases Study on Domain Name Drop-Catching. *CANDA* [online]. 2008 [cit. 2019-05-24]. Dostupné z: <https://cadna.org/press-releases/2008130cadna-releases-study-on-domain-name-drop-catching/>
 - Case Outcome (Consolidated): All Years: Alternative Dispute Resolution - Domain Name Disputes - Statistics WIPO.int [online]. 2019 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: https://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/decision_rate.jsp?year=.
 - Často kladené dotazy. *CZ.NIC, z.s.p.o* [online]. 2019 [cit. 2019-04-26]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/383/casto-kladene-dotazy/#faq25>
 - Česká e-commerce překonala očekávání, obraty za prodej zboží on-line dosáhly v roce 2018 na 135 miliard korun. *APEK* [online] 2019. [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <https://www.appek.cz/clanky/ceska-e-commerce-prekonala-ocekavani-obraty-za-pr>.
 - Domain Name Typo Generator [online]. [cit. 2019-06-19]. Dostupné z: <https://tools.seoachat.com/tools/domain-typo-generator/>.
 - Domain Name Dispute Resolution Service for Country Code Top Level Domains (ccTLDs) *WIPO.int* [online] 2019 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/cctld/>.
 - Drop-Catching. *ICANN.org* [online]. 2015 [cit. 2019-05-27]. Dostupné z: <https://icannwiki.org/Drop-Catching>.
 - Expert's decisions for .li domain names: Statistics about the dispute resolution procedure for .ch and .li. *NIC.LI* [online] 2019 [cit. 2019-06-15]. Dostupné z: <https://www.nic.li/disputes/decisions/>.
 - GEIST, Michael A., Fair.Com?: An Examination of the Allegations of Systemic Unfairness in the Icannd Udrp *Brook. J. Int'l L.* [online] 2002 [cit. 2019-05-26]. Dostupné z: <http://brooklynworks.brooklaw.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1379&context=bjil.s.935,936>.
 - HUSOVEC, Martin. Je (ešte stále) možné žalovat' o prevod doménového mena? *Revue pro právo a technologie*. [Online]. 2012, č. 6, s. s. 3-10. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/revue/article/view/4129>
 - ICANN|ARCHIVES: Top-Level Domains (gTLDs). *ICANN.org* [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://archive.icann.org/en/tlds/>.
 - JANSÁ, Lukáš. Cybersquatting a jeho podoby. In: *Právo IT* [online]. 22. 9. 2008. [cit. 18-05-2019]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/novinka/cybersquatting-a-jeho-podoby>.
 - KROUPA, Josef. Víte, že existuje adresní řádek prohlížeče? Vaši návštěvníci ne. *Josefkroupa.cz* [online]. 2013 [cit. 2019-05-24]. Dostupné z: <https://www.josefkroupa.cz/vite-ze-existuje-adresni-radek-vasi-navstevnici-ne>.
 - List of Approved Dispute Resolution Service Providers. *WIPO.int* [online]. 2019 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/providers-6d-2012-02-25-en>.
 - List of Top-Level Domains: Verze 2019042900. *IANA.org* [online]., 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <http://data.iana.org/TLD/tlds-alpha-by-domain.txt>.
 - MOORE, Tyler a Benjamin EDELMAN. Measuring the Perpetrators and Funders of Typosquatting. *benedelman.org* [online]. 2010 [cit. 2019-05-03]. Dostupné z: <http://www.benedelman.org/typosquatting/typosquatting.pdf>
 - Nations Luxury Transportation, LLC Acquires <http://www.privatejet.com>. *CISON PRweb* [online]. ATLANTA, 2012 [cit. 2019-05-01]. Dostupné z: <http://www.prweb.com/releases/2012/2/prweb9204576.htm>.
 - Náповěda: Často kladené otázky. *Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky* [online]. [cit. 2019-06-05]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/adr/faq/index.php>

- New gTLD Fast Facts. *ICANN.org* [online]. 2016 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://newgtlds.icann.org/en/about/program/materials/fast-facts-22dec15-en.pdf>.
- POLČÁK, Radim. Domény a právo proti nekalé soutěži (3): Typové případy nekalosoutěžního jednání [online]. *IT Právo server o internetovém a počítačovém právu*, 2003 [cit. 2019-05-31]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=118490#4>
- Root Zone Database. *IANA.org* [online]. 2019 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.iana.org/domains/root/db>.
- PRAVIDLA A POSTUPY: POSTUP V PŘÍPADĚ, ŽE NENÍ ROZHODNUTO O POVINNOSTI PŘEVÉST JMÉNO DOMÉNY NA ŽALOBCE. *CZ.NIC, z.s.p.o* [online] [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>
- Seznam.cz Vyhledávání: Rok 2017 na internetu ve znamení politiky, prezidentských voleb a televize. *Seznam.cz* [online]. 2018 [cit. 2019-05-21]. Dostupné z: <https://blog.seznam.cz/2018/01/vyhledavani-skokani-roku-2017/>.
- Statistika soudních rozhodnutí k 31. 12. 2018. *CZ.NIC, z.s.p.o* [online]. 2018 [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/nic/doc/20181231_disputes_stats.xlsx.
- Stewardship of IANA Functions Transitions to Global Internet Community as Contract with U.S. Government Ends. *ICANN.org* [online] 2016 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: <https://www.icann.org/news/announcement-2016-10-01-en>.
- SAFRAN, Nathan. Organic Search Is Actually Responsible for 64% of Your Web Traffic (Thought Experiment) [online]. 2014 [cit. 2019-05-21]. Dostupné z: <https://www.conductor.com/blog/2014/07/organic-search-actually-responsible-64-web-traffic/>
- STILGHERRIAN. New top-level domains a money grab and a mistake: Paul Vixie. In: *ZDNet* [online]. 26.10.2015 [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.zdnet.com/article/new-top-level-domains-a-money-grab-and-a-mistake-paul-vixie/>.
- The IANA Functions. *ICANN.org* [online]. 2015 [cit. 2019-03-21]. Dostupné z: <https://www.icann.org/en/system/files/files/iana-functions-18dec15-en.pdf>.
- Výpis z registru doménových jmen .cz: cvut.cz. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2019 [cit. 2019-04-30]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/whois/verified-record-statement-pdf/domain/cvut.cz/>.
- Výpis z rejstříku ochranných známek: ČR UPV [online]. *ÚPV* [cit. 2019-04-18]. Dostupné z: <https://isdv.upv.cz/obr/ozvyprej/224/O-162224.pdf>
- WIPO Internet Domain Name Process: The management of internet names and addresses: Intellectual Property Issues. Final Report of the WIPO Internet Domain Name Process *WIPO.int* [online]. 1999 [cit. 2019-06-12]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/processes/process1/report/finalreport.html>
- WIPO Schedule of Fees for .CH and .LI *WIPO.int* [online]. 2017 [cit. 2019-06-13]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/fees/cctlds/li/index.html>

Právní předpisy a mezinárodní smlouvy

- Důvodová zpráva k občanskému zákoníku (konsolidovaná verze). *Ministerstvo spravedlnosti ČR* [online]. 2012 [cit. 2019-04-23]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/images/pdf/Duvodova-zprava-NOZ-konsolidovana-verze.pdf>.
- ICANN. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy *ICANN.org* [online]. 1999 [cit. 2019-05-22]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>
- Joint Recommendation Concerning Provisions on the Protection of Marks, and Other Industrial Property Rights in Signs, on the Internet (with Explanatory Notes): 845(E)

- [online]. the Assembly of the Paris Union for the Protection of Industrial Property and the General Assembly of the World Intellectual Property Organization (WIPO), 2001 [cit. 2019-06-08]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/marks/845/pub845.pdf>.
- Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie. (dále jen SFEU) In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>
 - Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.
 - Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Text s významem pro EHP), In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>.
 - Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002 ze dne 22. dubna 2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně .eu. Text s významem pro EHP., In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 6. 4. 2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu>
 - Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967 viz Vyhláška č. 64/1975 Sb. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
 - Pravidla a postupy: Řešení sporů o jména domén – úkony. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online] [cit. 2019-06-02]. Dostupné z: <https://www.nic.cz/page/314/pravidla-a-postupy/>
 - Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2018 [cit. 2019-04-25]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf.
 - Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz: Účinnost od 25. 5. 2018: Příloha 3: Pravidla alternativního řešení sporů *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2018 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/20180525_Pravidla_registrace_CZ_final.pdf
 - Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (the "Rules") ICANN.org [online]. 2015 [cit. 2019-05-23]. Dostupné z: <https://www.icann.org/resources/pages/rules-be-2012-02-25-en>.
 - Řád pro řešení sporů o domény .cz: platný od 1.3.2015 [online]. 2015 [cit. 2019-06-05]. Dostupné z: https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/adr_rules/rad2015.pdf
 - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.
 - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (kodifikované znění) In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 20. 4. 2019]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/>.
 - Smlouva o spolupráci při registracích jmen domén. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2018 [cit. 2019-06-16]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/nic/doc/20180525_Smlouva_registrator_vzor_final.pdf

- Stanovy zájmového sdružení právnických osob CZ.NIC. *CZ.NIC, z.s.p.o.* [online]. 2017 [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: https://www.nic.cz/files/documents/Stanovy_20170701_CJ.pdf
- Zákon 143/2001 Sb. ze dne 4. dubna 2001 o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon 2/1993. Usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon 231/2001 Sb. ze dne 17. května 2001 o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon 89/2012 Sb. ze dne 3.2.2012 občanský zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon 40/2009 Sb. ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 441/2003 Sb., ze dne 3. prosince 2003 o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon 513/1991 Sb. ze dne 5. listopadu 1991 Obchodní zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon 634/1992Sb. ze dne 16. prosince 1992 o ochraně spotřebitele. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 91/2012 Sb., ze dne 25. ledna 2012 o mezinárodním právu soukromém In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 89/2012 Sb., ze dne 3. února 2012 Občanský zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 05. 2019].
- Zákon č. 216/1994 Sb. ze dne 1. listopadu 1994 o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 05. 06. 2019].
- Sdělení č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících, Článek 1 společnosti In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 05. 2019].

Judikatura

- Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 22. 9. 2004, sp. zn. 30 Cdo 181/2004. [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 19. 4. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.
- Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 20. února 1979, věc 120/78. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. července 1974, věc 8-74. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. 1. 1992, věc C-373/90. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 2. února 1994. Věc C-315/92. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 6. července 1995. C-470/93. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 24. listopadu 1993, věc C-267/91 a C-268-91. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozhodnutí soudního dvora EU ze dne 16. července 1998, věc: C-210/96. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 583.
- Rozsudek Soudního dvora EU ze dne 13. ledna 2000. Věc C-220/98. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze 3.5.2006, sp. zn. 32 Odo 447/2006. In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.
- Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.5.2012, sp. zn. 23 Cdo 3607/2010. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].
- Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 11. července 2013, věc C-657/11. In: *EUR-lex* [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 5. 5. 2019]. Dostupné z: <http://eurlex.europa.eu/>.
- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15.1.2007, sp. zn. 3 Cmo 318/2006-215 In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].

- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 4. 2007 sp. zn. 3 Cmo 461/2006, In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 298.
- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2007 sp. zn. 3 Cmo 441/2006. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 40-46.
- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2007 sp. zn. 3 Cmo 122/2007 , In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 324 - 330.
- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2011 sp. zn. 3 Cmo 404/2010. In: MACEK, Jiří. Rozhodnutí ve věcech obchodní firmy a nekalé soutěže II. díl. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011, s. 525.
- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, sp. zn 3 Cmo 243/2011. In: CODEXIS [právní informační systém]. Atlas Consulting [cit. 4.04.2019].
- Rozsudek LG München (Zemský soud München) ze dne 16. 11. 2000, sp. Zn. 7 O 5570/00 In: Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 4. 2019]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/>.
- Rozsudek Spolkového soudního dvora, usnesení ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. I ZR 216/99 Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 5. 2019]. Dostupné z: <https://beck-online.beck.de/>.
- Vrchní zemský soud v Mnichově, rozsudek ze dne 22. 11. 2001, sp. zn. 6 U 5611/00. Beck-online [právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 1. 5. 2019]. Dostupné z: <https://beck-online.beck.de/>.
- Rozhodnutí dle pravidel ADR ze dne 19.12.2017, Případ č.: 00503. Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. [online]. [cit. 2019-5-8]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00503.pdf>.
- WIPO Arbitration and Mediation Center: ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Case No. D2000-1104 [online]. 23--11-2000 [cit. 2019-06-19]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-1104.html>
- WIPO Arbitration and Mediation Center: ADMINISTRATIVE PANEL DECISION ze dne 22-9-2009, Case No. D2009-1105 [online]. [cit. 2019-06-19]. Dostupné z: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-1105.html>
- Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 20. září 2011. Spor č. 00059 *RSPHKAK* [online]. 2011. [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00059.pdf> s.10
- Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky: ze dne 8.6.2011 ve sporu č. 00060. *RSPHKAK* [online]. 2011 [cit. 2019-06-04]. Dostupné z: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00060.pdf> s.4-5
- Rozhodčí nález Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ze dne 19.6.2014. Spor č. 00292. *RSPHKAK* [online]. 2014. [cit. 2019-06-05]. Dostupné na: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00292.pdf> s.10.
- Rozhodnutí experta Rozhodčího soudu v rámci ADR č. 00481, ze dne 4.1.2018 *RSPHKAK* [online]. 2018[cit. 2019-06-12]. Dostupné na: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00481.pdf> s.3.
- Rozhodnutí experta Rozhodčího soudu v rámci ADR č. 00347, ze dne 9.7.2015 *RSPHKAK* [online]. 2015[cit. 2019-06-11]. Dostupné na: <https://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00347.pdf> s.7.
- Rozhodnutí ze dne 6. 12. 2013, č. 06573. ADR Centrum pro řešení sporů o domény .eu při Rozhodčím soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České

republiky. [online]. [cit. 2019-6-8]. Dostupné z:
https://eu.adr.eu/adr/decisions/decision.php?dispute_id=6573.

- ADMINISTRATIVE PANEL DECISION World Wrestling Federation Entertainment, Inc. v. Michael Bosman Case No. D99-0001 [online]. 1999 [cit. 2019-05-23]. Dostupné z <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/1999/d1999-0001.html>

Seznam zkratek

ICANN	Internet Corporation for Assigned Names and Numbers
IP adresa	Internet Protocol address
www	world wide web
DNS	Domain Name System
TLDs	Top-Level Domains
gTLDs	generic Top-Level Domains
ccTLDs	Country Code Top-level Domains
IDNs	Internationalized Domain Names
IANA	Internet Assigned Numbers Authority
AGP	Add Grace Period

Abstrakt

Nekalosoutěžní registrace a užívání doménových jmen

Tato práce se zaměřuje na aplikaci českého práva proti nekalé soutěži na nekalé praktiky spojené s registrací a užíváním doménových jmen, zejména na nekalé praktiky cybersquattingu. Cílem práce je zodpovězení otázek, zda národní právní úprava poskytuje účinný nástroj postihu těchto nekalých praktik.

K řešení zvoleného problému bylo nutné v první kapitole práce popsat, převážně deskriptivní metodou, nezbytný technický základ problematiky doménových jmen a jejich registrace, v druhé kapitole vymežit právní povahu doménového jména a práv k němu s ohledem na rekodifikaci občanského práva, v třetí kapitole pak převážně deskriptivní metodou rozebrat právní základ evropského práva proti nekalé soutěži, způsob úpravy a jeho vliv na národní úpravu nekalé soutěže. Čtvrtá kapitola obsahuje rozbor generální klauzule nekalé soutěže a analýzu, zda je soudy správně interpretována a aplikována na nekalé praktiky cybersquattingu, zejména zda soudy správně interpretují institut normativního průměrného spotřebitele, který se stal zásadním kritériem pro posuzování nekalých praktik. Zde práce podrobně rozebírá vliv změny v přístupu k informacím ze strany uživatelů v síti Internet na koncept průměrného spotřebitele. Touto zásadní změnou je posun od uživatelů zadávajících přesné znění doménového jména k uživatelům zadávajícím distinktivní část doménového jména jako klíčového slova do vyhledávacího pole. Pátá kapitola obsahuje typologii cybersquattingových metod. V šesté kapitole jsou analyzovány prostředky ochrany před nekalou soutěží se snahou nalézt v rámci těchto nároků možnost úspěšného uplatnění nároku na převod doménového jména. Práce též srovnává uplatňování nároků z titulu nekalé soutěže v rámci soudního řízení a v rámci alternativního řešení sporů.

Hlavním zjištěním práce je, že právní úprava postihující nekalou soutěž je nadčasová a technologicky neutrální a umožňuje postihovat nekalé praktiky, zejména cybersquatting. Z rozboru judikaturní praxe však vyplývá, že její správná interpretace a aplikace činí soudům nezdárka problémy. Ty jsou způsobeny dílem nesprávnou aplikací normativního pojetí průměrného spotřebitele, v důsledku nereflexivní změny v zpřístupňování informací v síti Internet, a dílem zužujícího výkladu odstraňovacího nároku. Práce nabízí analýzu teoretických východisek pro úspěšné uplatnění nároku na převedení doménového jména z titulu nekalé soutěže soudní cestou v případě nekalých praktik cybersquattingu. Za východiska považuje autor práce uplatňování nároku na převod doménového jména v rámci odstraňovacího nároku a odvázně i v rámci nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Na základě porovnání

rozhodovací praxe soudů, expertů v rámci alternativního řešení sporů a statistiky nápadu podání u doménových sporů pod ccTLD .cz lze učinit závěr, že v ochraně před cybersquattingem soudní ochrana selhává, a jediným efektivním prostředkem postihu nekalých praktik cybersquattingu je alternativní řešení sporů dle pravidel ADR pro ccTLD .cz, jehož inspiračním zdrojem jsou pravidla UDRP tvořená ICANN.

Klíčová slova: nekalá soutěž, doménová jména, cybersquatting

Abstract

Registration and Use of Domain Names in Unfair Competition

The subject of this diploma thesis is the application of Czech law concerning unfair competition to the unfair competition practices related to registration and use of domain names, in particular to the unfair competition practices of cybersquatting. The aim of the thesis is examining questions whether the Czech legislation provides an effective instrument for ensuring legal recourse to the practices concerned.

In order to solve the stated issue, the author of the thesis describes in the first chapter, mainly by the descriptive method, the necessary technical basis of domain name problematics and registration, in the second chapter defines the legal nature of a domain name and related rights considering the recodification of civil law, in the third chapter the author analyzes mainly by the descriptive method the legal grounds of EU legislation on competition, the form of regulation and its influence on the national regulation of unfair competition. The fourth chapter examines the general provision of unfair competition and analyzes whether the general provision is correctly interpreted and applied by courts to unfair competition practices of cybersquatting, particularly whether the courts correctly interpret the concept of the normative average consumer, which has become an essential criterion for the assessment of unfair competition practices. In this section, the thesis discusses in detail the impact of a change in access to information by Internet users on the concept of the average consumer. This fundamental change is characterized by the shift from users entering the exact domain name to users entering a distinctive part of a domain name as a keyword in the search box. The fifth chapter contains the typology of cybersquatting methods. The means of protection against unfair competition are analyzed in the sixth chapter with the effort of finding a possibility to claim successfully transfer of a domain name within such legal remedies. Furthermore, the thesis compares the application of claims regarding unfair competition in court proceedings and in the alternative dispute resolution.

The major finding of the thesis indicates that the legislation on unfair competition is timeless and technologically neutral, and concurrently provides the prosecution of unfair competition practices, the cybersquatting in particular. However, the judicial practice analysis implies that its correct interpretation and application causes problems to the courts. These problems are caused partially by an incorrect application of the normative concept of the average consumer, due to the non-reflection of the change in disclosure on the Internet, and

partially by the narrow interpretation of the removal claim. The thesis provides an analysis of the theoretical basis for a successful claim to domain name transfer regarding unfair competition before the court considering unfair competition practices of cybersquatting. The author considers as the resulting method a claim for the transfer of a domain name within the removal claim, and, courageously, also within the claim for unjust enrichment. On the basis of the comparison of court decision-making practice, alternative dispute resolution experts and statistics of actions in domain disputes under ccTLD .cz, a conclusion can be made that judicial protection against cybersquatting fails, and the only effective means of prosecuting unfair competition practices of cybersquatting represents the alternative dispute resolution under ADR rules for ccTLD .cz, whose source of inspiration are the UDRP rules of ICANN.

Key words: unfair competition, domain names, cybersquatting